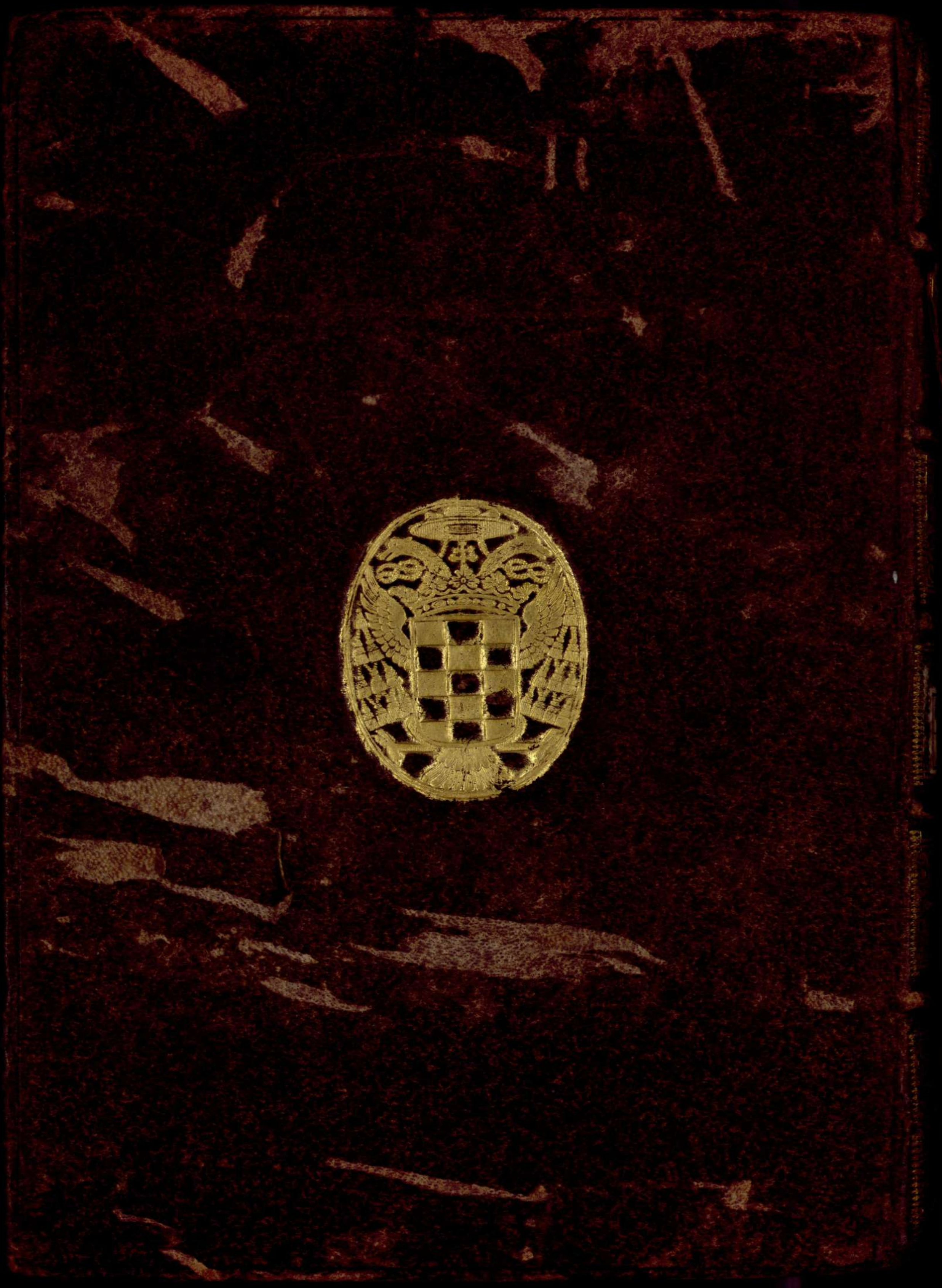

118
2
л. 22

№ 19

Tiene este libro Ciento y nueve fojas utiles

חפר המכלול

תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי

השכילני ואחיה תורתך
יזל כטל אמרתי
אקראך כשם אל תעזור אותי
יעלבני כי בתום הלך
ואל תעשה לי שם כוכב
אזן לי שר נעזה לשון
ויזד עים חן מענה חקך
ספרי יהי זכרי ואעדהו
כספי זהבי היו ושוב סחרי
היו יהיה לחמי בעקי יורעב
היו יערוך שולחן לכל רעב
ושואלים לו מי ילדהו

עם תום התנו ושמעלם
מענן חיים לקטו לכם
ולשון עבר למו היטב
ובאור דקדוק יאור לכם
מה לכם חלים אל מדבר
לרשו מעל ספר יה

דוש לשון קודש שנה אתי
ספר כתבתי לן מקח עיר
מכל לקח אמיו פי מלוים בו

טוב פרי תאנתו העדר
ואו יעלה בוקנן אל ידמי
לרשו משפטו הגאדר
אור כהיר עולם לא יקדר
הא לכם סוחרת ודר
אל אחד מהם לא שדר

אוריש חקיו ואהלכיו
עליו ובמתיכיו ובחרכיו
מבשו לשון עבר ומערכיו

שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול

נאם דויד בן ישי בן הגיד ספרדי יהביך ויהעלה השם רוח אדם

138.

למרי המלוה על המוחזק שיהא נדרש לורשו · ומיניה אתה מבקשו · ואומר בהלה

כי לשון הקושי שלוק לשלשה ראשים **שער פועל ומלאכה** ומכאוב בהלה

שער דקדוק הפעלים ומענין שהשם קורם לפועל

אבל מפני אורך הכתוב הפעלים ומכאוב שער דקדוק הפעלים תחלה · ואחריו שער דק

דקדוק השמות · ואחריו שער דקדוק המלות · אבל בחלק הענינים אפתחנו

שלשתן בימי עלמי המוחזק · ומי שאין נדרש עליהם · אשאל העזר להחל ולכלות · ולו נאוו תהלות

שער הפעלים בתן הפעלים · בפי כ

במשנה טורים · הטור האחד

סוד הפעלים ועקרון כי לא נעשה אות על האותיות היסודיות · כי אם לשם שמים

ועדין בעיני · ומאיסו ומדבר בעיני · ונקבה · וזכרים · והשוה המשמש

אינה מספקת אחד שהיא לעדין השוש והדומה על הדבר · אבל הפעל והשם

הטעם בבנין הפעל וכן בשאר הבנינים היו הקרוא מוסכמת כי אינם מדוקת

על הנדבי ואינם משמשו · רק הם להברת הבנין · והנדבים הם כשלשה לבנים

נסתר · עדיסו · מדבר בעדו · ומנהג הלשון הוא לדבר בהם כאחד לפני · כמו שומעים

עמים כלם · ואומם כלם השומו וכואו מי · לכלם ולסרוכם · כי יבשו ויחלים מקוי

אשר חמדתם היה זרועם לבקרים אף ישוערו והדומים להם · ועוד נתכם

בנתי הלמ"ד בשורש מחה · ואבני הטור הזה שלשים ושתים כמספר נתיבות

הספרים · **הבן הראשה** היא בת שלש אותיות יסודיות והשני

בן פעל · כי היא שלש אותיות לבד · כי היה שכין

הפ"א והעין אינן יסודי · כי אם הדמיון היוצא · כי לא תמצא השורש · וזה לא יהיה בן לדגש · כמו בן

במשנה וכלתי נח · כי אם לא תמצא השורש · וזה לא יהיה בן לדגש · כי בן

עקרון לו כי כל אות לנושה · ככני עלין מוציאה · אין מכלה · דגש הוציאה בהעה

וכלוה מכלתי עמל · והמה בן עניים מוחים על היה שכין הפ"א והעין כי אינן

יסודי · העדיים שהם אפעל · יפעל הפ"א בשוא וכן כלם · כי אבד היה בהם ·

ואילו היה יסודי היה קיים · והיית אות אפעל · יפעל הפ"א בקמץ וגדל

הוא נתברר לך כי השכן היוצה בת שלש אותיות

יסודיות · ויש פעלים שהעה אחת מהם או הסר · והנני עתיד לכתוב הכבים

אבני גזית אחרי אבני שלמות · ותניא השכן הראשה על שלש פני · האחד

היה הפ"א בקמץ גדול והעין בקמץ קטן · כמו כי חפץ · כי לא חמץ · וכן לרבים

בהפסק חלו מרוז בישוב חלו · ונפש הלמ"ד והתאורת הלה · כי כן יכן השמי

לחזק קריאת האותיות בדגש · והתאורת הקריאה בהפסק הטעמים · וכן ושבי

חלו · ואיש כדעתו · והלו שלש · חלו לשוש בשמו ושמחה · לעתן היה לו

והשניה

והזהרת אותם והעברתי אל׳ והשקיתיה ערה והכיתיה כל זכורי ג
והכיתי עמלק וגנבתי אותו לעיניהם ונשמרת מכל דבר רע וה
והגולתי והקדשתי ויכוונו יג׳ פעמים ועל ושו לשעבר רובם ואפלתי חטאת הי׳ ס
וכרתי על התביות הגללתי והסבותי כן יורש ונעבד ותפשתי שם שלי והכית
ביער ועברתי אותה האורה ולקחתי אב מיערת הארז הדומה ואשר לחו השעל
נחה כהם כן הקלמם מלעיל עם הוו וזולתה ונשאתי לכל המקום בעבורם ג
ומיעות שכ אנשי ונשואת המשלחה ועשיתי לאהרן ולבניו ככה ובטרם
מזבח וקניתי בקכוק ואתיה בשביה ובמו אחד מלרע ואפיתי אותה וכן וחתי
את המלקוח במשט אחד לפי קדישת כן נחלי וקדישת כן אשר הוא מלעיל
בסוף פשטן וכן ועשיתי עטרות לכן נחלי מלרע וכשהיו השלמים כ
בהפסק יהיו העלם מלעיל בוו וזולתה והעין קמוצה לשלי אכול ממין אכלת
כן האכל ושבעת וכתי שכי הכנה וישכת ממי שעות ואיל עשרון לו אכלתי
וכן רוכם בקמצין וכלל מאו מהם בהפסק בפתח הנה שו זקנתי האף אותם
אלי ואכ זקנתי נאספו על נכים ולא ידעתי לחם הפחה לו אכלתי לפנים האדון
סלת וכפאו לאור מגרת ואוכי אליך ב׳ שיועתי וערים נהשת כי אם ג
בחוי הלכתי על שרה איש עיל עבדתי כן אורש ונעבדי אחת היא על כן
אמרתי כי אחד איוב יג׳ לקחתי על כן לו הגדת כל פקודי כל ישראל שלי משא
כות ישר אשר חרפת בשפתי סיפרת ולו הגדת מכל מלאכי השלחתי
כל אנחה השבתי כן תלבקני הרעה ואתי הדר השבתי והקות אחשה
היובדת ואת עמלק החרמתי על כן אויאם ויחמתי וכל דרכי הספנת וקן על
פי המסורת כל שברת ושברתי ולברת ולברתי והיתה והיתה עתחים
באתנח וסוף פסוק ופע׳ כתב כה הנח שאחרי התו׳ העסקת כמו המלחמה
מיגרה האשה אשר נתת עמדי גרתכה וזולתם רבים והשלישית
בת חמש אותיות עם הה׳ וה׳ יו׳ העסקת הוודות על היחיד
ויבר בעדו או על חילה מחברת כעלה שפעולתם לזולת עבד והמשל פעלתי
הפ׳ קמוצה והעין פתוחה והרביעית בת ארבע אותיות עם הוו
העסקת בסופה הוודות על רבים
נסתרים או על דבות נסתרות
שפעולתם לזולת עבד והמשל פעלו קמוץ הפ׳ והעין כשוא ופתח ואם בהפסק
העין קמוצה פעלו באתנח וסוף פסוק וזקף ומשרת עם הטרחא אם לשלום יצאו
ואם למלחמה יצוו עד יעיר נגש הנה מיבר וזולתם וכן כשלשה הספרים ה
הנעימה הסמוכה למוך פסוק כגון הטרחא עע קמוצ כמו כרשת זו טלית וכן
עם הכביר כי מרעה אל רעה יצוו וכאשר הוא מוגזרת פעל שהעין בקמץ

ביולה ובדומיהם חסרין עין: **והחמישית** בת חמש אותיות עם
ה"א והיו"ם הטפלה בסופה
שתעלתם לזמן עבר. והמשל פעלתם. הפ"א כשוא והעי"ן בפתח. והתי"ו
בסגול ובחיריק מקום הפתח וירשתם אותה. הלא שאלתם שבוי ירך. ושלח
ו כשמי לשלום. ועתה הנה המלך אשר בחרתם ואשר שאלתם. וכה"ל יעקבן
אשר כלואה מן שאול. ויש בעדי. כי היני. והסגול והחיריק קדובי. ויבוא זה
תמורת זה. אמ"ל הם מגזרת פעל כפתח. יבוא בפתח לעולם. והוא לעולם תלוי
ועומד. והוי"ו ——— ועם הוי"ו ומיאטה להורות על הנקבות התמידות כאשר עשיתם
עם הימים ועמדי. וכיבדכם ולאותם לאמר. ונקדו פ"ה פעלתם ופעלתן בשוא
שלא עשו כשאר העבדים שלא להדגיש ה התנועה. בהגשת חמש אותיו
ושלש מהם בתנועה. והקלו המלה ואמ"ה הפ"א בשוא: **והששית** בת
חמש אותיות עם הנון והיו"ו הטפל על רבי זכרי. או
נקבות מיבדיום בענין. שעשתם לזמן עבר. והמשל פעלה. הפ"א קמוצה והעי"ן
פתוחה והוא לעולם מעיל כלתי. היו"ו ועם הוי"ו. ואם כהפסק תהיה העי"ן קמוצה
וכן כל פעלה והפעלה ומעלה משופט אחד להם. וכאו מהם בהפסק בפתח ומיתה
כיעלה. מהשלל אשר העלה ואת היותר החרמים. **והשביעית** בת ארבע
אותיות עם הה"א הטפל בסוף להורות על יחידה
שתעשתה לזמן עבר. והמשל פעלה הפ"א קמוצה. והעי"ן פתוחה. ואם
בהפסק תהי קמוץ פעלה חלב עזה. ואם לגזרת פעל כיעלה. יעלה ושמחה.
ובזה היו להורות על הנקבה כמו אותה יד. ושבחת יפת. ואת כל ועבחת וקד
וקריאת אחרים היא עתלות בעיניו. אשר הוצאת לך. ועשה את התבואה.
ושבת לעשיו. והאות שלפני הה"א קמוצה. באשר נכתב אחריהם כמו וקריאת
וחביריו. ואשר לא נכתב אחריה נח פתח. אכל ועשת את התבואה. הוא כדוב
הספרים בקמץ. וכן זוכר אותו בן נפתלי בקמץ כי. ועשת משפטו ועשתה
ובנפעל היו"ו עשורה תנועת היו"ו כשי"ן. לתיבן נקמינה השי"ן אכל ושבת ק
לעשיו היו"ו במקום ה"א. ואם היה הה"א היה קמוץ ——— וכשהוי"ו ה"א
בתיו נקדו הכ"ף בפתח לפי שה"א נח נייחה. וכן השלך במקום ה"א הנקב על כן
וגבהו קומתו. וי יעוץ במקום לנקב כלשון זכר. ואשר הביו שפחתך כי
חזק ממנו המלחמה. והיה העיר הקרובה. והיה הנערה. והיה העלוה
כי יהיה נערה בתולה. ויהי ברכה לי. וכלשון הזה יבוא בדוב כי רועהם
על הענין. ובאולה כי לנפש כלב מעכה. על שכר. ואת הרחוה. ובאעלין רעה
ובא בשנה השביעית תחת השואלה אשר שאל לו. וקבואתו ויכסף עבור

ועולה לא נמצא בשפתיו ורעה מחזון נבחי תפלתיך השיאו חוטין וזעקה רוחת
בגוים נשמע אשר כמוהו לא נהיתה וה בעותה אותה המעטה אשר יעשה מאלה
יעשה מלאכה ויאבד את לבושיה הפנימי אולי והכיתו אולי ותעשי הרעה
והכל הרחבה משכבן והכרית לך מהם גם יום השבתי הה' נעלתה עד מתחתון
בקדקן מחשבותאוק והבוא עד שוטתן נמיבוה ונוס ואתלה מעדה אחכשה
לי את החמור וארכב עליה ואת ערום ועניה ויון העבורה הלך שה אשר עבד בן
החתין ויגע רמה ומכסן תולעה ואת שלוך מה תעשי שבי יומם עשב ליכן
רומם ויעבר הרגה ואת כל אשר תמיגו לשון זכר לנקבה מן שקבי כמו ושכלול
אחרה קהלה אשר יון נעשה שרגם מעשה הרעה מהרה עמל הכסיל תיגע
אשר אורבי דברי ויעשה ולא תמשך לא שיהיה לשון זה טפל על זה כל אחד
מהם דבר נסתר טפל ומוך הכל על המבין בהיות הדבר ההוא העלם נזכר נעלם
או מוסך למט כמו שאול בפסו לא תשחט על חמין רם זבחי לא תשחט הזבח
ולא תזרוק הדם על החמין ואחז המקרא לך קצירה כי קן לך ה מקרוות מקרוא
הרבה וסי ותפל דוד ותפל נפש דוד או אשת דוד והוא פועל יוצא וכן את נעשה
לשון נקבה כי מצע מלה אין נאמר כי נעשה ביטע לנקבה ואילו היה נפעל עבר לזכר
היה אומר לא נעשה כי מלת אין לא תפעל על העברים כמו שאול עלילים לבאר
בחלק הענין בשרש ואומר שעשה לשון נקבה לפי שזכר הדעה שה יא נקבה וסי
אשר הביא שפחתך לשון הביא טפל על אחד מהנערים המביאים המנחה ואומר
שפחתך עמו כי היא עיקר ההביאה וכאילו אמרה עבד שפחתך וסי כי היה שרה
כי היה הדבר הזה שהנערה בתולה ובענין כשמה ישר ידמה לשון זכר כנגד הענין
ולשון נקבה כנגד הכנסה והבית אחר וסי אמרה קהלה בעבור שנתכה שלמה
בשם קהלת בעבור שנקהלה החכמה אליו ואת קהלה שהוא שם לנקבה לפי ש
נעשתה ממש כלה היא המיוחסת היום אלי לפיכן אמר אמרה קהלת וסי ואתכם
עליה לפי שהחמור כולל זכר ונקבה המיוחדת בשמה אתן לפיכך אמר עליה לפי ש
היתה אתן וקראה לחמור על דרך הכלל או לשון עליה לבהמה שהיא לשון נקבה
והחמור יקרא בהמה וכן עד מי השחש תשיבנו לו סי הבגד ואעפ כ זכר
שלמה רשע לשון נקבה לפי שיקראו שלמה ובגד וכן אשר כמוהו לא נהיתה
כי הקול היא נערה והענקה היא הקול לפיכך אמר כלשון זכר ולשון נקבה וכן
כי הוא חלקך בחייך כי בחיי עני הלוים היא אחזתם כמו שאול עלילין לבאר וק
כל אחד מהם הפרוש לפי מקומו וכאלה נסתים מכאן **והשמינית** בה
ארבע או קיימנעם הת"ו [illegible]
להורות על [illegible]

והעין פקוחה והלוז והתיו בשוא והתיו דגושה ואם לוז הפעל גרונית גם
היו בפתח ולקחה כיון עשרה לחם ונקודים בחיר ירקן יגעה הלוז שומע בתי׳
והתשיעית בה חמש אותיות עם התיו והנון הנוספת להורות על דבר
מיאות שפעולתן לזמן עבר והנושל פעלתן ונקודתן
וקריאתן כמו פעלתם ומיאוה להורות על הזכרים עמדתי על חרבכם עשיתן
הועבה׳ **והעשירית** בה שלש אותיות ואלו הנוספות הלוז נקודה
בחולם והעין בקמץ קטן להורות על יחיד נסתר וזו׳
מיאה ואו מדבר בעדו שפעולתו לזמן הווה והנושל קטן והתו שכנן הלוז
והעין פעם כתב ופעם לוז כתב וקטנות העין כחרק כמו אמה תשיבן גורל
הבד יוסף עליהן ך הבי יוסף להלישואת העם ואם לוז הפעל גרונית יולדת
בקריאה בן העין והלוז כמו טוחה שומע זורע זורח יולע ושמי העין נפתח
והקל הקריאה כמו הטעם אזן לרוקע האזן ושופע שסע פרסוה וכמוה תלה
שומר עשוה בפתח ואעפ שאין הלוז מאותיות הגרון וקריאתה תלויה מלרע שאפ
שהסמוך לה תלה זעירה או תלה שהיא מלעיל לפי שאם תהיה תלויה
תהיה העין בפתח קטן כמו חושך קודש שרשו חפש והרומים להם שהם
שמות הפעלים והוא הפעל שם ויעיך להפריש ביניהם ולהבדיל כמו ששנינו
מוכיל אוכלו בני הלוז שהלוז שהם היו הוא נקוד גם כן בסגול כשהוא תלוי
ואעפ שיש מהם בעבר לא ישוב סגול בשום תלוי כמו השלמים ועוד כי אין כך
לטעמם כי לא מיחסו בני הלוז שמות תלויה כמו שקל הכיטב לפי קל יהיו
תלויה כהסמכו תלה זעירה או תלה שהיא תלויה כמו ויהי בוקה עיר עשה כלי
עשה חיל כל ריעה יאכן וכן כהלוז שהם אלף שהם נקודים יתרי ואולם אחרי
מיחסו בסגול לא ישוב בסגול בשובו תלויה מלעיל כהסמכו תלה זעירה
או תלה שהיא תלויה כמו וכורא ירע הנני מוציא לך אכל וכורא חשך תלוי ואם
יהיה בשלמים תלויה מלעיל יהיה מאריך גם כן בעין הפועל לה עמיד היתרי כמו ואבקש
מהם איש גודר גדר ומיאוה היא הנוספת במוסה כמו הטוב בוערה לפי שהתלה ר׳
תלויה מלעיל כי היא הנוספת ולא לנקבה ועוד כי הטעי מיאוה מלשון זכר הטוב וכירים
יכאן וכן בשמות תלה זעירה תלה עבר על נקשטו אריה ויתרים השעורה
החדרה הנעבה בטרם יבוא החרסה תלעני השער ה החטטה ואת מיבוא המלך
החיינה הר הלהים חרבה ויבוא זוד טבה ולדנה בחוב יתלו והרומים להם
להם תלעיל היא הנוספת והבאו גם בהוספת יוד כמו שוכב סנה ה יושבי בשמים
חויבי מרום אוסרי לגפן עשתי היין מלשון בסתר מקימי מעפר מושיבי עקרת
המגדיל לשבת המשפיל לראות היוד בהם נסף וכן בנשמות כני אתנו אולי
ירך ומלפי יתך׃

שהוא ואומר שים ויש שיבואו היו"ד והמ"ם לקיבוץ השנים לבד והראויה שהקדו
כמו שנים שנים שלשים כנפים ידים רגלים אפים ריחים והלוחים להם ואם
אומר כיוצא משנים אף אומר שש על הזוגות כמו ארבע רגלים וארבע כנפים ש
שבעה עינים רגלים אפים וכנפים ועינים הן זוגות ויש שיבואו היו"ד והמ"ם
עם הסמיכות כמו שורים אלפן אומרים אותה סיגים כסף ה"ו שני שורים רימונים
עולים יחד לאחרים עם כמיעלתים נחשת וישנ בקרים כסף והלוחים להם וכ
ובבני כסף ישנם סימן אחר מורה על הסמיכות והוא שבאו הכף בי זולת הסמיכ
אומר כסתים בקמץ הכף כמו הואל ובחר בקרים וכן על הדרך הזה הוא סמיכות
כמו שני שתי שנים שלשים עשרה כי הם סמוכים עם היו"ד והמ"ם ואם בקמ
שלשים עשרה שבעים עשרה אומר לם סמיכות ענין הנון והתיו והכן שיהיה
הנסמך באות אשר זכר סמוכ עם היו"ד והמ"ם ואפילו אומרים אומרי אותי
טורים טורי אלפן סיגים סיגי כסף וכן כולם וכן הדרכים הדרכי ענין
העם וכן בשערים שער עם היו"ד בסמיכות ומים מרכים ומים לחין ויש שיבוא
הנון במקום מם הדברים כמו לאחות מלבן חטין ושעורין אות קול הדברים וירושלם
עיר היהיה לא שומרין בחיין יחידו היין ועליה ירקון מחרין כל שעריה שומרין
לעשרה ילוכין להן היין וכן כל מלים ומלין כולם וכתן ויש שנשאו ה
היו"ד והיו"ד לתפארה ליחיד אומרים לשה האיש אלופי היורין אלופי ההר שומרון
וכן עם הכינוי אם אלופין יהן לו וכן עם כל הכינויים זולתי מדבר בעדו שלו יחלף
משם העבדך אבל הרבים שהוא להיה נאמרני שהוא לשון רבים עם הכינוי הוא יקו
כמהה אם לא בהם ועמיו בזקף קטן בדבי גדעון והוא לשון רבי
הזהרו כי לא היה יודעכי השומרון הוא בי אדוני בעזה אושיע והוא לשון רבים
לאחיזת ואחזתי ואחזתם ואחזתן ואל לבדו שכתוב בלשון רבי בכינוי הזהרו בעדו ואחזתי
הוא השם הנסבל בקמץ וכן לשון הסמיכה ולקח בעלו כי כועלך עשיך והוא
אומר אין לוהה עושי שומר בעשיו כוחו שמים ומטיהם ולשון הקושם
הוא ויכוח גם בלא תפארת ליחיד כמו בסקל אויבים סלי בן בקר תמימים ויש
לפרש כי בסקל הוא סמוך לאויבים כל סקל הראוי לשחוט בו הגדולים והאדירים
והתמימים כל שהשלם והבקר יהיו שלמים והתמימים כל כי אם תמימי לפי שקרן
ראש חדש היה בשני פרים כמו שכתוב בתורה ואת יחזקאל הנביא שמי להודות
לפי שאם לא מימיו שנים כי אחד

חמשה עשרה

אותיות עם ה"א הידיעה או הדבק
יחידה עם הכינוי או שיחות או מדברת בעדה שתעלה לחן הזה והנמשל
כועלה או כפעלה וכולו בפעל ואם בהפסק העלן קמץ ובחוזה היא ישבת והיתן
לעולם עומדת וכבר כתוב מהם בהפסק בלשי קמץ את סוכת דוד הנופלת ואת לו

והשלש עשרה

והארבע עשרה

והחמש עשרה

והשש

עשרה בה"א אותיות עם הה"א הידוע כסופה. להודות על יחידה נסתרת או
נראית או מדבר בעדה. שפעולתה עשויה לזמן הווה. והכמוס פעלה
לה"א הפעל קמוצה. ואם בסמיכות והלכתן הה"א לתיו. ולה"א הפעל לפתח מקן
לה"א הנקבה שהקן היו בסמיכות. כמו ועבדה רוח. שכורת ולא מיין. ויחסר
הנסמך. וכי ושוברת הירות ולא מיין. או מאן כלי. סמיכות בתיו ובפתח לה"א
הפעל. כמו שמיעתם בן בעליהם ובשעות שהכוז היו שלא בסמיכות.
ובפתחי. כמו רבה שבעה לה. רבת ירדופי. רבה מעשרה. ומצאתי על בת
זוג. על מחלת ועטה. חבת כלי. סירה. חכמות ודעת שפעת אף רוחה. שפת
לא ידעה. אשמע. מחזה רבועה. או מהן לחי. אם יהן שמת לעיני. שחוק
בקיניך. חלת מיצה. חמת לחו. קדירת דוד חנה. או מהיכי שוגת לך. עוגת שלשה
אף גלגלין. ותועבת לחם לן. ומשחמת לבני קהת. ועלטהרת לבי הקולש.
ובאוב בקמין עם הלחו. הכה לע עזרת מיני. עד. וזמרת אין לא עזבה. עיר
מה. לה. אף נחלת שפרה עלי. עלק. יהרה עשה. ויהי מחרת. ובסמיסת
בקמין. מנת שועלים יהיו. מנת המלך מן רבשקו. וק כלמנת. ומלק את הימים.
ומלקיהם ימים עשרה. ומקיאת כלי בית האלהים. ובא עם הה"א בסמיכות.
סאה סלת בשקל מאיפה שעורים. וישופך עליו חמה אפו. ואומץ אמפה
אסיר. שלשה ובד. ועזוה ירקן. עריה בשת. אשרה כל עץ. מחלה לכ.
ויתן לה יוד מחלה לי. מלעילה. לא שהיה שם. ולעטסף בן יוד.
כלו נעבתי יום. ואילו היה יוד לביני. יהה הב"ת קמוצה. וק ב
בתואר שהוא כחומת עשל מלחתי. משקטי יוד טפחת.

והשבע

עשרה בת"ה אותיות עם הוי"ו והתי"ו הכפל להודות
על רבות נסתרות או נראות. או מדבר בעדן שפעולתן עשויה
לזמן הווה והכמוס פעולה. **והשמונה עשרה** בת שלש אותיות
מהם הכפל והיא על שלשה פעם. הפ"א נקוד
בקמץ גדול. או בשבא. והעי"ן בחולם. או הפ"א נקוד בשבא. והעי"ן בפתח נחל
והכמוס פעולה. או בפעל. והנח שבין העי"ן והלמ"ד פעם יכתב ופעם לא יכתב.
ופעל. כמו שמור. זכור את יום. כי יום שמור המשמרון. ובחור אותו
מכל שבטי. ישר. עקש. שמוע בין אחיכם. ושאול כי זכר את יום עוני.
וכן הכתוב אשור. שמר את יום השבת. שמור את חודש האביב וקראת.
ויפשר שיאמר גם כן פעל. חלון וגדל. וכן ובשל מבושל. או. היו שם
הפועל כמו שמור פתח האהל. גם עשוי לאחיך. או טוב. הנה שמוע
מזבח טוב. ובריקף. שוב החולם לקמץ חטף לפני מלרעיך. כי טוב אמרך.

הפ"א בקמץ והעי"ן בשבא. יהיה במקור במשקל כתוב חלון וגדל. וכן ובשל מבושל. או. היו שם

בעשרון חכם פתי בקרבישׁ והשתחוה לו תעל כמו שלח ויעבץ ועלה
בן־יו׳ כמלה לדיוש הלפי שלו כמשפט והיו מלה יחידה ואי אפשר שיהיה
מדרש להיות טפסי אות שנה בה שלש אותיות השרש ואיפשר שהיו מלה
מורכבת ואבדו לו יודעי׳ ובא הקדוש בתוספ׳ יוֹ בפיו כמו להושיבי עם נדיבים
שהיו פחי והושיב וכתבי רבו בתוספ׳ הוֹ כמו ולדברה בו והשתחה בהם
לקבה את המלוכה ויקן אוכלה למורטה וקן עם יום שהשוב היהו תיו
וקיבהם את המזבח וקן כשומעתו ענך כי הנפרד שמועה כפלם לבבה
ישׁ אומ׳ שהוא שם כפלם חכמה וזק וזה יכשר וקן ובנו נחשת לחיצה
והוסב הקיץ החטף תחת החיה במלה לחמה מעל מקחש להתפו הקיץ
ובשורק פו הפעל לחמלה עליך וקן עם הכתי מלש ביקך עד חמיאתו ומלה
שהם בקיץ חטף או בשורק הם מן פעל בחולם ומן פעל בפתח ובוי כ
בתוספ׳ הוֹ הפו בחרק לימה אותה שם הנכבד ולבעה אותה ואם פי
הפעל גרונית יהיה פתח מקום החרק כמו לשמה בה ואם עין הפעל גרונית
פתח פו הפעל ועין הפעל בשבו ופתח להריב האות לאהבה את יי
גרסה נפש למאבה ושחטה שטים ולו יפיק לאהבה לראות בך ובזקף
העמיק שאלה השו בשמו והעין בקמץ או הוו יניו ומיאוה גם בתוספ׳
טן מובדן מולדי והרג ואבדן ומלה ואבדן מה לנוש כי משפטו ואבדן בנש
הביה כי הוו יומו והוקלכמו שהוקלו רבי מה לנוש כמו שאט עלילן לשוו
וקן הקובה מחרין אפך הוו מקור בתוספ׳ טן והוערכטן לזה בעבור כי השיב
הוו פועל יומו והפעל הוו אפך והאבן הזאת תורה על יחילה או עלכים
או יחיל או רבות כן בזמן היוה בן בזמן עבר כן בזמן עתיד

עשרה והתשע

יש שהוו בתוספ׳ יש מבל תוספה והוו שם תפעל
מושר תשוו מן פעל ואת פועל יוֹ הביטן ובתוספ׳ הוֹ פעלה
ובשמך פעולה שכיר ובשער השמות יהבאר כל אחד ואחד על משקלו

והעשרים

והנמשל פעל או פעל כשהחסך מלה פעל במקף החשף
העין בקמץ מקום חולם כמו זכר מי פעל לך שוב
תם הרם שיפיו בלימו וכשיבוא הפעל יהיה קמץ כמו לא קמוני
שוב שכב וגם סא בזקף קמץ אם הפעל קרב אתה ושמע והשוב עלי
הקמוץ מקנך ושמע ויכל
ה קמוצן יקטן וסימנה קיב
וקן חסך ומקן קמץ בזקף אם אתה תקח לך יח בזקף גדול ולעב כי פעל
אלה וכא בסגולה שהוא אחר הזקף קמץ ואמר על שמע שוב שכב

והאחת ועשרים

משכו אתה על המונה ושלחו את בני קדם ובא בחולם בהסך לא יהיה
גזרו איש גלולי לבו עבדו ואל נם כן בטרחו שגם הוא ישלם בהקוויה מהנ
הסך עדרו עדרו ואין מלקה או בקיטן גדול בקטנה יתפעל יתפח
ההלה והו והמהו החרטים שמע וכן כזקן הקניטו כולם ושמעו ובאו גפטן
בטרחו אם תבעין בעני ובאת מלה ומפחם שחלו בעני כחרק אעפ שהחית

ורובית אבל נמשך כשעם והלחיב על החיה והשתים ועשרים

בת ל אותיות עם היו"ד הסמ"ך והוריה על
יחידה נרמז המיצוה על הפעולה והמשל פעלו הלו בפתח ואם עין הפעל
איננה נרוסת תיקל הלו בחרק כמו ובשו בגדי שלבי על הבקר ואם מעמל
בגעיא כמו לקח לחם בילך או בסגול הלו חשובי שובל ובא הלה כמנו
והשן בקמץ חטף והיו גרוסה הכי המטפחת אשר עלין ואחז בה או הלו
בקמץ חטף לכי אה מלכי ובהעלה גלי ושלחי בזקף השומר לגולה החוב מותנ
על הלבנון ועקי והלו בשניהם בקמץ חטף והמירת והעין בקמץ רחב
מפני ההעמדה ואין גם בזקף והעין כחולם כמו בתים קומי עבורי ולגז יתפעל
והסך הקמץ החטף בעין הפעל מלה קסמי שו והלו הלה

ועשרים

רבו נמשכו המיצוות על הפעולה הה"י והמשל פעלה הלו
בשמו והעין בפתח ואין הרבו קשור כמו כי שועלה פשים יעקבה בטח בה
או פעולה הלו בשמו והעין בחולם חגרה שוקים סלרנה ולעז תעלם הה"י
מן המכתב ותשור כמכשו כמו קרין לי מרה ומיצוע בתוספ ון לבוה קמין ן
ומי הקוף בחרק בה תמיעט התבועה כמו קדקדו קדקדי וכן בתוספ ון לבוה
שמעין קולי גם בתוספת הא לבלה רגזה בוטחות ויש אומ כי רגזה מקור בתוספ
הא וכן תשוטטה ועזבה וחגורה ומיצועה בלשון זכרי תדלו שאננות ומכן

והארבע ועשרים

בת ל אותיו עם תוספ המוך בתחלתה הוי"ו על
יחיד מדבר בעבו או יחידה מדברת בעבה שתעשהה לזכר עתיד והמשל
אפעל והנח שכין העין והלמ"ד פעם יכתב ופעם לו יכתב והאות התוספ בסגול
והעין בחולם ובמקף ובסמיך לחלה זעירה או לחלה שהיא מלעיל בקמץ חטף והיה
ו חסרה ון עבדי יחמיך בו ושאר התוספות ולתי המוך הם בחרק והיה
המוך בסגול שוא והתערב עם הי"ו או אפעל העין בפתח ויש פעלים שיתמו
ויוחזים עתידים בחולם כמו ישלו יזכור יעבד ישכן והדומים להם ויש
בפתח כמו יפתח ישבב יחבב גם יבין והדומה להם ויש פעלים שיתמו בהם

והחמש ועשרים בה אותיו בתוספ' יו"ד בתחלה להורות על
ימי' נסתר שמעולתו לזמן עתיד והמש' בעול'
או בפתח וכשהסיך הוא במקף על הוא זעירה או על הוא שהיא ה'
מלעיל החתך העי"ן בקמץ מקום החולם כמו וילך עז וישלם בם. קבץ אין ו'
ירק אלף. תניך דברי לבן הן לידך ילך. ושאור החולם עם המקף בתלתי
נגב איש ומן מעבי הארץ שנעקלשיו. וכן יהוא עם המקף בחולם
והוא זעירה והוא מלעיל כמו גבלאותו ואכל. תניך לבני מי בקמץ לפי שהיו
מועתקת בחיר. ויאיר עין עסף בסוף כמו חק עולם והוא יעבירהו. כל היום
כי כלה יום:

והשש ועשרים בה אות זי' עם התיו העומדים בתחלה.
להורות על ימי' נמצא שמעולתו לזמן עתיד. והמש'
בפתח. או בהעלם בחולם ובמקף בקמץ חטף. כמו אם חטאת מה תפעל
בו. וכבירך מיהם. וגם חמת הנבלה. ומעי רבו בתוספ' הוא כמו והקב והבוז
והעבה עלי[illegible] חכמות בחין הרומה. אלה התיו ונקבה ובהיו כמו כן
זכר כמו העפה כנקי הה' יה.

והשבע ועשרים בה ח' אותיו עם התוספ' יו"ד בתחלה להורות
על רבי' נסתרי' שמעולתו לזמן עתיד והמש' בפתח או בהעלם בחולם ובמקף
בקמץ חטף כמו כי תאורו מה נרדף לו. ומעי רבו בתוס' הוא

והשמונה ועשרים בה ה' אותיו עם התוספ' יו"ד בתחלה ובסופה.
להורות על רבי' נסתרי' שמעולתו לזמן עתיד. ומעי רבו בתוס' הוא
בסופה והמש' בפתח. ואם בהפסק אשר הם לגזרת העול' יה' בחולם ומלעיל

ובאו דולקי הפסחולם אל הם בה עמידה טעם ובעי השלח אילו וגם את הגוי
אשר יעבדו ואת משפטיו תשמורו ובגדים לא תקרעו כולם מלעיל אבל כשם
ומפה בה הטן קריאתם מלרע כמו בשדה אשר קינורן אשרי ת כרותן יורין
יורין ובא העין בשמו ובהפס כמו עירים תחתיך פלו בלבושיהם המלך
ובא השורק תחת חולם בשלת ישמעטו הם והיא מלרע ואשרהם לגזרת ומעל בפיח
בהפסק ואם באחת יקשן ואת היורין תמחרו ואשה אחתיו תשלחו וזולתי
ההפסק באו קמוצים אוכלים בהעמדת טעם כל שלשיה תשבעו חרדות ובשמו
והיה טרם יקראו ישוביכם אל תפרעו המה עלים שאכלו אוכל ישלחו אהלים
ושורדים בקמץ שבאו בלא העמדת טעם הוא להקל קריאת היור וכן חפיו
בו חפיה נפשי וכולם קריאתם מלעיל אבל כשנמצא בהן טן קריאת מלרע
באו טרם ישבעון אלו תשבעון וגם בלא הפסק אם תבעיון בעו אשר ישאלון
בהם האהבין ריק ובאו קמוצים מפני אותיות הגרון וכיוצא בהפסק לגז יחת
פלעל באו ירים וחלים יאחזון וכן אבל תוסף טן בכור מלבוכך יאמרו יבך לעם
ויאכלו ובאו אלה בהפסק פתוחים כמו קוניהם בפוחי בוש יעקב אחר מאחר
נשוי והתשע ועשרים בת אותיות בחסף הן מחלה ויו בסוף
ההוא על רבי נחמיה שבעולם יתן עתיד ופעל בחוסף
טן בסופה והנחשל הפעלה ואם בהפסק הפעלה או הפעלה כמו שהתבע
והשלשים בת אותיות בחוסף הן בתחלה להודות על יחידה נסתרת
שפעולה לזמן עתיד והנחשל הפעלה או הפעלה ובא שורק
תחת חולם בשלת שמתי חכמי המשורה שיהיה עם הכינוי קמץ חטף כמו שהתבע
ושיבואו עם הכינוי פעמי בקמץ חטף מקום החולם ובא השורק במקומו ומעמו
טן חוסף בסופה כמו תבדקי בנפשך הטן הנכתבת בזמן הזכרי והטן הנוספת
עלע בדגש או יהיה אחד תוסף והדגש להפיג והוא הנכון והשלשים
ואחת בת אותיות בחוסף הן בתחלה ויו בסוף להודות על
יחידה נסתרת שפעולה לזמן עתיד והנחשל הפעלה ובא מעומר בקמץ
חטף והשחרי אותם באם בהפסק הפעלה בחולם ומלעיל כמו שתבעו אל תחשוכי אין
תשקחי ובא שורק תחת חולם בשלת לא העבודה הזה ומשרהם לגזרת הפעלה
בהפסק קמוצים ומלעיל בעלי הלבשי והיתין אל תלכלכי כי בושת עלמיך
תשכחי ואחת טן חוסף בסופה והא תדבקן עם נערותי את אשר הפעלין והשלשה
עשר בת אותיות עם חוסף הן בתחלה להודות על רבי נחמיה שבעולם יתן עתיד
שפעולה לזמן עתיד והנחשל הפעלה בחולם או הפעלה כמו שהתבע ובא מלא

נשלמו אבני הטור הזה ויש פעלים אשר

והיינו חיה ועוף וכן רבי עקיבא אומר אלה וכן בדגים קוצי הלבבי עשיר
עוף הלבן ועוף אבל בבין הקלן מיכאלה ועוף או מאי מיכן ועוף אחר ש
עכלות מבין הדגים או מהעסף שהם ירוקים כרוב **ועליון הטור**
השני נקוד בין נקעל והוא מקבל טח הטור השוה.
מן שער
ומקרהו פושר תשור ובעביו עשור השם ירע שור ישר עלידי
העביו וישר היה עשור הנה עשור מקבל מקרה שור וכל ועשרה ומשה
מקבל מקרה מעשרו ואין לו שעל אחר זולתו כי אם עשור שהוא לא שור עשרו
כן כ
מן הטור והמעלים העופות לא ירעו מהן בבין נקעל מקבל מקרה בין הקל
כי בבין הקל מהם המקרה שוה בעופות ואינן יוצא מאכן את זולתו והוא השני
והוא הפשע אבל פשע מקבל מקרה עשרים עשרים לא עשבו אותם מקבלים
מקרה בבין הקל כי אם בבין הדגש שהוא יוצא כי הלבבי מקרה המלך ועליון הטור
מקרה המישוב ולא הישובי כי האדם מישב הארץ והארץ עשבה ולא תקרא
הארץ עשבה בעבור הישבי בה כי אם בעבור המישבי אותה והם הכופים
בה בתים והלטנין בה כרמים ועשבי האדמה ועשבי ארכיה כי זולת זה לא היו
ישבי בה אם כן הארץ עשבה בעבור המישבים ולא בעבור הישבים כי המישב
סבת הישבי וכן נגש וסף ורחל מקבל מקרה המגיש אותן ולא הנוגש כי הוא
הנוגש וכן וקרב בעל הבית מקבל מקרה המקריבים אותו והמזיקים והיה
זה בעבור שאין זולת מקבל מקרה מים שהוא בבין הקל ושאולים לבבין אחר
שהוא בבין הנוגש או הוסף ומקבלים מקרהו וכן והיה בלכי הגדול הזה
מקבל מקרה ששה ההוויה כי הוא הוא ההוויה והמה נהיה כמו היה שהה
שהה יהי מורה בו הטועל וכן שלה העבן והדומים להם מבבין בעבור הן העלים
הישלים לכל אחד התבון והמיתו וכמו שמות הן העלים הנעלמים שהם
כן הוא בעבור מכל הנעלם כמו נשבע שלוה הוא מות שבע שבעה וכן
עמי לא הוא יהי יהיה כי אם בעבור עמדה ולעשה לי יהיה הוא נם כן יהי יהיה
אחר שהוא הי יהי והיה המתמיד ולפי דעתי שהוא הוא כן הם ואעפ שהוא
שם הפעל ופועל לבעבר פעולה מות אחר שהוא בו פעולה אחרת והוא בבין
נפעל אין אות יד כבין לפעל כל אבל במקום שהוא שם הפעל או שם הפועל
הוא מות הפעל הקל אם לא שהוא נפעל כמו חוה הוא דומה לו ואולם
הדומה אחר שהוא השם והתואר ואלה נשפרתי את לבם הזעה אחר שהוא
מן הפעל ופועל והבין שהוא עמל כמשפטו ואת הוא בעבין מן כמו הם ישנו

והטור השלישי

ועליון הרביעי

והטור החמישי

והטור השביעי נקרא בשם פיטֶה טעם או הכבד כי הכבוד והעצ
העסקת והוא נותן בביעתים לבד והיה זה נאות
היה לבעל פיטֶה הגוף כמשל הוד עתק ובבחי העין תשמוע בת לאותיות כי
לולי הפעל נכפל בלבביע ומיקומו אוגה לך עתות וסמך הטור הזה שהוא
ויעמו פע ושוע ופע ושלישי ולפי שרבו אותיותיו רבו תיאוריו על שלש אותיות
היסוריות **ועליון הטור** השמיני נקרא בשם הִתְפַּעֵל וטעם גם הוא כ
כמוהו אכל זה טעם בלהבין ולא בפעל עלה הטור הזה
שהוא לבק עם הטור השביעי כי אם בפעלים נחי העין ובפעל הפעל כי
בשלמים לא נבנה הטור השביעי כי אם בפעלים מעטים לכן בשלמים הוא
מקבל מקרה בשם פיעל הגוף כי הוא העין כמוהו ובכלל הטור השמיני דוש
הזה עשוהו מסבות מקבל לשאר המקרה כי הוא עימו מסובב להיות
מקבל המקרה כמו והתברכו בזרעך הם ימצאו את הברכה לעצמם כשלת
שישמרו הלך יבר כמו שפרך זרע שלאברהם לך וברכו בזרעך אינן
כי פי שאני אברכם ויתברכו בזרעך ולא מפיהם וכן והתברך בלבבם לאמר
לו שיסבב ברכה לעצמו ואור שלום יהיה לו וכן והתשלחם אותם שפי
והתשלחם מהם כמו הם ישלחו את העיר שפי מן העיר ופי והתעלמתם את
אתם תסבבו שתהיו מנחילים והתחילום לבניכם אחריכם והסבה ש
תקומהם והחיו אותם להיות לכם לאחוזה והעבדו בהם לעולם והתשיקם
להם לגמול קרמה אתם תסבבו להיות גמלים לגמול קרמה מחיבי עין ש
תוריש ושבי הארץ עד הגמול וכן כולם על הלך הזה אכל מהקשים שמה
הבאתי לך טעמים ופעמ המקרה ויצא מזה למד כמו והתשוויתם לכם התלך
נח וכי התהלך נח בעבור היותו בדור רשעים ותוממים ולא התבונן לעמ
השם ולראותו כי אם לבדו כי הוא סבב בהתבוננו לבו והתעדנו מחכמת
להיותו הולך את האלהים כי אם היה מתחבר עמהם אולם שהיה שלם עם
האלהים היה לזה מה שעשיהם כמו שאמ החכם הולך את החכמים יחכם ורועה
כסילים ירוע אכל בהעדרו מחבורתם והתבוננו לבו הוא סבב להיות הולך
את האלהים וכן מנהג הלשון כי בהרוב רוב הפעלה בפעל יאמרו בלשון
נפעל או התפעל כמו הנלבבים בן המאוהבים יאז נדברו ולשון מהפעל
כמו מדבי אלי מתדבקים עלי מתנקש ונפשי להמיתך ועתה אל
תתלוננו ויש התפעל שמרוצה שהוא מקבל מה המקרה ואינו כמ והתבן
בלבבו כי הוא איש כזה וכן והתבדקתם שם שהרי אמ ואין קונה וכן מ
מתבגל וחסר להם כי הוא איש עבמ אכל מושה עימו כן וכן מתעשר מה

ושמונה הטורים

הטור האחד

העברים

ופתחו

היו מלעיל ופעמים כיתי הנסתרים המה כְּמַהֲנַיִם וְגִילְשָׁמוּ מִפְקֵד הִבְלַעְתָּ אֶרֶץ
הוי ישמו ידי תביאמו ותטעמו והיו להם **פקדכם** העין בפתח לע שהוא
מלרע לרוב התנועה והכף כפולה בלשם: **פקדן** וקן שבמקרא שהוא
כיתי לעולם הוא בסגול **פקדן** כולו קמוץ לעולם **פקדה** כולו קמוץ
וְגַם חֻקָּרָה והוא כיתי: הנקבה מפיק וקן משופט כל
הוי הנקבה הפעולה אשר לא תבוא קמוצה או תהיה טון הוא או תיו היא הן
שהיו הטון והלי הנושים וקן מפיק והוא שהיה כיתי ופעמי
שהה היא נחה הוא הכיתי וְעָבְרוּ שִׁמְרָה נָצַח וְחֻקָּרָה בַּחֹמֶר וּבְזֶפֶת וְיֵתֵן
הַיּוֹם הַהוּא בְּחִטָּה בְּשׂוּגָה מיום עֲזָבָהּ אֶת הָאָרֶץ וַיִּרְא עוֹז מִבְטָחָה
והושם הָעִיר מִבְטָחָהּ הַמּוֹנָה וּשְׁעָרָהּ וּמִן הַמַּסָּךְ לָבָן וְרַחֲמָהּ הֵרַת עוֹלָם כֹּל
אוֹחֲלָה הִשְׁפִּיל סִיר אֲשֶׁר חֻלְּאָה בָהּ כִּי אִרְזָה עֵרָה וְשַׁבָּה וְלֹא תִנָּפֶה חֲמָתָהּ
בָּהּ עֵנָה בָהּ וְיֹאמְרָה לָהּ טוֹעַז וְלָךְ נִלְחֲמָה מִלְחָמוֹת כִּי הֵלְכוּ מִשְׁמֶרֶת תִּפְלֹא וּמִ
וְאִזְרוּעִי מִקָּה תִּשְׁבִּי יִרְאָה תּוֹרָה עֲשִׂיתָן לָהּ פְּחָמִים וְהַעֲלִיבָהּ עַל מוֹקְדָה
עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל יְמֵי הַשְּׁמָה בְּהִשָּׁמָה מֵהֶם וְגַם מִיעוּט הוּא בְּמַפִּיק שׁוּעִין
כיתי הנקבה שאו מן להגיש הִמָּה וְתַעֲמֹדְנָה לִמְגוּשָׁמָה בְּיוֹם
וְעִם כְּבוּדָה בְּטֶרֶם קִיץ וְגוֹלָה עַל רֹאשָׁהּ וְהַעֲלֻמָה וּ יְכַסּוּ אוֹר **פקדך**
הָעֵץ קְמוּצָה וְהַלְמִי בְּיָדִי וְהַלָּק הכיתי בשמו ווה שלפניה בְּיָדִי:
פקדן כולו קמוץ בן יאמר בכיתי טן הנקבה כמו וְרוּחוֹ הוּא הִכְּבִין
מהנושי **פקדן** כיקוזו כמו פְּקֻדֵיהֶם ונשתוים זכר
ונקבה פְּקֻדֵי פ פְּקֻדָיו ושאר הם לגזירת פעל בְּיָדִי
תחברו גם בן בְּיָדִי כמו כאשר אֲהֵבָתָנִי וַאֲהַבְתִּנִי עלן עֲלוּתֵיהֶם
לבן יאוה ואנשים אשר שנו ושמה החמש האחרון וְיִרְשׁוּהָ בְּחִירָי
מן יִרְשׁוּ וְשׁוּלָךְ יאמר כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנִי שׁוֹבְיָנוּ מִן שָׁאַל ואם לאמת
וקן אשר הם לגזירת פעל בחולם אם יחברו כולם עם הכיתים תמיד יכולו יולך
לו יולכך או יולמיך יכולו יולו או יכולו יולו וקן כולם אחת עם כיתי ה
העתידים שוב החולם לקמץ חטף לרוב התנועות תמיד יְכוֹלְכֶם כמו שמשי
מן יְמַלְּכוּ יְמַלְּכֵנִי יאמר אוֹיְבֵי יְמַלְּטֵנִי **פיתוחי** פְּקֻדֵי שׁשׁה וחסרו ארבעה
כי לא יהיו לחבר כיתי העתידי עם
עם העתידי ולא כיתי הזכר עם הנקבה והסבות האלה יקרו החסרון לעתידי
ולעתידים ולעתידות ולזכר בעבי ולזכרים בעבם **פקדתן** העין פתוחה
וקן בכולם או פְּקֻדָּתָהּ והלי קמוצה וקן פְּקֻדָּתִי
הכיו פתוחה

פקדתם הלין קמיצה וכן פקדתי ויבוא חיריק מקום הפתח בעין ה
הפעל מיו ואחרן יחד ילדתי ובקמץ שתחת התי"ו מקום חיריק
כי חיריק היה משפטו על המהפך כי אחרי הכפה בלשון נקבה והיה חיוב
להיות ילדתיו השובעתיו היה חיוב להיות השבעתיו וכבר כתב היועלים בלשון זכר ונקבה
ובלשון נקבה לזכר בחלה פעלה אשר הורקתיו בו הימרי תחת חיריק כי הימרי
והחיריק קובעים והעד אמנון יפעל ויפעל פקדתה יפקדנו פתוחי
פתוחה
פקדתי שתוה פקדתיו ופקדתיהו העין
וכן נולם וכן חיריק מקום פתח ולו שואלתיהו אם אומר ולקחיהו פקדתיך
פקדתיך פקדתיהן כן תמיר
פקדתים פקדתיהם פקדתיה
הפה יפעלון פקדתיהן ואם יתכן הפועל והפעל בעיניו יאמר פקדתיו
שמרתיו וכן בעיניו אבל מה שיעשו לו יאמר ואני עשיתיו מי עשיתי
לו כי פעמים יהיו הפיעל מחבר בחלה במקום שהי מלות וכן כי אין העב
נתתני נתתה לי חזקתני ותולע חזקה מיוע וישובו ויזעקך במקום ויזע כתיב
לך בני יעוזי יאזו מיעי וישושום מלכי ישושו בם בשלם הפשר
בשלמם אל תעבד כי קדשתיך הקדשתי מיקך לא יגוך רע יגוע עיק
הגידו והגידה והגידהו עיר יעוה חונך חונה עליון כן יאמר חיוב
יפולחיו כולהי מיתו וחמוני חמסו וחמוני המלאתו נפשי תמלא מהם
כן השבעתי השכנתי מיתו והשיבני רבי והשיב לי דבר ולא יתכן לומר כן
בכל מקום כי לא יאמר זברתני ולא סברתני ולא אמרתני ולא הלכתני והמתי
להם והטעם כי כיון לשון הקודש לקיים ולרמז הסך המעהג במקום שלא
תקיים ההבנה כמו עשיתיהו קיים הלשון ובעבור שלא יתכן להבין מיתו שי
היו עשה עיכמו לא שעשה לו ותיקן לו היוב ולא יעטרך אלוהי וכן אתן
הגב נתתני אחר שאין ארץ הגב בידוע שהכיתי איזן עפל על גופו אלא
במקום ארץ אבלאם יאמר רבבתני במקום הקלי על הבין מיתו רבית
עלי והוא הסך העיון ומה שיאמר רבו ושלום מובן העיון אחר שיאמר ושלום
וכן חזקתני לא על הבין מיתו לפיכך כאלה המקומות והחומים להם קיים חלא חזקתי
הלשון ושם שתי מלות במקום אחת והמבין יבין כי לשון הקודש עמיק מאד ויציך להתבונן בו מיתו לבל ישחת הלשון פתוחי פקדו עשרה פקדיו
אובלוהו וקלוהו והעין חמישה וכן כולם
פקדיכם פקדיכן פקדיהם פקדיהן פקדיון פקדין פתוחי פקדתם שש
כמקומה שנם
ובהתחבר עם הכינויים תסור הלם ותבוא הוו

היו הרבים כי כן מצינו בעיתוק בית העלי יט ט׳

פקדיהן העין פתוחה וכן למעלה פקדיהם פקדיהן פקדיהן׃

פתוחי פקדין שמונה פקדיהן העין פתוחה והוא חשבונו כי והוא ירשתו

וכן ככולם פקדיך חשוב לו עשתך פקדיהם

פקדיהם כמו מרכיבם והלגוש פקדיהן פקדין פקדיכן׃

פתוחי פקדיה עשרה והחברים עם הכינויים והטעם הוא סימן הנקבה

והוא רפה וכן יהיה לכל הוא שהוא סימן הנקבה בפעלים וכשהוא

פקדיהו העין קמוצה והלמ״ד פתוחה ומלרעתו שוא ויש בו דגש וכן בהפסק

גם הלמ״ד קמוצה חיה רעה אוכלתהו ועדיהו הוא מחבר׳ וכסוף פסוק

וכן בפתח ויש בה שינוי אהבתהו או פקדיהו הלמ״ד פתוחה והקיו הגושה

משוך ומלרעתו וחסר והיו הנקבה ובלעה בדגש הקיו הכתובה והוא סימן

הנסתר כמו אוקיו והראו פקדיהו ואם לא נמשכו והוא במקום פקדיהו

או שהקלו המלה מפני כובד קריאת ההיא ואחרי נפתח נמלט׃ **פקדיך**

העין קמוצה והלמ״ד פתוחה ואחריה אות יודיך אבל חסרה

ויהיו הלמ״ד קמוצה מפני ההפסק׃ **פקדיתני** העין קמוצה והלמ״ד

פתוחה ואם בהפסק קמוצה׃ היו מחברי׳ העין

והלמ״ד קמוצים והיו פתוחה ואחריהם חיה רעה וכשהם ולא תמצא

לי שהמלה מעולה והחטוף קריאת היו עם השם אבל לשאר כמו המעלה

היו קמוצה לי שהעמוד קריאת היו עם השם ולא החטף **פקדתם**

פקדיהו העין קמוצה והלמ״ד פתוחה כלן קמוץ׃

והיו מפיק כן הוא על המשפט אז שמצאתה כמו שקל פקדיה והלמ״ד

פתוחה והיו דגושה והיה רעה והוא מלעיל ולו חיה רעה אעביר בארץ׃

ושלמה כל אשר יעשה חמודה וידו חלקתה להם בקיו וכעשתה ערה

והשר היו המועלת פקדתיך והיו היחרופה והיו סימן המעלה כמו

שכתבנו במלה פקדיהו פקדיהן העין והלמ״ד קמוצים והקיו כאחד והקף סימן

המעלה כשמו ואם המלה מלעיל תהיה הקיו כשנוי כמו כי כלון אשר

יהפקדון חכמיך וערמיך הוא שוכבים **פקדתן** **פקדיהן** **פתוחי**

פקדיך ששה ושמו חרק ויחה השוא בהחטמה עם הכינוי

כי כבר הלשון להחטים שלשה שבהן שיקדשו בכתבי הרבים והרבות׃

והיו מושו הכינוי בה כמו פקדיהם לו במחוקים ויעשו את

עבודים לזה רמז יתן ויפקדהו לפניכם לריח ניחוח הכרע הכבלני׃

כי ולכינו וכן בקמץ היו שלשה השנעלו ויש שהו כי מלפני ההפסק

משכשכן חשר
השבטים

פתוחי פקוקים עשרה פקוקין פקוקין פקוקין
פקוקי פקוקים פקוקיהם פקוקיהן פקוקין
פתוחי פקוקה עשרה פקוקין פקוקין פקוקין
פקוקים פקוקים פקוקים פקוקים פקוקים
פתוחי פקוקות
עשרה פקוקות פקוקות פקוקות פקוקות
פקוקותי פקוקותיך פקוקותיו פקוקותיה פקוקותינו
פקוקותיכם פקוקותיהם פקוקותיהן
המקור פקוק. והוא
כי הוא מקור הת
העלים כולם וחיט הוא שלא האחר לעולם עמד ועתיד וביטל שלא הקדים
המקור שלהם כי הוא המחשבה והמחשבה קודם המעשה כי אם האחר ראובן
שמעון קודם עלה בלבו לשמור
ואחר כן שמר. וכן אם
האחר ראובן שומר קודם
שלה בלבו לשמור ואחרי
שמעון ועלה הוא שומר
וכן אם האחר ראובן
שמעון את יום השבת
עלוך עובך
והעניים
שמרי
עמי
בני
אומרים אחר למעלה

כי לא הי׳ [illegible] ואת המלך והמיה אותו אבינר. ולפי שהיו ברשות השם יכול ביהוֹ
הרבוי כמו השם ואמרו כבוטלין ובך בראש כל ירך. מהזרותיכם באריגות
וכן עשה שטים שטותי. הוא מקור במקום שם. כמו מעשה שטים וכן יפו
השם שהיו כתוספה הם בתחלה כענין המקור כמו ולמפע את המחנות יש
הוא כענין ולהפיע ומשלוח מנות. כענין ושלוח. ומספר את רובע ישראל.
כענין ולספור. כי הענין מורה עליו שהוא מקור. ועל מלת את ראיה כי הוא
מקור ואינו שם סמיך אל רובע ועל ראיה שהוא מקור. שאלו היה סמיך היה
סמוך אועל שהיו מעטים סמוכים כמו שאנו עתידים לבאר. וכן ומשתון
אוכלה מישרשיה בענין המקור. כמו והשיאו אותה. וכן עמנו אחיו כמו מיניהו.
הוא שם במקום מקור. כמו לעזרו ופתוחי האם הזאת עשרה. פקדו
ושומרו את השמועה אחרי קברו את אבי. ואקברהו. כמו ולא
רחוי הברוך. הכל עשוה ובלון בלך. משכך וכלייך. שברוך מפני עשו אחיך. ועברך
בבריח. ישראל. אהיך. ובשורך לו תכלה פאה סביב בקצרך. וסגולה מיש ממני
חזק. בלכך. לשומיך בדרך. ויהם אלם ורוכבו. ומוסר להתנך. כיום אכלך. כ
ביום עמדך מעד. יש אומרים וזה הפרש יש בין המקור ובין שם הפעל. זה
הושלך כי המקור כקמץ חטף. ושם הפעל בחלם ועולם. חמוך בכורך שלוחי
כמו. יש מאומים בדבר זה. כיום בחרי. בישי. ויהיו שקוציכם סוהבכם. עלמאסם
את תורת ה׳ אם לא יחסון לגלך. וכמו גם כן כלו אות גרונית. והיה בקרבכם
אלהי הולחמיה. ושפטיו כמו כמשפטכם. כקדמכם. כמו אכלכם. בקדש. על עמיו.
בקדה ועברה עשמרה. או סקדתה או בקדנה כמו ליחמטה. ועוד נכתבו מחי
הפעל בשרש יחס. בקדן. עזק את ה׳ אלהיך. בקדן. מאן. ובמוסבה הוא שורו
עק כוחנה. בקדילכן ומעמי. יכו בחרב הפא והוא כן בעל כפלח. כמו בשבי.

פתוחי פְּקָדָיו שִׁשָּׁה פְּקָדָיו פְּקָדִים בחרך או בקמיץ חטף פ

פתוחי פְּקָדַי שִׁשָּׁה פְּקָדֶיהָ פְּקָדִים

פתוחי פְּקָדֶיהָ כְּתִיבָה פְּקָדוֹ פְּקָדִין

פיתוחי פְּקוּדֵי שְׁמוּעָה פְּקָדוֹ

והלמ"ד בסגול בעבור כי הטע"ן בקמץ

וכן כלטע"ן מטע"ן ו"ו כיתי הכסתר וטע"ן ו"ו כיתי המדברים בעלם היא רפה

לפיכך מה שלפניה בסגול זולתי אם תהיה רגושה לחסרון שלפניה בסגול

כמו איש מִפְקָדָיו וכהפסק פְּקָדָיו ומל"ה הפעל בסגול ופעמים הכף

רגושה כמו אלף וַיִּחְנֹךְ אֶל הַחֲרָן אשר חָנַךְ ומועד אקביץ פְּקֻדָיו

פְּקֻדִים תִּפָּקְדוּ פְּקֻדִים וכן כי אמילם בפתח מקום ערבי ופעמים הפסק

אֶפְקְדֵם אֶפְקְדָה ומל"ה הפעל בסגול אם יִפְקְדוּ הכהן אם נִפְקְדָה

ישפילנה גיעיה תשוטטנה ומענה יכחידה קרוטה מוזם בשר

תחיינה ונמיאו בספרים המדויקים לְחַיָּתָה הזה בערבי ועד נתלבט

בשלש יחס ומאחר הטע"ן רפה הַשְׁגִּיחָה לעיניהם ומשפט כולם להיו

הטע"ן נחה והחי"ת קמוצה יִשְׁמְרֵהוּ כמו יסובבהו בעבור יצ

יצרנו כמו כל היום ברעבהו והקל על הלשון עשו ק או אֶפְקְדֵהוּ הזה

ויחנך

ואפשר שיבוא בא"ת מן כמ אשרוי מפקדיהם ואפקיד ומל"ה הפעל בערבי וכן יפקדם

במפיק. ולו"ל הפעל קמוצה כמו ישפיל ה' עד ארץ. אז ראה וספרה. וימי עולה
מלאך ה'. ויוכיחו לחיקו. או אֶפְקְדֵהוּ. ולו"ל הפעל בסגול. והוא קמוצה. ויקבעו
בכשט. וישמוה אויבו. וכן לכל הוא הנקבה כזה הדגן. ובכתב הנה שאחרי ה'
ההוא במלת. ואותי לקחו מהם ומפה. אֶפְקְדֵם אֶפְקְדֵן אֶפְקְדֵיכֶן. **פתוחי** וחיקהא
יִפְקֹד עשרה. יִפְקְדֵהוּ. או יִפְקְדֵהוּ. או יִפְקְדוּ. כי מיעוטו יִפְקְדוּ
ואם יִפְקְדוּ האחד. וזה שהוא אשר. קראו. ביום השמיני תמול. ושלשום
טרם תלבו. ועל דגן סבאו מוֹ גם כן יִפְקְדוּ נקדו. ולו יוכה כתב כי וֹ יִפְקְדוּ
עסקה כוֹ בו בעור. וחיתו ארץ לחיה והנה הוא סמו יִפְקֹד ואין יוכן לחמש
כי אם יִפְקֹד האחד אחד מהשכם יעמדו נגדו. כל הוא וחכירו. והנה הוא
כימי היחיד. יִפְקְדֵךְ יִפְקְדֵן. ומשך בטעם כמלת כי ישכן עשו אחי.
ובהפסק עֵין הפעל בשכמו. ולו"ל הפעל בסגול יִפְקְדֵהוּ. ומן עין הפעל בקמץ
חטף במלת ורקח. כמו באותה ואמרם וזולת בטעם שהכבד במלת ואפעל.
יִפְקְדֵנִי ולו"ל הפעל בימיו. ומן פתח גדול החזה קמוץ במלת יאהבני איש. וכן
באוכלוהו במלת כן תזכקן הדעה. הבל יבלע. כי ישביעם ממרומים חי.
אשר הכיש ויוט בכף של כפו יוד אבי. והחתי האמרי. כי לו יאות האדם
וחי. וכן אל הבעתה. והטן לנוש. ובקבי מי כמוני ומי יועידני. כשב מקוואות
בסגול הלמ"ד ובנוש הטן שלו מוהג. כי אין מהגטן מטן יוד הוכבר ה' ות
רגש אבל נרגשה במקוואות הנו בו. הנני מיאוה בו. הן בשרבי חי. עמכם
היום. ואו עם שרף. יִפְקְדֵם. ומלה חלה. בשם הכהן מחברת עליהן המי.
העבר. וכן לו ישוים בן. קמץ גדול החזה קמוץ לכן. חלה. וַיִּחַלְּקֵם דוד כו ב
בפתח קטן החזה פתח גדול ומשך סגול ה' יוד ה' יהה החית קמוצה ומשקו
וַיִּחַלְּקֵם דוד. כו ה' יוד והחית כפתח. יִפְקְדֵכֶם יִפְקְדֵנִי. לו יפקדנו יִפְקְדֵהוּ
בימי. לו"ל הפעל. ומן בקמץ מאותה וישל לו יכירנו. יִפְקְדֵנִי יִפְקְדֵנָּה יִפְקְדֵן
ומן באותה ושל בהמוה. חי יקן. **פתוחי** הנקוד שלשה יִפְקְדֵהוּ
או יִפְקְדֵנִי. או יִפְקְדֵךְ יִפְקְדֵם יִפְקְדֵנִי.
יִפְקְדֵנָּה יִפְקְדֵן.

פתוחי נִפְקָד שלשה נִפְקְדֵהוּ או נִפְקְדֵנִי נִפְקְדֵךְ. ובהפסק נִפְקְדֵנָּה
נִפְקְדֵם נִפְקְדֵכֶם נִפְקְדֵנָּה. נִפְקְדֵךְ נִפְקְדֵךְ נִפְקְדֵנִי. **פתוחי**
יִפְקְדוּ עשרה. יִפְקְדֵהוּ. ומן הכתי שרשיהן עם טן וֹ שלו
מוהג. עיוטתי. לכדוט את הישע. וכן באה הטן רפה וכחולם טלו מוהג
וכן בא כמוהו וקבט לי. וכן ישו עם אחד כמו שכתבתי. ובן כמספה טן עם
הכתי שלו מוהג. והמו גלו ולו יעכרוהו. בחושה יעאוה. שלחי. יפ
ישכחוך. אילי נביות שרשיהן. ושוכהם הטן מגוד לפי שהם תלעל כ ה

פתוחי תשקוד ששה תִּפְקְדוּהוּ. תִּפְקְדוּ בִּי תִּפְקְדוּם תִּפְקְדוּהוּ.
תִּפְקְדוּנִי תִּפְקְדוּן. **פתוחי** תפקוד לזכר שזה ששה. וזה ע
עשרה: **פתוחי** תִּפְקְדִי. שש. תִּפְקְדִיהוּ. תִּפְקְדִיהָ תִּפְקְדִים תִּפְקְדִיהֶם
תִּפְקְדִיהֶן. **פתוחי** תִּפְקְדִינָה כפתוחי תפקדו אף של
נמיאות ששה, ונם תרות עשרה. ואשר לא הוסף אות גדולה

תנקד היות הוספה בפתח זולת הולך שנקודה בסגול. אעזר. עזור תעזרו
תעזרוני עזרוני. עזרו תעזרו. ומו אזלך. הלוך אכל והלך אש אזינה והשוע
להלך בארץ. לא עשותה הטעתם. ומשוכה היו בטעם להרחיב על הפה.
ומו גם הולך בפתח. ואזינה אזך יעקב אח. ואחילה מזה מה יהלוך. וקמשקף
חסרה שבא נקבי. ואמשה. ומו בשורק כמו. שפושו הם. לא העבודי מזה.
ואם לגזרה על המוקיוה הוספה בסגול כי כן תקין הקריאה כי לא. ואלאכין

קטן והשלום הטן הטקדמה כמו ויעמוד את הארץ ויחדלו ההמלך בעמם כי
אותיות הגרון לא יקבלו רגש ושמו היה במקומו כי במקומות רבים אתרן הרגש
המורה הנח והמ המורה הרגש וכן על המיטו שלא הקבל רגש מרדוך אחרי
אחיהם וכלו יבוא כפתח כשהיה הגרונית בשמו ופתח בעבור בעבור ועבור
ועבור בימול השש בעזוז עיטת תהום אין גחלת לחמם והוא בשמו לבדו וכש
תהיה האות גרונית בשמו וסגול בכלו בסגול במיומר להם עם יראה ועם המלך
עזה לפי שנשתמשו הרבה כמלת אמור עם המלך ואמרו לאמר בעת המלך לכן
באו לקש ויהי בחולם יחשע ומי שלא מינהג ויהי בעזור שהיו את הלוים
הבית בפתח קטן והמינהג ברוב כי העין שמו ופתח ואעלה שהעין לבדו סגול בשוא
הבית יורה עליו בעקיבו היה שמו וסגול לא שוריו לחטוף אותו וכן על שם הפעל
וכן שלא מינהג בתוך הריפוי בעל הבית בפתח והעין בשמו וסגול ועל שם
הפעל שמשון יורה אותיות וכן על שאר השמות ומ ימם משה וכלב ושם
הפעל היו אשר הבאה מיוחן כל הפעלה כמו דבר הנעל תחתו פלוני אחר שהיו
כן בעה עלפחד הוברוה כן מטה בני יוסף הוברים כי כן דעתי שלוי לק חושום
הפעל כיום אשר נבנה מיוחן כל פעולת הטור עובדי וכיוצ ועתידי ואחד ש
נמיצו במקרו מלה אחת בביצוע או בעבודה או בעתידי נבנה עליו להטור וקמין
אחר חרב שמיצוע חרבו לפרעה חרב והחרם אחריהם נבנה עליו להטור
ושומי חרב חרבוה וכן כולם וכן נבנה מיוחן בכל הפעל והופעל ופעל
אחר שמיצוע החרב נחרבו המלכים שוניים עניין חרב וכן כן שלא יחד שמיצ
השוב בירמיהו וכן כן גשם היש מוגשמים כהלל גוים נבנה עליהם להטור
וכן כן עשרה בכל שמות יעשר לא יקח כן היעשר נבנה מיוחן לבכל כל
וכן מכבין הפעל כי הבלה לעשר לא להה היעשר נבנה עליו להטור וכן פיעל
הגוטו לעשור וכן כן שריר והטוריים שהיו והם נבנה עליו לבכל
הקוכן כן שלם בכל הכל שלם וכן מכבין הפעל שאינו לרוב וכן כן בדר וכדר
בדרה הישר הבנה מיוחן בכל הכל וכן מיצוע כן שלם בכל הכל עוד כמו הקל
שבנה עליו להטור ואחרי אשר עזר הפעל מהשם כשיאמר הפעלה איננו
ערכן לזכור השם כי בפעלה הוא השם כמו שהמו שמים כן יאמר לומר לה
האמירה והשמירה אל שפעמי באכן והוא הוספת כיאור או מכן לחזק הקש
והוא השמה כמו שאט עדים לזכור זה הטעם בכל האותיות במלה כמו ה
ירקיק ארמים והדומים להם וכן בכל המילין כמו שאט עדים למד בבכל
על הענוש ומה שמו כן לזכר השם עם הפעל כמו הקש עלאמתי כם הקש
כי רי היה לו בקש ומה השם אחריו לחזק הקש שהוא גמול וכן מעש טכוח טכח

המים וכגר נבקעו המים ואחר שם אלהים לחרבה שיבשת הרוח ויש
ו' במקום משה אם לאו ישבעו ושפתי ישנה יהללו כאשר שמה רעות הללו
חלב ושן תשבע נפשו והעשי הרשע והכל משה כולה ויש ו' השוה הדבר
כמו זה כן זה כמו ויום קרים על נפש עיפה וכמועה שבה משרן מדחק
לך טורד כיום סגריר ואשת מדינים שחוה וכמו ו' זה רבים כספי משלו
שלטיושו השוות הדברים כמו כן זה וכמו ו' זה משכיח שאון ימים שאון גליהם
והמון לאומים כמו שמשכיח שאון ימים כן משכיח שאון גליהם לאומים וכך אל
טעם ל' והדולה להם ויש ו' אחר מלת אם והיו מורה לתשובת התנאי ומשמעו
אם כהה הכרזל והוא אם תמים קלקל התשובה וחילים יגבר אם נחקרי
תלכו ונתקי נשמיכם בעתם אם את הלבי הזה העשה וילה עמוק ואם נקלה
כלך וטמאה שבועים ואם יעמדו בפוי וישמיע לכרי אלה עמי ויש כום מרים
הרעה ויש ו' במקום כיא כמו יכי אלהיכם שלחני ורוחו כמו ברוחו וכבודו על
יראה כמ בכבודו כי וכל זעמו כמו ככל זעמו ויש ו' לשאלה על
מלת לו והיא בקמץ ולו יהן מי לעבדך ולו לך אתנו אמתו והם כמו הלמו
ויש ו' כמו עם כי היה אורן האלהים ביום ההוא ובני ישל כמו עם בני ישרא
קן ויוסף היה מעבר עם יוסף שהיה במצרי הי שבעים נפש אין
ועזרה כלומ לא אוכל לשאת עם עזרה ויתרשו כולם על עצמן מלת כעצמן
ו' לשאלה על מלת לו והיה בקמץ אכל קרוב פירוש עם ויש ו' כמו אכל
ויאמרו לו מי אתה ועבדיך כמו לא כן כמו שאתה אומ אכל עבדך כמו
לשבור אכל ואחלה יורדי ריקם אכל אוחלה יורדי ריקם כלשון שלא גמלתי
שולמי רע כי אפי מי שהיה יורדי ריקם היתי מחזיק אותם ויש השוה
על שני פנים האחד לחיזון הלבי והוא הדוב ותעתים יבואו שב כפין
הרמיון זה האחר זה והוא לקיבי הלשון כמו כעם ככהן כאשר אמ העם ככהן
והעם ככהן שאין האחד עקר שיהיה לו עולה ויהיה טפל לו אלא כ
בחבירתך יבי הלשון אל כן וכן כי כמוך כפרעה כמוך כמוהם וכן כעבד מותו
כשפחה כנביאה כמלוה כלוה כעשה כאשר עשה בו ותעתי בסבוק נזה
העתן בכף אחר כמו חלק כחלק אחלו שיהי החלק זה כחלק זה וכן שרים
כחוללים כלוי אלה כמלה וכן זה העתן בבית השמוש כי שולח ברשת ברגלו
כלוי רשת ברגלו או תגלו ברשת כי כי בעזרך אוי בעזרך וכן יסגיר בבית
אחת ועתיו שתים כמו כל בבל כמו אל בבל בבל יהיה כלומ כל אחד ואחד
במשקלן או כל אחד ואחד לבדו והשיני למוהת הלבי היתה כמלמינה לבבי
רשעים כמעט כמשיני נמל וישאול כי קף כחומת קף השני כמו כשש

כב כחצות הלילה
כאלפים חמה במדה
השבעה לי כום כי
אותן כהיום כן ותמצאון
אותן ויהי העם כמואוענים
היתה

מאות כעשרים איש מהם שערים וכן כתיב ויענה עליו שדה ואיפוא השק
כמו שכתב רבינו שמשלטו בפחיו. אבל הוא משלטו כי על הוריו. יאמר בחיי
והוסף עליו כף השעור שאמרו לתיקן אמ משה כחיות ולא אמ בחיות שלו
טעו אפטגינ מרעה ויאמרו משה במוי הוא וכן משלוש חלשים ויהי כעשות
הימים וכעת מוסה וכמו השחר עלה וקרוב לזה משיב ידו כמו כשעה שָׁ
השיבו ידו והנה יצא אחיו וכן והיו כמרחה עלתה ניסה והבשילו אשכלותיה
והקרוב לזה מהניח ספור הזכרי כולם או מקיצתם וישימו סימן לזה והלבר
אלין לאומר כזכרים השלה לֹ כעצן הזכרים השלה או פחות או יתר מהם וכן וק
והקראה אותי מולה כשנגה היו ימי מלכי השלים כימים אשר ישבתם כלומר
היו כמו שהיו והניח מספרם ובפרי עולם מפרש כימים אשר ישבתם בכל ה
המספרה כי כל המספרה היו לה כמו שמו והימים אשר הלכו מקדש בינתי
על אשר עברתי אף נחל זרד שלשים ושמונה שנה עשו מהם יֹ בקדש וֹ משא
המספרה: **והלמד** תשמש על שכ פעם האחד להכות הזכר על הנקבה
והוא הרב. ויבוא זה אחר זה ויסתיק באחר כמו לעברין ויעקב
לעם לאיים ויש שאומרה על הנקבה עצמה כמו מלה את ויסתק העין וולחה
כמו הרגו לאבר והשלישי לאכשלום חרב אויב לאשת אעש לשכיך ושלחם
לאשתי ישובו כלף האחד לאחות חמש לכל כלו העשה נחשת עלה כא לכל
עלו על לאנחת הערב בלא שבעה לאחי אעלה לך לאחר יהיה האות הזה
בעלה לרעי לאן היום אשר יצאת לאן עולם ועד עולם שוא כא לתשע עבדי
להי אבין ויעשק לאחיו ויש שאומרין מורה על הזכר אל נכר אל הוא כנענו
וזה עם אותיות הכינו כמו שלח לך אמתים לך לך כלו אמ לעזרא לנעמין
ולך לו ישעם לו אלהי לו וכם לו הלך לו עברו לכם שם לכם קח לך סמים
סוד מאחרי נשלך ואחזק ותסא במקום בית וישבו אתו לארץ הגלו לפנינו
לפניהם לחרב ישובה לכסא שופט ינוק ויהי לוט לכל הרכיו משכל כי כוחך
אלה לבן ישי והחזיק לו על מריבתם אכפי לוי מריבה והלוחה להם אבל לוי
וישבו אתו לארץ דקדקו רזל ולא שמוה כמו בית אב כמו ולוי בשמושה
ומיכל בת שאול והאחת קטנה כתוב והיה הלוי במקום על כמו ויפל
לאפיו על אפיו לפתח ביתה כמו על פתח ביתה והלוחם והשמושים ה
לשלה קרובים הלוי והבית ושמושיו ובכנסה הלוי עם שם השמוש
לחזק עניו ביטו ולחזק הברכה ועם השם ועם הבית לחבראשונה
ועד כשמש הלוי לעשן בעבור כמו אחי לוי הוא וישאלו אפסי המקום
לאשתו ולו לעבדים ולשפחות מצרים הרשתי כי כן יכוה לו הלך ואחרים

ובבית

ה

זאת לשון נקבה וכן ותטחלנה ס"ט תלמידי נקבה כעבדו תלמיד שיחזק בן נקבה

ויהונתן על שק עבה ויתנו עפר וכן שובבה על מים רבים וכן ויולידהן כי
לשון שובי היך היה על לשון עזיבה היך היה ויולידהן והרכיב בושעון ו"ה
כי הלידה על הנקבות כי הלידה על העתיד כי עדין לא ילדה ויש אומרים
המלות שזכרי אינן מורעים אלא שהם לעבד מבטן מעי הבטן ומה תזכרי
אמי כי השמש להריק המלה ואימם כי אם כיעים והיו מאוים וישבת ויולדת
להריק המלה אשר לפיה החליטו המנול בשמו וכן מקושרי
באזרים כמו שעשו באול תוסף על דמיו וישב ממנו שבי וישוב מן הין שהיו
מאוים להיות תוסף וכן וישב וישת עמו ויבן ויבן וכן כתרי ומה תזכרי כי השב
השב אשר בו שם וישוב אל תוסף ויבא ממעמד ואם כלבריהם היו בית מבטן
ובית באזרים ופיב בפתרי רעים אם שמו היו ולדת וישמה מיקונה ושפת טעים
כלבדי יהוה שאול להריק המלה אשר לפיה מו מן הם נעים וכן לאבדי יהוה
שאול כי השכיח השב אשר בו פלה מהמעמד ואם הם נעים כלבריהם הכי מן הם
כן כמשפט כי כל שמו נעכל אות בגד כלה כמו שמן עתידים לזכר ולהשב נעם
ואימם כי אם יגשים זמלה ואפתים על הגוים אמר שהוא מורכבת מן הטור הזה
והטור השלישי שהוא סמל הגוש והבטן כן מה שפירשנו לא בפשר הזכרין כי
הוא לא מהקל ואולם שהוא כורל כי ואפתים עמם כמו ישמשם ולכי שפי משו
שושנם ואת ואפתים ואת אות ואפתים בכשפט כי להדריך על העין והקל
מעליה וקלוה בלך בעבי והסתן בקיץ להריק המלה והדרי מה עול ועבין ה
הפוך אם אהיה מישעך עמם בגלות כעין בכל ארצות אל ארץ ומלה ואפתים
מה אמר שהוא מבטן עמעל והלוך נפלו ומשפטו ואפתים ומשור עמעי והעין
שיהיה מן הטור והוא מורכב בעין הפעלה סמן שעשה אדם ומלוך המלכי בעין
ואולם שהאחר מפלך היה הוא ורעתיך סבת העמים והכיעים והעתידי ושמש
ושמש האותיות המשמשות ופתחי האוכפים בטור הזה ומחץ מלחי על הטורים
ועזלין הטור השני סמל מן נעמל והוא כולו כעמל ואין בו טעל הפועל הוא ה
הטור הראשון חה הטור הוא הפעל מכח הראשון כי אם תאמר על
הפעל סמל תאמר על הפעל העתיד סמל תאמר
על הפעל סמל ואבל הביעף שהוא גם סמן כעמל הוא כעמל בזמן הזה והוא כ
בלשון מעיר והעברים בהספת טן בראשי הוכנם לחור הבטן ושמו תחלה
הוא בעתידי הניזי והרגישו הפעל לגרעת טן הבטן ומשון מן משו
שלא ילמה הניזי לעבד ובאו אלהם כמשפטם מאז ובלוא על כי ומאז כל הגוים מה
מסביב ונקבעו שכיהם בלוא ונקבעו ניזי לרבים ובאו על הכוונתם להורות כי
מן היה המשפט בכולם וגל ומיומם את העברים וכן הסמיכו מן כמשפטו מן

בשבו הנפרד מהם הוא בארץ. נטמאו נחבאו מיתיו ושטרם בקמץ הנפיר מהם
בקמץ כי זה המשתמש הוא בשמות כמו כן מוסבים מוקשו מוקשים מוקש
מוערים ומן משכב ומושבים מולדים וכן הכינוי מוקשים תוך קמצין
ויש בשמו עניי הַמְּיַמֵּךְ ארץ נרחי שלם לבתי השיב המלך אותו נרחו ואל יקחו
ישוב ידעם והרעו ביגש לחסרון טון הפעל וְקִבְּלֵיהֶם נכבל. מרול ובקמץ אחבון
עליו וְקִבְּצֵנִי כל מיתיך יְקִמְּכוּ. גורו בן נרחי מוסב. ונכנס הקמץ בדגש מין מעשה
נִבְּקֵי מים להקל לשבתי ארץ ואיפשר שיהיה מזה הלגוש אם יהיה נרחן לפתח
הוא פתוח והעתידים הַפְקֵד בארי. ואם תלעיל בסגול הַשְׁמֵר לך הַשָּׁמֵר מעבור ג ושוויים הפתח
את המקום הזה וכן היקור בארי. כי הַשָּׁמֵר תִּשָּׁמְרוּן תלעיל בסגול וכן עם הכינוי
הנמינו על הַשָּׁמֶיךָ. ובמשקל ביום הַבְּרֵכְךָ כוסו. ואו שעתה הרישי מפני תנועת
היולף בשמו ופתח להרחיב ממלה וכן יש הַבְּרֵכְכֶם. אוכן וַתַּקְבֵּל היולף בסגול
לרוב. כי שמו. תערב עם היולף. ופעמי בחיק. חולף. חוב. אושבע. כי תַּמְלֹט
חמלט את ארץ פלשתים. היולף מרגל. ואויבי אושבע. כַּבֵּדָה פְּרִיעָה. חולף
לך שמה. אושמט אותם. ואשמטה אותם. עמם אַסְפֵם. כי אוּמְלָה ה
הַרְבֵּה. וְאַתָּה תּוֹלִיךְ ואויבי. וְאַכְלָה עכם אחת אוּמְלָה עיי. אומלה עו ואויה את
אחי. ובו מלרע אַמְלָה שו שמה. וכן בחיק. בַּקֵּר תִּבְקֹר עקל. כולם בארי.
וישובו בסגול בהיותם מלעיל חולף. וְהִכָּתֵי בַּי עַל הַמַּכּוֹת וַיַּכֶּךָ את עמיו. ובו
פתח גדול אחר פתח קטן בְּהַעֲבִירָךְ וכן בו בפתח ומלרע. וַיַּצַּן היולף
יחבאם. (ב) וכלוקח תִּקַּח בארי. וַתַּעֲבֵר היולף וַיַּעֲבֹר יריחו. וְהַכֹּהֲנִים וּתְקַעְתֶּם ושם
בהפסק בקמץ. ובזו בהפסק בפתח. והם משרי כמו הפסק בארי. וּגְלַח לך
וַיַּגַּל שכת וַיַּכֶּשׁ. וַיַּכֵּם את כיתו וַיַּכֵּךְ. ויחזק בכלף מעלה וַיַּכֵּעַ אשר ילדה
אשת אוריה לדוד וַיַּחַשׂ. וישכ וַיַּכֵּם. ואם תלעיל הפעל ומוסיף בארי עם הולף
מ כיום השבת. וַתַּכֵּם או בפתח שוויו בהפסק כמו אַלֵּם מאוכך. וַתַּכֵּעַ העי
ולרבות תַּכֵּךְ בפתח. ואם בהפסק בקמץ. ואו בהפסק בפתח. והם מן שרי פלו
הפסק בארי. ואזני חֵלְשִׁי הַמַּחֲנֶה. בְּגָלִים הַמַּחֲנֶה. בחרב תהרגנה. ושוים
תשכבנה. והנשים תשכבנה. וקשלהם תשכבנה. רק בשור תשורנה. על עיר
הָאוֹמָנָה. והיה הטון חוויהלה לגש לחסרון טון השרש. ובגליו לא תשרענה. כי הרחוי
זרועה רשעים תשכרנה. וילי עם הארון תִּפְהֲנָה. ומלה גְּוֹלָנוּ בזה. הורכבה ר
משני טורים. מהשר הזה. ומהטור הרביעי. ועשון במלת סבת שני טורי סבת כי יתן
הטול הזה שִׁגְלוּ בדם מיעדים. מבלי הועלאחרי. ומלרע. וסבת ה
הטור הזה הרביעי שיתן שִׁגְלוּ אותם או כיהם בדם. והם נגולו בדם על ידם
וכן כי הכיהם נְגוֹלוּ בדם. כי חרב איש בריעהו. כלאחר שכן רם חברו. והה

ואלה שמות

ועליון הטור הרביעי

ואלה שמות הסדר העמדים עקד שקדת

ותלה שמות

ועלין הטור
ואלה שמות
והטור השביעי

ואלה שמות השופטים

היה יולדו ופסי ידי והתנחלתם אותם שילדה שהוא יולדו כי הוא עומד כיוצא
כמו מהם וכן לא תעשה עדים וכל כלי מתן תתחשוו כי לא תהיה שחרים שלמה
אם לא יהיו הלים וגם כן טהורים כי עם הכלים ועם הכלים תתחשוו אבל עדין
הילה שהיא מורכבת מצמיר הקל ומכסין כיעל הדגוש כי אם היה כולו מן הקל
היינו אומר ירדון ואם היה כולו מן הדגוש היינו אומר יַרְדוּן הנה כשאומר יַרְדוּן
הרכבתו מן השנים ושעם ההרכבה הזאת כי מדברי העבירו שהאויב רודה
ומדרכו לחזרים כי יַרְדוּן עובדי לשני האויב רודה והעבירו יַרְדוּן ועבדי
לשלישי כי האויב מדיק ועוזרין רודי והעבירו רודה ועולם בזה הכתב קדם
ואשתו מדיינים וְטָהֲרָה וה עבד וה מעשה רחיצו הַמָּיִם היה הדרכו
והלה עליה בדגש ואולי שהדגש בלף אותה הכתב אולי אחר שנפקדה
הילה יש שעם הדגש לשנים לכבוד הכתב ולחסרון הילה והדגש הזין לא כמו
חסרון אות אבל לא הקדים הראשה הזין מכל דגש מצד חט שהיה הילה על הלף
יתני הדגש ולא עכל לוה לחסרון כיון לה והראוי הַיְעַבְדוּ לא הַיְעַבְדוּ כי לא
קתעל לא מיאוטה לפניה כי אם לאחריה כמו שמצינו בלשון ארמי הזה מכתן לוה
קדמי ובכל מקל נְזַכַּיִן ולא כדקדק הדין ואם יאמר האומר כי אין לדק לשון הקל
והכלי הלה כי אם בחברתה עשיבו אם לא נמצא בלשון הקדש בשה שנמצא
אצלינו הלא נמצא אצלינו בלשון ארמי הקדוש אלינו אמרו נַעֲשֶׂה כמו נַקְטוּהִי
וקטוהי כמו קטוהי ובלשון הקדש מצינו גם כן אנפיה וכה אנא זלשהוא
כמו כנעין ולשון ארמי ודיני אוגדין והלוך עמך ואף לא עכל לוה הילה היכן
ויעלי הכתב מבנין נתעל והגשות הזין לחסרון מן נתעל והגשות הלף לחסרון
הכתב לפי שהילה מלרעכמשפט רוב הילות ואם היה מפעלי הכתב והלף לחסרון
כמו הַבְרוּ עשאי כלי יי ומה שקראה אותיות זס שין שנקדמו לפיו התפעל
לא התכון הראשה לפיו רפה עם אחת מהן ומה שהחליטו עם הי הפועל
אחת הילה לפי שקראשה הפיו הגושה עטה לקראשה הי ואם היה הילה
הגושה עליה תשוב קראשה שתי אותיות אחת ושמו הטית תחתיה לפי שהיו
ממוצאו אחת כי כל האותיות נחלקות לחמש הנשמות אחח הע הם ממוצאו
הלשון העוה הגרון גיכ הם ממוצאו האמן דטלנת אומו
עגה ה שיעם זס שרץ הם אותיות השיניים נומף
הם אותיות השפתים ויש בהם שתי אותיות העגה קראשה
מן הבחירים והם הדין לא תכון קראשתם בסגירת החוטם וכן עם
הדין לא תכון קראשה המיו והטית ושמו אחת היתה הילה כי כמה קראשה

ואלה

שמות האבות על הסדר השבטים התקנת התקנות התקנות
התקנו התקנות התקנות התקנות התקנות התקנות התקנות
הביטוי והתקנות התקנות התקנות ובתקנה והיו והנכרה או והתקנות
והתקנות התקנות שם השעורה זה השורש לו והיו זה הבין אבל
והיו בשרש אחד הבערה והיו התשובה כי טעמה היו בהיו התשעה ועם ותשע
ההיו והיו ותן התחברות אלו וכן בזכר האחרית עם התרבות עשו והיו
והאחרי שוה עם העבד כזה הבין בשרש הזה ס כל והתלב בחלבות והיו כתו שהלבו
ירך הסבשו גם כן כזה הישקל התקנות התאורות העתיד היהיו האוכל
הטעם שהם אותן היהיו התקנה או התקנה התקנו התקנה התקנה
אותן אתקנה התקנה התקנה נתקנו התקנו התקנו התקנה התקנה
התקנה כולם בידו או בפתח בעתו אל התקנה לפני מלך ו הרוחם ויהיו
ובידו כאן וישתחוה חוקות עמדי ו סתכל החוג ואשר הם בשרש מתקנין ס
בקמץ כי על הגל בקדוש יש תתהלל ובאו בזקף קטן והכם בכתף
והתעלף והוא במלכים יתקלם במחשה אלו אתקבץ **כלו הטורים**
שמונה שלומים בעזרת ארם על רמים **ואלה**
האבות אבי גדור **אמר** דוד בן יוסף
הבעלים הם ובן כמו טן העבועה בהגיש מהי
הלהים כי רוב ס
ורעיהם ושעו היו נבועה כמו טן יעב היבב יען יקן הנק והלוך ומשוטה
נבועה בשרש לקח ולפי שמשמשו בו העבדים הרבה יחסרו הלוך פי העתי
והבלעזה בגש להקל מעליהם ובאוב הכילו גם הגש להקל זרו הקדמון וקן
בחסרי הטן מיאוס רעים להקל שאו יסעו נסעה ומלכה ותרעו הכתים

אחת מהן הרי אלו כשתי תקיעות ואם תקעו להם תשעה קולות עשר שתיהן כמו שבנו
את העיר כולה ירק מדוע שובבה העולה להם וכשתקעום להן תשעה
קטנה תעמד בלישע היחה ואז תרעו תקיעה שתיהן אז יקשו שתיהן
כאחת בתשיעית כמו רבתי אומרים כי קללת אלהים תלו כי תשבו תשע
הנה אתאיולן חקק אין כי עשו יללו ערב וכן מורו לבביה לבכך ותעמד
כמו שתיהן ואתה תתקעם להם תשעה קטנה אבל ישימו מארבין עם
התשעה קטנה וקללת הראשון אין העולה שמע ופתח כמו יללו יללו גללו
המלקים כי רם קול קללת הרועים רבבות אלפי ישר ברבבות נחל שאן
קללת ותם קללת חיים ותעלו עם השמע ופתח אחר התשעה
העולה כמו בירכתם שחרעב אז יקשובב שחרשב ואז יתשוב וכן
שיהיו
אחר התשעה הקטנה זובח תורה יכבדני ותעמד שלש אותיו העולה שמובא
ויקשו הראשונה ואז יקשו השניה כלל מחצצרים בחיצצרות ומחוי שלו
לו את ותשעה ראיה בן שלמיה וכן ישמעו לקרותבן אשר ובאשר
נפגשו שתי אותיו העולה זו בסוף המלה וזו בראשית המלה בעיה סתם
הגיחן רק סתעיה לו שהוא מן העברים הקורין אותם בהבלע ויש שקורין
אותם כלא הבלע כמו בן שן יתן עליך ונשוב ואוזלו זה שכתוב
הבית ערה ירח שלח חשך ישלשום ורבי הביטו אליו והיו והעולים
להם ויתאומו כי לכן שמו שני שערים באחל ובירד ובשלח להעריש כימה
ואין זה טעם נכון כי לא יתעב כעבור זה מהבלעה ושע התעמי מראשונה
גם כלא אותיות העולה כמו שריך לב גיש לן פושר מים יקח לב התחלו
מי חכם ויבן אלה וזולתם הרבה וכל זה כי יתקן הבלע וחזק ימין
בעבור כי רגל אחד היתרו על קריאת שמע על האותיו העולה לצאתם והתם
ביניהם כמו שלבבן בכל לבבכם שלומות כי בזולתו זה כשלו הבלע וכל כי
מקן יתקן בשתי אותיו שהם מחוברות אחר אותן שהם לעולה אחר שהן
קריקורה במוציא יתקן הבלע בהם כמו ויקן לו אחד מערת המכפלה יתקן
להבליע בן ויקן לשתי לו אחם יראה ומה לך אלהיך למי להבליע הלוי בתן
אם יראה וכן יחעוין זנבו מחרין זכרם להבליע היעלי בזין וקן כמקן
ובזהב ורוחים וכן בחוך הכיבה והמעלות לבלי רוח והעבשגוים
רבי ושחטם בזה והעשוה בעיר כלזה כי הכישור הוא טוב והבלע
בו כשר ומה שהביאו יונה ראיה מרבי דוד מהזהירם על קרי שמע
אינה ראיה שמורי הבלע בחלקו אבל הזהירם כל עצה שיקשו אותם
אבל הזהירו בקריאת שמע ובזן הדין לפי הקריאה כי הקריאה בנביאים ובכתובים הוה
בטור כתבו ובבאו הוא חובה ומיעוה עליו לדקדק באותיו העולה ואמר קרישתם

40

ועתה אומר לך חתני
הטור השני העשרה

הפעיל

הפעיל הגיש הגישו הגישה הגישי הגישו הגישנה. הגישו הגישתם הגישתן הגישני הגישתי הגישתנו הגישתם הגישתן הגישני הגישתי הגישתנו הגישתם הגישתן הגישני הגישתי הגישתנ

חסירי הקיעוּר

נפעל

ואשר על מים רבים והוא
הנהנע הנקי הנתבע הנתנה או התנה: חסרי הלמ"ד מחסרי הפ"א
לקח או בחסרון קח כי קין מישיהו קח
קינן כמו אריה שואג או משקן להפריד ביני ובין הביני כיקף קינן
אם אוקה הקח לך קח ויתכן עוד כי כן נעשה בכל החסירים וכן נהגו העושים
ואיו בעל השירים בקריאה נש ויתגע מאכן השתיה את כל הסלה והלחנה ה
הזאת לקח לקחת לקחו לקחתם על הביטוי: לוקח ולוקחים ולוקחה או
ולוקחת ולוקחות בשלשים המקום לקחו את ספר התורה או לקחת לבתי לקחתם
ואו לבתי קחת ספר בשמו הקוף להרים המלה על כפף שהוא מעל ולקחת
דורא בנ והלמ"ד לשימוש וק ולקחה ירמין מידכם ול זוה בת כי שניהם
מקור שלם בהסרת הה"א או הנו"ן כי אם הפ"ו בקמץ חטף או שמו או כחרק או ל
בפתח יהיה עין גדול כמו שסה אחל בקמץ רחב לו מישון וכה תחברו עם
הביטוי בקחתו את רבקה המשפ לחילק את איש וכן כול או קח וכן קחם
על זרושתיו מקור כי מתשלום לקחם ובהעלי הלמ"ד הוא על הקוף ושב
לקמץ רחב והשלם עם למ"ד השימוש לקחם בעלם לזכרם או הוא פועל עבר
מן קח על מים רבים. והוא העלה
או בחסרון קח קחו קחה. ואילן מקחו קח הקח נקח יקחו לקחו לקחה
הקח לקחנה ומרוב השתמשם בזה השרש הפיל הלגש ברוב בעתידי
הרבים הנקשים שבו ויפיל המגש להקל כמו ויקחו לי תרומה ויקחו אלך הקחי
מוסרי וזולתם וכן בשרש נסע ויסע מסעיהם נפל המגש להקל.

והנפל נקח נקחת נקחו כו. ובשלמי הוא בעתיד נלקח והוא קמץ
בזקף ואחרון הלהים נלקחה נדגש הכשלו והוא מהעתיד
נהעתי כי מישאו ושב כתרים נהש שהוא מן מלעות לבשלו וכן כתיב יהוה
הילקיק לו ישאום שהוא מן הנשה והיה ומשקשו נהעו בשקל נשאו ובא כ
בקמץ הכיו מפני ההפסק והלגש להתורת ויפו אומ כי הוא מורכב מן עבר
ועתיד וכ אחי ר משה כתב כי הוא מורכב מן נפעל והתפעל כמו ונפקד להם הלם
ומשקטין נהעתי:

ואשר מיותם יול מחסירי הפ"א יצב אין בנפעל וכ
והתפעל הכדע כי אם חסרי הי"ו או הנו"ן יעג אישתה שהיה
העינוי כלי ייק ויעץ אות המלות שרשם יעג וכבר כתבתי כי כשוא שרשם
נעב כי חסרי הנו"ן רבים יפק יפקת יפקי כו היקו יפוק או יפקת העתידי
היעוי יעק בחולם וגם יעק מים בו או יפק ובחסרון יפק נעף ושלו יפקו יפקי
יפקה אישק אישקי יפק תפק נפק כי אישק מים על שמו אישק רחמי על זרעך
ובאיוב נפל הלגש להקל וכן יפק עליה שמן ויפק שמן על ראשה ויפק עליה

43

הנפעל

הפעיל

תמו החמרים ועתה

ששה

והכלל

פלוגתא ורומיה והטעם לפי שקיבל ר' יהודה כשהוא אכל אשר לם קדשים בעוד
אחרים הנשאר אין הנה כמו אבל עם היתר אין אחרים לוקחים ממנו שכשהוא נאכל
וכן אחר הקטרן הפה ועכשיו טהורים אף אחרים אם אין הטעם מפני הראשונה
אבל נאכל כדרוך אומרים על היהודה כי אין הטעם מפני הראשונה הנה בזרוע
וכן חזרה כן הוא אעפ"י שאכלה כן היום הנה זעירה אחר שהיו ממוכה היום
או היה לה להיות כמשפט הנה זעירה אז שכן מיאוסים ואם בית בזרוע
ישובה בגעיון הוא הפה וכן עבית כסית אינו על היהודה כי בלשון הקף ואין
הטעם מה **ושוך** הלא אחר כשהיו שתי אותיות ובגל כפה בתחילה הפעל
והשוברה הלוקח הראשונה אעפ"י שמשוכה לאחר והיא שהיה
הראשונה בשמן והיו שתי אותיות בית וכף או בית ופא או
כף ופא ובית והוא שהיה הראשונה בשמן כמו שכתבה בשתיהן
בהכבדי בפיעה לא ירדו בתרן עבקטה בקאוש הלא כמדמיפו ובאון
מהם שלשה רבים ויהי כמיהן שם העיר ויסלק חמור כפרים הן אף כאן לא
ועוד אחר אבל לא הכיא אותו בעל המסורת והיא כפרית וקף וגימל פלונין עליה
כמו הלזו בעפה כה אחור מן כעבר יש שקורין רעה והיא קרישת בן ומחלה אבל
בית והלה אלו כף והלה רעה כמו בחל אזן גם עתה כלמדיהם בן הוא כשוכה בלים
ועתה בכרך שכבו בכבוד וקן אם חיי היתי כמו רעה ואעפ"י שהאותיות הראשונה
במלך הוא בקנש כמו ושוחתי כלכל ואחת כלכל ומן מרעה בשתי אותיות לאחור
והוא שהאותיות הראשונה מלך והוא אשה בבתולה יקח והיה כל אחד בפני
והיה בלז יב הנה בדבר כי מאסו אם לא כדרך כי בגבוה טוחים פלונין עליה
ומעתה מיאסו בקנש חוקי הכלל שכתבנו אשירה לה כי גיהה גאה מי כמוך מורי
בקדש עם ז גאלת ירוו כאן שירו לה כי גאה גאה קהרום סבבו מסורת
וגבריו והבריו וחכמיה כחכמיה שהן ומלכיה מסחאות ספר כהוב עומם
גאלה בזרוע עמך אבל והבריו אילשר שהוא מן הכלל שזכרנו שהם שתי אותיו
בגד כפה בתחלת התיבה אבל לא זכרנום בתוך הכלל לפי שאין אות הראשונה
אות שיוש כמו אותם שזכרנו ועוד אינו כלשתי אותיו בגד כפת כמו שכתבנו
ואעפ"כ קשה הוא קרישת הלזו רפה שמן לתיו רפה לפיכך הגישו הלזו
וכן בחכמיה שהן הוא דגוש מפני כובד קרישת הקף רפה על הי"ת והעשירים
הם שלשה עד בוא מוסף יבוך ואם אותיות אלו אינם אחר הטעה לא אחר
שבא כמו חטא שוא וימא לא תרפה אותיות בגד כפת הבאה אחריה לפי
שלא הקרא האות הבאה לא אם כן היו אחר הטעה אבל אם היו אחר שמו

ואלה הפעלים שפעולתם עולה שלשה אבד הביעל והעבד כשלמים
הפעיל העבד והביעל והניעל כשלמים וכן הפועלים יאבד יאביד ואבד
הדגוש כן כשלמים ובאה אלף ואחריה ה״א ואבדך שלא
עברה בו עולם השרש והעולם הראשון הוא עולם הפרעה ומשלשו
ואובדך כמו ואאולפך חכמה ומשני סופי שני עולמים ביחד נחסרה עולם השרש
והוספה הטועה על עולם הפרעה ולא יהיה חסר לעולם כלל הפעל זה והטעם מה
שכתבנו כי לא מיעטו אחת מאותיות אהנ״ין נערות מהשכתב ואעפ״כ שמעמיד
אחת ואינה יכולה במבטאו כמו ברוך ומעשיה אותה ועושה אותה זאת
אולפך לא תעזוב מהפעל ואז כל מאבדך מבנין הפעל כמו ואבדיך כשאל
ואיבדך ומשלחו ואאבדיך ובעודה העולם בדגוש וכן מחלה לביתו עלתה
העולם בדגוש ומשלחו מאכולת ומ״ש כי לא תחסר העולם מן הפעל ועין הפעל
בבנין הדגוש כי בחסרי הפ״ו ומי הפ״ו ומי העין העולם בכל הלגוש מהם כשלמים
אהב העבד והבטוח כשלמים וכן הניעל אהבו אהבי בתהי או בסגול
כמו ואהבואת ך וכן אחזו לנו אהבה אינן אוהב שהוא תיהנ״ע
בתנועה העולם ועם העולם אהב בעבי כמו אהביהבך או בחולם ואהב אות שקל
אהבו תיהבו בסגול ומלת תיהם אתי משלשו תיהם והיו כמו יחדיו ישמו ומעט
מגישה שתי אותיות הגרון עם שתי שכנים או אות הפ״ו העולם בסגול כמו יחדיו כיעל
ולא יעכבו היה הפ״ו חטופה והדחיב על הפ״ו מהעלה הטועה הי שבין החי
הפ״ו יחד העולם פתח ושמו תחת הפ״ו ולא יוכה כתב כי הוא מהדגוש ומשל
תיהם ומי הי״ו מיקום הפתח אוהל העתיד אוהל תיהל ואוהל על פרוש
או יאהל כמו יאהב ועתיד בין הפעל מהן אוהל כן ולא יהל שם שתי
והיו״ד פתוחה להבדיל בינו ובין אם תראה אור כי יהל שהוא שורש אחד ועין אוהל
כי הלחם אוהל מלרע העתיד אוהל יהל ויהי תהל ויהי הפ״ו משלשו כן ה
הפ״ו והדלת מקום אולם אהל ולפ״ז היו יחד בשתי העתידה ולהעתיד מן בינה
ובין הדלת יאזן עתיד מהן בפעל ולא האזין אליכם והיו״ד השניה השרש

משקעו מחזין

והביעו והעלה ויעט ויעלוט בהסתו הביעו שקר מזין וקן העלה אזין עך

משך מחזין

תבוטק יכם ובפעל הדוש ויעט הֶעֱוָוכו אזן וחקי תאזר אזין יאזן והקל

על האולף תאזר אזן כמו שמעו ואזכך על דעת האזרקך אֶחָזר נייעו פעל

שהוח מן החזיק ולחזיקו וחזרע שחה וקן ה"ה משקעו

הדוש והזרע חיל והאזרע ואלו כתב כי הוא מכוין ה פעל ושוש

זרה אֶחָד העלילים אחד יחד וקן אל יחד בימי שנה בקהלם אל תחרכו

ואיעש ר שיה"ה שורשו יחד וקן אל יחד כימי שנה וכדוגש הלזה אֶחָז

והקן הקריאה לפי שהמלה מלעיל ואינו היה מלרע כמו ולו יחם לו

העלילי אוחז יאחז האוחז נייחז ואחז בפילגש והחז יד ימין יוסב

ואחז בעקב פח והוא נכתב כאולף וכן אֹרִים וחכלים יאחזון הלזו מכלים יחזון

וחית יאחזך בשבט וסגול והמעל מוחז כיחזק בו ומו ברעין ומוחזו במוכסם

להקל אֶחָר העלילי אחר יחר ואחר עד עתה והבין העעל העלילי אחר

יחר כלי ויחר מן המוער ולא יגזור עליו שהוא מן הכבד כי יחל להיות

מן הקל כמו ואחז יד ימין יוסב ויוסף עד לוד אן לפי שמיוחס בשרש אהב

עתיד בשוב משקלים זה יותר קרוב היות מן הכבד אָכַל העלילים אכל

אכל תאכל נאכל כו האותיו הנספות בחולם ועין המעל בפתח ועיין

בשתבוא בהפסק בעד ואכל ואוכלו עין הנן נאכל תאכל מפרי עץ הגן מאכל

לחמיו יאכל וזולתם וקן מן אוכל בעד אוכליך תאוכל ומפני זה כתב יוסי כי כל

ויאכל ואוכל פתח מותנח וסוף משוך לזה הטעם לפי שהם מועתקים ומפי ומעט

שהיעוי בחולם אכול אוכל ומהלשון להיות היעוי והמוקן שוים פעל יעל

פעל יעל יאכל נהגו זה המיוחד ביאכל אומר לפי שהניחו להם מפי הפעל והנשם

אוכלו מוקן בחולם והיה כבד עליהם שני קבוציים אולם היו אומרי יאכל יאומר

ולזה הניחו עין הפעל בהם בפתח ומעט שנשתנו בשני קבוציים מחר פושר

אומרו הרה והגה לרוב השתמשם ביאמר יאכל וחבריהם היה כבד עליהם ג' ש'

שיכתב בו במקום אולף כי יכלו אוכיקים מהיה ויש כלו ואכל פתי לפי

ואכלה מיניך בני והמוכע מחה מאכלהו אש לו עמו כי היה הפעל האכל

כחלם וכהתחברו אל הכבד שב החולם לקמץ חטף מישפט כמו מלשון מלוכן

ויכון הפעל ואין קלו אוכל כמו מאכל והשם מחה בפעל האולף בדגש מלות

לביש וכלה יונה לא מכוין הפעל ומעט להכיל ומשן בלך ומשפט להאוכיל

אכף כי אוקף עליו היה העלילי כעלילי אכל אוקף יוקף אֹלַף מן תאולף

אולחוכיו וקן שאר העלילים אולף יאלף וברעין מו מיעט אך

מוה אוהב מאוד מחבריו ובפעל הדוש ויעט מלעט מכהוה משפט מאלפנו

אמי

אסף

אסר

אינל

אינר

ארב

אשם

וְאֵלֶּה הֵם נְחִי הַקִּינוֹת שֶׁמְּזַיְּנִים מֶלֶךְ וּמֹרְדֵי הֵם הִנּוּ **אַבָּה** הַמְּרִידִי
הֵיכִי אַבָּה אַבּוּאִי אֵכֵיכָה אוֹ הַמֶּלֶךְ בִּמְרִידִי
לְהַרְאִיב אַבּוּ אֵכִי אֵילֵךְ אוֹבֶה אַבָּה מוֹבֶה וְנִפְלָה הַמֶּלֶךְ גַּם מֵהַמְּחִי וְחָלָה
אִם יִפְחֲזוּן חֲשׁוּבִים אֶלְהֵבוּ וְהַמֶּלֶךְ חָזוֹר הִנּוּ **אֲפָה** הֵיכִי אֲפָה אֵפֵן אֵילֵךְ
אֲפֵה וְתַהֲנוּ מִיעוּט
אֵלֶךְ אֲפָה הוּא הָיוּ הַמְּסוּרָה מְלֵאָה וְהָפְכוּ מִמְּשׁוּבָה וְכֵן חָזוּ הֵעִידִי אֲפָה
אֲפָה חָזְתָה מוֹפֵת וְהַעֲלֵם הַיּוֹם **אֲתָה** הֵיכִי כְּחַבְּרִין וְנִשְׁוּאֵי חָזוּ
הַעִידִי אֲתָה יוֹדָה חָזְתָה מוֹפֵת מֶלֶךְ נָחָה מִן עֵרֶךְ חָזְתָה אוֹ
בְּאֵלֶךְ שָׁה בְּשִׁמְיוֹ וְסִגְנוֹ מִי מִיעֵטוֹן זְהַב יוֹדָה וְאֵילֵכֶם כְּסוּפָה יוֹדָה קְרָבוֹ וְיוֹ
כֵּן אַחֲרֵי חֲשׁוּבִים וְנִפְלָה מְהוּמָה בְּמֶלֶךְ וְיָחֵד חָשׁוּ עִם וְהִנֵּה חָזוּ הַמֶּלֶךְ
הַעֲלֵל
הַמֶּלֶךְ וּמְחוֹלֵל בְּקִרְיוֹת הַמְּלֵאָה הַזֹּאת בֵּן אִשָּׁה קְרוּאוֹתָה וְעֵל בְּמוֹ
מִשְׁטִין וְכֵן נִמְהַל בְּמִשְׁוּ אוֹתוֹ לְבִי וְיֵשׁ סְפָרִים בְּמִשְׁוּ אוֹתוֹ לֵב וְלוֹ מְחִילִין הַ
הָעִירוֹת מְיַצְּרִין וְיֵאוֹת וְעוֹד נְכַתְּבֵן בְּמִי הַזּוֹר בְּעֵה **יְלָלָה אֲרָה אֲנָה**
אוֹתוֹ שֶׁלּוֹ מְיַצְּרִין הַעֲבָדִים מֶלֶךְ נָחָה מְרוּעִים מֶלֶךְ
עֵה אוֹלָה אוֹלָה נְאוֹלָה אוֹרָה אֲרָה נֵאוֹרָה אוֹרָה שׁוֹאָה חָזְתָה
מוֹאָה **הַפְּעָלִים** שְׁמוֹ הַיּוֹם נָחָה חָזוּ לְעוֹלָם בְּמַעֲלֵי הַקֹּל וּבְמַעֲלֵי
וְהַעֲלֵי וְהַשְּׁאֵי כְּשֶׁלְּחִים הַקֹּל חָזוּ כֵּן מְיַצְּרִין וְחָמֵי
הֵיכִי וְהָאוֹתוֹ מִן יְרִיעוֹת יוֹם הַיּוֹם מֵעֲלֵי שׁוֹעֲרָה וְהַמְּכַלֵּב
הִנֵּה הַיּוֹם קְרוּאָה כְּשׁוּאָה כִּי אוֹתוֹ אֲרִי לְעוֹלָם יוֹם נָחָה מִן שְׁכֵנָה וְעֵלֵי הַיּוֹם
כְּתוֹב וְהָאוֹתוֹ הַמְּסוּרָה בְּחֵרֶק כֵּן אִיכָּה יֵשֵׁב יִשַּׁב וְעֵם הֵיכִי מֵעֵל
הַיּוֹם בְּמַעֲלֵי אֵילֵכָה שׁוֹאָה וְעֵרוֹם וְהֵיכִי וְהַמְּיַצְּרִין לְגִזְרָה בָּא יֵשׁ בֵּיכִי
וְכֵיצַד וְעֵמֶק וְעֵמֶק זְעֵיר אוֹ זְעֵיר וְעֵלֵי כְּמוֹ וְכֵן כִּי לָךְ שָׁם וְכֵן
הַיּוֹם אֶת אֶת הַעֲלֵי אֶת הַקּוֹם מִי שֶׁכֵּה אֵלֵי וְעֵרְעָה הָיוּ מְהוּכָּה כְּמוֹ
מְדוּמִין לְךָ מִי שֶׁמְּקַלֵּל אֶת מְקוֹם אוֹתוֹ לְךָ וְנִקְרָה כְּמוֹ הַמְּקוֹמוֹת לְךָ עֲשׂוֹת
עִם זְרֵי הַיָּדִים וְהַעֲסֵק בִּיכִי כְּמוֹ מְהוּמָה יֵלֵךְ מְהוּמָה וְלֵכָה יְרוּ
שָׁם וְהַעֲסֵק אוֹ בְּזָקֵן הַהוּא לְבִי הַשְּׁלוּ שָׁמוֹ וְזֶה הַעֵרֶשׁ בֵּינֵיהֶם וְכֵן
נִי הַלּוֹ שֶׁהֵם בְּנוֹ קְטוֹנוֹ יִשְׁתֵּן בְּהַעֲסֵק וְנִקְרָה גַּם כֵּן בִּיכִי וְאוֹתוֹ
לְבִי וְהַבּוֹת לְבִיָּה שׁוֹבְיָה הַלּוֹ בְּמַגְּלוֹ לְךָ שְׁלוּ יִשְׁתֵּן בְּהַעֲסֵק וְנִקְרָה גַּם
כֵּן בִּיכִי וְאוֹתוֹ לְבִי שׁוֹבְיָה בְּמִשְׁוּתוֹ לְבִיָּה הַלּוֹ בְּמוֹ כְּמוֹ סוֹעֲרָה
עֵשִׂים דְּמֵי וְיֵשׁ סְפָרִים מְדוּמִין לְבִיָּה הַלּוֹ בִּיכִי וְהוּא עַל הַעֲקֵל כְּמוֹ לְךָ
וְעֵרְעָה הָיוּ הַנְּקֵבָה מְהוּכָּה שׁוֹכְיָה לְךָ לְךָ אֵרִי יָשׁוּב בִּיכִי זוֹלֵל
אֵת לוֹ הַמְּעַל גְּרוּעָה שׁוֹמְמָה הֵרִיב עֲלֵהוּת כְּמוֹ בַּעֲזָרָה וְכֵן כְּשֶׁלּוֹ

מבטן הפעל והוא דבור על אופניו. וכן בהכו אוי"ו זל בספר הזיכרון. כי ויחל
עור מבטן הפעל עיקרו ויחיל. ולו היה מבטן נפעל כמשר כהבוהו יהוה
לו יוה היה ויחל כוו. כי בבטן נפעל תהסך היו"ד מן הפעל לוו נראות בתרגום
לעלם. וכה הפעל לעלם פעם בוו ופעם ביו"ד כמו ויחיבו ויחילו. ושוב היה
מה שאמ אם היו"ד תהוה. אבל מיצועה קמוצה. כמשפט השורקן מבטן
נפעל כמו שכתבנו. **יחם** העתידים אחם יחם. ויחמו הבטן בפעל ויחמו
אבל ויחמו כפעול היו"ד. בשבור החי"ת נקודה בחטף פתח וכן יו"ד יחממני
אמי שהוא מן הנוש. וחמה בכתן לשהות. מן כפיון נקבה אחה לבד או
אתי השורקן נחרק איחם יחם תיחם יחם. כי כן מיצועהו ולא יחם לו ועלה
היו"ד מן הפעל מהמכתב. כמושפלה כמלא ויטב בעיניהם רבק. גר ובני חושבן
וכן ויגילו לשאול וישר הדבר בעיניו. וירא שאול מלפני דוד. ובמקצת ספרים
מצוינים וישר הדבר מלא אבל וישר הדבר בעיני יוד חסר. והיינו יחם יחמו.
יחמי. יחמנה. או חם חמו חמי חמנה. והנפעל ומעט כא על ידך חסרי היו"ד
הנושי. הנחמים כולם בחלם הניבים. על החי"ת שואינה מקבלת נגש.
ותאות נחם נחמה בעני. או בחרק העתידי. אוחם יוחם תוחם עוחם. הוחם
היחמו גם יתכן שכא הנחמים על ידך נחי היו"ד וחבירו. וכוא הפעל על
שני פנים האחד. והוא הרוב בחולם כמו ערע עלה. ובהם המורת היו"ד כוו.
והשני שמיה היו"ד נחה אחי קמץ קטן כמונהג ולא הומרה כוו. והיו"ד לא נכתבה
אך עמידה בעמיתה. ועל הדרך הזה כא הנחמים כולם. והוא הנכון. וזה
הדרך גם כן בבטן הפעיל מאלה הנחים כי רובם בחולם בהמורת היו"ד כוו.
כמו הוריע הוריד ובעני. מו הישיב. ויחמנה בהקוח מיקוד מן הנוש יקול
מן הלעוט. ומן הוא סימן הפעולה הנקבה כמו מן הוא השמטנה בתמונה
אונ"ק שאין המונהג בוו כי עם אוחיות אילן. או יהיה מן הוא ליחמנה סיר
הנקבה הפעולה. הל"ח אחם אוחם. ועפעה הוא כמו אוחנה. ויהיה המם
בעני. כמו שיהיה מכל. הוספה הוא ליחמן כמו ושמרן לזכרן. ושמרם
לזכרם. ואע"פ שהמלעה. כוא בקמץ כמו בשורם עקב רב. אחר הביני.
יבוא בעני. יבואנם המקור בעני. כי הפעולה משתוה כי הנה מן ענני
רוחם יערי. ומשפטו בקמץ. לבשם הכהן בקמץ ומשפטו בעני. ולנשוא
הטן שלא כמשפט כי טן תראינה מה שלא היה מישפטה להנוש. ומקן
והפארת בקריאה. **ישב** העתידים. ישב ישבו ת'שבו בהעורת היו"ד
והיו בנעיא כמו ויצו רבוהם. שהועורה היו"ד הפעולה
בנעיא הפורה עלה היו"ד פי העלה הנחה. וישב בעיניהם רבק גר ובני חושן

חלל כלי אחיו משה כי יקח מזה
השחיטה הרה לך ומשחט לילה בכלם
כאחת עם לוי השיעוש עליה השחת ומי כמוך עזרו בחסרון פי ותגבה
מי הילה הרה הגיעאיה ילדה ואכל יולדה והמעלה הבבל ביום שחה ואכל.
המורה הילל הלילה וכן הידוי הילל או הלל הילל בראש ומאזכין מילל ילל.
ומי בהטעה שפי היולין לכן ילל מואב כמו ילל וכן יללו על משבתי
לקרשות בן אשר ולקרישבן עמתי היול פי הפועלת ויול איתן בעני
וכן ומשבר רוח ילילו בהשעת הלילו בשמו והיול בעני אולה מאו כהטעת
היול פי הטועל והטעם טהרשיכן בשרש שב וכן בשרש יזע ונבוה ממרחק
יזע ול יהוה כמו לכן ילל מואב נח יול השעיה וימי הראשונה ול יונה
חשב בהו שלשה יולין כי חשב היול הנחה אחר יול השרש המושעת בעני
ואר כי הוא פי הפעל כפול ומן זה כיאחר הדע, אותנחה כי העני אשר
ביול השורש הוא סימן הוא הפעל הטעלה אשר במושלו הילל וכפעל
הלא שמו הדעני ביול השורש להורות על הוא הטעלה כי כן המהג שמצ
בהרבה מקומות: **ימן** הימין היומת מן מן שב ול אם השמאל ואמנה
בעלם ואטיב העמן: **ינח** או הניח אזש לעשקם כלבביהו הוא כמו כן
שאר חסרי היול יעשה ומלה והעתה שם על מהבנתה מורכב מן
הנחה והונחה **ינק** העלדים אינן ינק יונקו כי שמע ימים ינקו
וכן בעל הפעל הכך הנקתי והיעקן אותה הלא **יסר**
העלדים יסר יסרו אילו יסר וכן אם אילו יסור המקור ויסור
ובאות השמוש לשון שים לשון ארץ ובא בלעגם החלו הערמה ויסור
והיול הכתובה כמו שבא גם קטל בלעגם עם הוו כמו שהבין והפעל מן ה
הסבל הנוסף מיוסר מיוסרים המשונה רעה והוא שם והשלך לגוש והוא
פעל או יהיה המשונה פעל והשב הלגוש שם ונכלל הנח השוכן בלגשיך
על שנכתב כמו שהמאיכן בהוא לו ומשלך על ארץ השלם מיסר כמלא
מושלך **ימך** על בשר אדם לא ימך והוא חסר הפועל ול לא ימך הסך
או יהיה ימך מן סוך וסוך לא מסכת שנאמרו בעי ערוב ויהיה
חרק תחת השורק והוא מוחרת ביול וכן ויסם מרון מי מרים ושני הטעם
נכונים בו **ימם** העלדים ימם ימתו מיתך ימך או מוסך ימסון והסבל הוסיף
העלדים קומף תוסף או מוסף היסיו הוסיף או הוסף ובא בפיעל

על מוסר מעסר

הוסיף

יקש יקש ירד והיום רד מאד פרח חסר פי׳ העלים ומשמע
קשו אי׳ קש יקש ירד בשאר נחי הלמ״ד נרדע הלמ״ד מן העבר׳ ונם כזה השרש
רד ואין המהנה הזה לא מצינו כי אם כזו המלה ואולי היה קמץ היו״ד ואולי מנחי העין מעין
כאשר תריך לשון משלה ויהיה ירד ויולך בענין אחר העלים רד רדו רדי
רדה אי׳ קן אחד ירד תרד ברד: ירט העלים אי׳ רט ורט ארט רט
ובא ועל ידי השוגים ירטי שלא בהעמדת היו״ד כי כמו עליך השלם
במקום כמו יכריהו ירטי ורוב הדגש הוא יהיה עפ״י חסר ויהיה
שלשו רטה: ירע ונפשו רעבה העלים רע רעו ארע ירע ולא
ירע לבבן מד ועלא ירעו מד ירק ירק ירק בחיה העלי׳
איק ירק ירש העלי׳ ירש ישו ובחוסף הא׳ ים והוסף
רשוה ומפ רון ב׳ כי עלה רש ובפתח עלה רש לא שוקיה
מפי הזקף רשו רשי רשוה פאו ורשו את היתרן אי׳ קן אי׳ רש ירש
ערש ובחסרון פ״א הפעל מהיכתב וירש זרעך וירשו את ע׳ הגוים וישו
את שומרון ויכואו וירשו אותה והם על פי המסרת וחסרים והפעל הכל
הוריט הורשת אוריש יורישו ישב העלי׳ יוב שבו ובחסרון
הא קום פו שבה ובהפסק השלישי שבו שב שבה אשוב שב
אם טוב תשבו בארץ הזאת אל׳ יהוה כי נהפך פ״א הפעל ונין הפעל
כי היה משלטו ישוב והנבון כי הוא כמשפט והוו שוכתיה כשוב היא
ו׳ המהפך כמו זכור שמור ויו״ד פ״א הפעל ערעה ואולם שאין המהפך ב
במקור הנה מצאנו ראינו כי כלשון במו שהוא כמו יסו ומלת והשיבותי
כי רחמים הוא כבה מן והשבתים מן ישבו מן והשיבותים מן שב ושוב
הענינים נכושם בו לפיכך הורכבהם ומלת בשובי מחכים אפ״ש שוה ב
בשרש שוב וכן אם ישוב ישיבנו: ישח על ראת יהוה כשבע
השרש הזה אותו סמו וישחך בקרקע וכן שוח ושחורה פמ׳
העלי׳ים שוח שוחו שחוה אי׳ קן אחד ישוח תשוח כול ויושך בפ״ם וישחך
תלקו גם כן יש לו׳ שהוא משרש שחה כמו שנכתבו מקומו בה״א
ישם והכוונה לישמה ובכן הפעל בהפעל פ״ה הפעל בדגש וכשים ש
נפח אם לא ישים עליהם ע׳ הם: ישם וי׳ שם צורן מי׳ נ׳ם

ואלה

יחזקאל כח

והוא כמ' וירשום חוקה כי בתשלומין ופשוטם.

נחה אחריו וסרה קטורת אחריו ומזה חוב במערים וכן רבים׃

הפעיל הבין אהים הבין ירכה ה׳

הופעל

פועל מרובע

הבתפעל

שם · שמן שמן
וזה מחבירהם עם הכנוים · והמשל לך בשרש שם
שמע · שמעי שמעון שמעוני שמעיהו
שמעך · שמעי לביתו · או שמהו · ושבי שרין לעזון שמהו · שלב · מי שמך שלמי · שמעיהו
שמעם · שמם שמכם שמעון שמה שמך שמן שמכם · שמת · שמעתי או שמהו
שמהני שמהכם שמהם שמהה שמהן · שמתי · שמתו או שמתיקן · שמתך שמתם
שמתיכם שמתיה שמתיך שמתיכן · ואם הוא הפעל והפעול שמתיו · וכן הנשאר עם הנעתר כאן
שבחבנן בשלמים · שמו · שמוהו שמעך שמעט שמעם שמעכם שמעון שמעה שמעך שמען
שמעכם · שמהם · שמתונקן שמתנו שמתנם שמתנה שמתכן · שמע · שמעתי
שמעך שמעם שמעכם שמעה שמעך שמעכן שמעה · שמה · שמהו או שמהן
שמעך · שמעט נפשי שמהנו · שמהם שמהכם שמהנן שמהה או שמהה · שמעך שמעכן
שמהבן · שמה · תבנן בתבנר שמה · ואם למד הפעל גרונית יפתח למד השמל כי כבד
לקדוש שני שנאמין שם אות הגרון ונאמר מן נת נע לנקבה הנעתרה נחת נעה כאן שזכרנן
בשלמים על הדרך הזה · תבנר שמהן בתבנר שמהם · הכינונים הפועל שם · שמן או
שמהן בצרי המם · שמה שעך שמן שמכן · שמים · שמין שמיך שמי · שמיהם שמיכם שמיהן
שמיה שמיך שמיהן שמיכן · שמה · בתבנר שמה השבר לא שבנקוד ותחלק כי בשבבים
יעקר למד הפעל בפתח כמנהג השלמים ובבינוני קמץ · שמהן · אתן עתיך · וכן בשמרת
צדקיך רשיך · שמות · שמותין שמותיך שמותו שמותהם שמותיכם שמותיהן שמותיה
שמותיך שמותיהן שמותיכן · הפעל שום · שומן שומך שומי שומם שומכם שומנו
שומה שומנו שומן שומכן · שומים · שומין שומיך וכן · שומה · שומהן שומהך וכן
שומות · שומותין שומותיך וכן · המקור שום · תבנרן בתבנר שום הפעל · העתידים ·
השוני שום · שומן או שומהן · שומי או שומט · שומם וכן · שומן שומעהן שומעם וכן ·
שומי · שומיהן שומיה וכן · אתיהן אשום · אשומך אשומן · או אשומהן או אשומען
אשומם אשומכם אשומה או אשומה · אשומך אשומען אשומכן · וכן ישום השום ישומען ·
יעורע למרחבה · וכבנן פרטים אחד · וכן השום כלם על זה הדרך · ואלה ראשי הפעלים ·
אשר אתה ערוך להורותך עליהם · כי אשר בא מהם עיניהם נראות כאן איב שלא
נשלמה כי אם בשם ואיבה אשית בפלם אימה מן אים וכן גוע שוע כאשר כתבנן אין
ערוך להזכירם · ואשר עוע עתה בבר הקדמתי לך הדרך הכללי · ואשר בהם דרך נעתה
מן הכלל אורישך ואלה הם · חוג · מצאנן בשרשן מלה אחת והיא לריגים רבים עם
ויתם · וקדוקה על שש כתם · האחר שתהיה מן הפעל הבבר העשרה ומחסר מעתן
הא הכנין כאן מדוע אלין ריבות שמשפטן מיבוא כן · ריתם שמשפטן הדיתם
והשני שתהיה מן הדגש ומשפטן ריתם בהראות היות דגשה וכאן שהראיתיך בשלמים
רבים שנרצה להקל בן נרפה זה · דרת · לרעת החכם ר' יהודה ליתן · ולא יכנסקים מזה
השרש מבנן קל לגזרת פעל בפלם עבן ומה · שמצא אתן בספר שקרא בן

מלעיל, והחכם ר' יונה כתב כי מצא אותן בספר מדוייק מלרע ואנחנו מצאנו אותן גם כן בספר מדוייק מלרע. ואם כן יהיה משרש הָיָה מבנין שלא נזכר פועלן והוא הנבון. דום, אמ"ר יהודה בזה השרש כי ובכן שיהיה מזה השרש גם מִדְמֶן הִכְרִמְתִּי משקל הִכְרִמְתִּי והנבון היותן מפעלי הכפל מבנין נפעל אן התפעל כי לא תפול האות הכפולה בנתי העין אחר שהיא להשלים שן הפעל העפלה. דון, לא יָדוֹן רוחי באדם. אעפ"י שזכרנו אותן בחסרי הנא בשרש נָדַן אמנם שיהיה מזה השרש ומשקלן. דוש, נאמר כי אָדוֹשׁ ידושון האלף בן עפסה והוא מקור ונאמר בן בבנין נפעל כְּהִדּוֹשׁ מהבן בשרק מקום חלש כי השרק והחלש מתחלפים בכמה מקומות. זול, נאמר בשרש הזה מלה ויחוקה מורך הלב והיא כל מבבריה הַזִּילוּהָ בפלס הֲקִימוּהָ הֲשִׁיבוּהָ ולפי שערם המחבר המלה עם כעפ הנקבה היתה הַזִּילוּ כתן הֲקִימוּ הֲשִׁיבוּ בקיום הנח האמורה על כן הפעל כאשר הודעתיך ובשתכרין המלה הפלן הנח מקום רוב התנועות בהרבה בנין המעל, וְהַזִּילוּהָ באה רוב תמורת הנח והמלה עבנה על הלשון שלא נאריך בקריאה ההיא אך נחטוף אותה על הזין עם הדוש וכן שנן במלה הֲקִימוּהָ ויכלול שהוא מן סיב ושלש הדוש תמורת הנח הפעל וכן כן יַסִּיחַ אותם תקיהן הדוש תמורת הנח הפעל וכן וַיְנִיעוּ. זון, נאמר בשורש הזה כל בנין הקלון זָנְתָה זנתי וכן. אֲזִנֵּן בְּזִנּוּן וכן כי מצאנו הבינוני מפיקים מִזֵּן אל זן. ואעפ"י שהם פתחין שלא כמשפט. זור, וְהַזּוֹרָה הבקע אפשר בא הפועל הקמץ כי משקלה וְהַזּוֹרָה נפעל כי על פי אכשלום היתה שומה. וכן בא וְלֹא נחתך ביתן כתן וְלֹא בקמץ. ובא פועל עבר מזה לנזרה כשנל לא זמו. ולא תבשל. והוא פועל שעתיד בזה הבנין שהרוב בזה הבנין פועל עבר מזה לנזרה כשנל לא זמו. ולא תבשל. והוא פועל שעתיד בזה הבנין שהרוב בזה הבנין פועל עתיד ויזר את הגזה. והשפת כי רוב הַזּוֹרָה זה הוא פועל שעתיד כי נמצא בבנין אחד שעתיד וינצא כמו אן הַלְטוּ עקבו שם. פועל שעתיד. הַלְטוּ בל ידעתי פועל ינצא ואחרים זלטון. חור, הביא ר' יהודה בזה השרש וחרה בְּחִשְׁחָה. ושעתי חרה לט חרב. והבנין אעלי לשומם מפעלי הכפל לזנן, בא הפעל בזה השרש בחלם המורה השרק כמו הַלְטוּ הלטון. הראשון שם והשני פועל ולשון המלה היה בחלם כי כן מנהג הלשון בתקנותיה. לזן, ולזה בהנך ביתן כמו וַלְטָה. הפועל המורה הקמץ. וכן וְזוֹרָה הבקע אפשה. בא הפועל בזה השרש נפעל הכבד פא הפועל בדוש המורה הנח. וַיְנִיעוּ. עלין את כל העדה. אשר אתם מַלִּינִים עלי. והשם את הלשונות בני ישראל. הדוש בן המורה הנח בפלס הבינוני. לזן, ושתי ולשון. ומזה השרש ומפרשין ישלשו ם וקדמה לזד הפועל נפא הפעל שלא לתבר שט עשן כאחר שמשקלן לושנו בפלס יבושן ירומתן ומשקלן שהה יפעלן אם היתה בו עין הפועל אך נפלה ממנו עין הפועל גם מהשומה ומשקלן יפעלו. לזן, משך ידו את לוצצים. המלה הזאת האר היא ואלן היתה פועלי הכפל מהקל ושהה הוא האר מזה השרש מן המרבע שומר האחר לוצצים. ושנו יש לומר שתהיה המלה כפועלם מזה השרש מן המרבע ומשקלן מלוצצים ועבלה אם הבינוניים להקל המלה כמו שעבלה אם בן באולה ובקומתיך ויש אומ' כי ובקומתיך האר וכן ואל שרה תחולמם עם תון הנספח ואינן עבנן שיהיה התולבם האר כי היה נוער תחולמתם עם תון הנקבה והעבנן שהוא כפועל עדיך במקום עבר והבן תון הנקבה בתולל אתכם כל אשר תוללה עבדכם. מנך, ומך אחיך שמן. וכי ימוך אחיך. כתבם ר' יונה

בנחי העין והנבין בענין לשומם מפעלי הכפל ושם עביהם בשה׳ **נוה** אמרן כי מזה השרש ולא מה
בנחי העין והנבין אצלי משרשם נהה ונשערן עביהם בשה׳ **נוח** השם מזה
נהם וכן ונשאו אליך בעתם קינה והנבין אצלי משרשם נהה ונשערן עביהם בשה׳ **נוח** השם מזה
השרש בהפכל הלמד ניחות בפלס ניצן ילן נצן **נצן** וניצן השקד האלף נחה עביהם תמורת עין הפעל
ונעצים כעין נחשת קלב והבין בן הצנם שביהבין בלעצנים בשרש נצן והשם ממנו ופעלו לעצנים בפלס
ניחם **סוג** והוסג אחור משפט הדגש המורה הנה בהוקם הושב אשר שחיעת בהם איננו יסודי וניהבין
היות נפעל ממנו ונסג מאחר להיות פרושו ונסג ליהיות **סוה** אשר הסתה אהן איזבל אשתן הדגש
בתן הסתה אחרן לא עלערוך כי האמר הסר הסופה כמו הטר הסרה הצה בן כתב׳ יהודה עם ל׳ יועה
כתב כי ונש המן לתן אחרית הן השרש והתן הכתובה סימן לנקבה וכן ההא׳ סימני נקבה בעת החנאתה׳ והוא בעני
וכן כתב אחני אבי ז״ל ויהבין שהדגש המורה הנה בהסופה אן הסיתה הסיתון בן יסוד אתבם כהבין בשרש
זנל **שור** פשוטה ושורה מקור בהנספחת הא׳ ועקה שבר ישעין בן הערבני אבל בזה בפלה
הא בהקום שנפלה בזולתן הלמד שהם על משקלן **פון** נאמר בזה השרש מלה אחת קשה והיא
והפוניהם ונפלתם כבלי חמדה והתן בתרק ומשפטה בעבדי והוא שם פלם והשובותיכם נשאר מעל
ובא התן בתרק כתן אם לא שדיתך ומשפטה בעבדי והיה ראוי גם בן הבא בשרק לא שבא בן לזוג הבעשות
בעין והוסף יכסיתן הרן והתן ונאמר בן הנפעל ממנו והתי שם המלחמה נפוצה ונאמר עם ההא נפוצה
בתן נבוזה ועם הסא נפוצתה ולפי שהוא מלשל בשפט נשארה הנון בקמץ כתן שהיה ניחיד נפון
רוב ריבה ז״ל אחה וריבי סבב׳ יהודה כי ענן הפעל נהפכה בן לתא הפעל וכן אחה יריבך אבי אריב
ועור אמר שיהבין ש׳ יבין שע עקרים יתב ורוב בתן יטב ונוב והנבין שהיוו נספח כיוו שקב יקבר
וכיוו יקום את כל היקום ששרשן קים וכן יבול ויור הרים **רום** עהה ארומם כהבין׳ יהודה בזה
השרש ואמר כי משפטו הריש להדגש ושקדן אהרומם נפלם אהבונן ור׳ יועה סהבין מפעל הכפל מבנין
נפעל נהשלמת אותיותין ושתי הישנות נבנינה בן ואם יהבין לומר שיהיה מבנין התפעל מפעלי הכפל
גם בן כתב׳ יהודה מזה ניחיו הכרכים כרמון מהבך השיה והבנין בהם היותם מפעלי הכפל אות ל
מבנין נפעל אן מבנין התפעל כי אין דרך האות הממצעת בנחי העין להיותה עקלה בתן שחברין בתרגי
לא אם כן היא בן והתיה עם בן הדבות שיכבר על הלשון לקרא שלשה בנין כאחד ואין הקול כתן בנה
האיים הקוננה אוהה **רוע** הפליא׳ יהודה בזה השרש לשנים ממנו ולא ירע לבבך מרוע לא ירש
בן על דרך הזיווג וכן נהב ולא יצר שערך ויצר לן והבנין מה שבבבן בהם שהם מבחי הפא׳
שוב אם שוב ושיבון סבב׳ יהודה בהשבבה בריקי כי בהבך בן הפעל נפא הפעל וכן אחה יריבך אבי אריב׳
ועור אמר שיהבין ש׳ יבין שע עקרים יתב ורוב בתן יטב ונוב והנבין שהיוו נספח כיוו שקב יקבר
וכיוו יקום את כל היקום ששרשן קים וכן יבול ויור הרים **רום** עהה ארומם כהבין׳ יהודה בזה
השרש ואמר כי משפטו הריש להדגש ושקדן אהרומם נפלם אהבונן ור׳ יועה סהבין מפעל הכפל מבנין
נפעל נהשלמת אותיותין ושתי הישנות נבנינה בן ואם יהבין לומר שיהיה מבנין התפעל מפעלי הכפל
גם בן כתב׳ יהודה מזה ניחיו הכרכים כרמון מהבך השיה והבנין בהם היותם מפעלי הכפל אות ל
מבנין נפעל אן מבנין התפעל כי אין דרך האות הממצעת בנחי העין להיותה עקלה בתן שחברין בתרגי
לא אם כן היא בן והתיה עם בן הדבות שיכבר על הלשון לקרא שלשה בנין כאחד ואין הקול כתן בנה
האיים הקוננה אוהה **רוע** הפליא׳ יהודה בזה השרש לשנים ממנו ולא ירע לבבך מרוע לא ירש
בן על דרך הזיווג וכן נהב ולא יצר שערך ויצר לן והבנין מה שבבבן בהם שהם מבחי הפא׳
שוב אם שוב ושיבון סבב׳ יהודה בהשבבה בריקי כי בהבך בן הפעל נפא הפעל וכן אחה יריבך אבי אריב׳
לומר שהיוו נספח שלא מבחבן יוו נספח על המקור הבי זאה נוספה כתן שנספה על
השלמה כתן שסבבתן׳ אם שוב השבן בארץ הזאה כ סבבתן בשרש ישב׳ בשיבתן בחתים כהבן׳
יהודה בשרש הזה בענין שע׳ ואתן אבי ז״ל סבב׳ כי בפל פא הפעל ומשפטן בשיבתן׳ והבן שבא
על שע הדרכים כי המקור מן ישב שבה שבתן׳ והשם שם פא הפעל בשיבה ישיבתן׳ ובפל פא
הפעל על דרך המקור ועתר על עקרו **טוה** באן בזה השרש שם׳ מלות בשיבתן מן הכלל והם
כאן לשאול שהן בשמים פיהם׳ והדגש בהם תמורת הנון בתלה אשר סביב שהן עלי׳

ויש אומרים שהם מפעלי הכפל. **הפתילים** שעיניהם נחה ולמדהים אף נחה נכתבה

בוא בא באה בואי באו באתם באתן ובפל האלף מהמלכתב כי על יום טוב כתן. באתבואה מאתן.
הכוכבים בא באים באה באות העבדים הצנו בא באן באי באנה איתן אבוא יבוא תבא נבא
יבאן הבאן הבא הבאי הבאנה אן הבואנה שר בואנה ביה לחם עקור עם כעני הדבות והיה על
שהות בואן בא כבואן לשחוק ונספה בן ההוא כשבון בשעת בעקומעה להיות הא עספרה
אחר עין העקבות בא לבדנה כלבה. אל קדמה לפלחי באן הכלים. לעזרה פעולבא באן והוא
בשקל. כי אדון עיש מה טובן אוהלוך יעקב. והעי עהיד לבאר שעיר היטב בחלק השעין נשרשן
הבאהה לראש יוסף. הבן המלה הבא והיא סיעין העקבה השורה ל כל כתבה ונרכה הבא לראש
יוסף. וההא עספרה בסוף המלה כהוא והקרב והבאה. אשמרה ורט. והבן עספרה כבן בעלאוה
אהבתך לי. כי החבאוה. ובשמות ישועתה שרוה. לפי דעתי כי כל הספרה לכפל עשן וכשמור
ישועתה עזרתה ל רג ישועה רב עשרה. ובן בעלאוה להגדיל האהבה בהפלאיה בכפל בן המספרה
ומן כי התבאוה. לפי שהחביאה אותם יפה. פה שלא יבירן מקומם אם יחפשו אותם בבירה.
ובן הבאוה ל הבא והבא לרב. והבאוה לקדאוה. הורכבה המלה בשש פיעין עקבה שבר ושחיר.
כי אם היתה כלה לשחיר היה הבאי כי בן כשוב והבאתו בוד. ואם לשבר באה. ולרב זהזוהה
לבא אמר בן. ובן הבואהך טובה. הורכבה בין הבא ובאה. אן תהיה הבן העשרה הא עספרה
כמלה והקרב והבאה כתן שרוכה להיות עספרה כאשמורה אזכרה וזולתם והוא הבבן ול יובה
כתב כי הין והבאוה מקום יור והבאי ומה יעשה בוד הכתובה. את מובאך ואת מובאך אין מובאך
בתן מובאך כי מובאך הון טחה שכט ומובאך הון עספרה אן היא שרש והוספה לזוג המלות
מובאך מובאך. ובן ומובאין ומובאין בא בן לזוג המלות בא באה ואיוה שבא בן לזוג המלות
בתן שלכפלן. והכתוב הוא כמשקטן מבואך אבל הקרי הוא מובאך. ובן יאמר על משקל בא.
קא קאה קאתי. קא קאום קאה. באשר קאה אה הנו. העבדים קא קאי קאן קאנה אן קאנה
איקא. יקא תקא נקא וכן. ובא שלא כתה שהא ושברן וקין. והיה משקטן קאן בפלא באן ונפלה
שן הפעל ונאה היוד המורית אלף קא. ויתר עבן מזה להיות שרש קין קאה אן קיה ובא על
דיך נתי הלמד כמשקטן. וגם בן באשר קאה אפשר שיהיה מנתי הלמד כשקל עשה כי ומאתן
ארץ פלשתן זכר בא ובא עשה אותם הארץ. ושלחו **הפעיל** הבא הבאה. ובאן מלאום
בעבן הפעל בהם נחה והביאה אותן חדד בחדר. בא הביאה ל שה שלפיך. והביאתי אותם
המרגלים. ובן שהביאתון. עתה הביאתה. אן הבאתי. הבאן הבאתם.
והבאתם ושוב. אן הביאותם. והביאותם אלי. הבאת. אן הביאות הביאות אלך מארץ פשעי הביאה
הבאתם אן הביאותי הבאתם. אן הביאותן הטעתם תביא. הנו תביא דפרשה ובא ירשהן
מהחפה חסר אלף בהתפה. תבאים תבואה תביאותי. תובא תובאים תבאה תובאות העבדים
תביא. אן הבא. הביאן הביאי הבאנה. אביא יבא הביא נביא. שור היורש אביי לך בחסרון אלף
בהגה. אן אבא יבא וכן. יביאן הביאן תביא הביאי הבאנה. אן הבאנה. וירין הבאנה. שעין ראש

טעל הומיך ארלי הנני יוסיף עלמיך כמ״ש זכרנו נשלמים ויש אומ״כי היתרון ליחש כיון התחה שלשיה
הרומיה פלשה שערים והפשלב כלן שלם נהראוה היה במקום ההוא למר הפעל בעני בעיה בעיוה.
המקור כנה בעתי ואחרי שהה ששה יעשה לן ובאן מהם כון נבה הנבה בֶּבֶן־נִבְנוּ בירושלם כבן לא
הבבה הלוך ובכן ילכן בכן לא הבבן הרן שמל כי מרו מריתי עשון אלה לך ראו ראינן ראו ובשוא
עשה ערקה ומשקל קנה חכמה מה טוב ראה טוב לא פלתי ואפשר שיהיה כמוהם לבזה נעש ובמשקל
הצוני למשכן היה לה ברך הנו ינין וראה ובא מקור שלם בהאורה למר הפעל בון עשה להאוה בך בעלם
לאהבה את יי׳ אלהיך וינא בהאורה למר הפעל בון נתה ובבן נספרה כיום עשות יי׳ היות אהיה כמוך
בעה בתם בלא ראות אן בקמץ אלות שוא ראות רבות ויט אומ״כי הבנין למדי הפעלים והעין למשך
כמ״ז זכר שמר ובא המקור ביור הבני בבואיכך ובך בראש כל דרך וכן נה זרחנם באריעות ולפי
שהמקור והשם קרובים יבא המקור כריך השם וכן השם יבא נעשין המקור ולמשל את המחנות לך
למשל לפני העם שהם נעשין להסיע ומספר את רבע ישרא שהוא נעשין לספור למשאות אוהה
משרשיה שהוא בעשין להשא ומשלוח מנה בעשין ושלוח הבל כמ״ש שכחבנן נשלמים ובא המקור
בהוספה נון השיבות מחרון אפך והוצרבנן נזה כשבור כי השיבות פעליבא ואפך הוא הפעל אם כן
יהיה מחרון מקור ואם היה שם היה לן למר מחרון בקמץ החיה כי אינע סמך השבידים הצוני
כנה נצרי ובא אחר נסמל סמר תשוחו תקיה והרחי כאישון עינך נון כנ בעה ואם בא הפעל
בעוניה בא הפעל בשוא ופתח כמ״ש עלה אלי ההרה עלן אלינע ששי הטוב בעינך בדרך חיי אחוזינע
אה היי אן בשוא וסמל הוא ארץ והיה שם היון לפני יי׳ עשן לה עשן ליהי אלי בשלה חוריה שך ותמ״
עם האלה בצרי כמ״ש אשר האחז אתו ובא שלם אם הבעין בעון־שוכן אחון והיה ראוי להיות האחינן
כחתף כמ״ש בעין ולהריב על האלה נקחה בצרי כמ״ש אשר האחז אתו איהין אבנה וכנה הבנה
עבנה יבן הבנן הבנה ובאה מלה והזע שם היור מקום הא והזעה הבע הבניה ובא עיע הראיה
בה הען ועשה שלא כמשפט כי אין משפט נון הנקבות להיות לשלם לא אם כן תהיה נון מוקבה
פעלה כנן ישפלנה יגישנה אכל נון הימות לעולם קלה כמ״ש הראיה ירושלם וזולתן וכבר סבנן
כל זה בשלמים ורוב האיהן מעני הלמר בפעל ובא ואשה בחקך בקמץ מקום סמל ובאן ואם
בצרי כאשפט יעשה למחסה לן ומה העשה לשמך הגדול אם העשה שמע רעה אל העשה
אה הדבר הזה כי שקר אתה רובר אל תעשה את העבלה הזאת ונרא מאד לנפשותינ מפנים
ועשה את הדבר הזה אל תהיה לי למחיתה וכאשר תראה שאה שם עבריך וכשחסרו ההא

ההפסק. ויחן את היתרים. שמא בעשרה ולא אחד. וכן בעלותן אשר בשומרון ויחל נקמץ מפני ההפסק. אבל
עם השין לא נא בצרי וכחרק כי אם בפתח לעולם. ויעל וישן ויעט. וכן עם ההא והחי. וכא וכא אל הר
והר פתח באהבת. והאיתן הטעם עם אות ברועה האות העסקה בפתח או בסגול. בפתח אם תחנה עלי
מחנה. בסגול ואפה תתנה. הנה נהמה כרכים. אבל עם השין לעולם בפתח. יעלה יעשה ועלה
העשה עלה. אבל האלף בסגול בכלם. אעלה אעשה אעבה אהיה אחיה אהמה. אבל אעלה אכסה ארץ
אעבה אף אע חלקי שהם בפתח אומרים כי הם מבנין הפעל אעפ"כ שידמה כי הם פעלים עמדים
ובבן הוא שיהיו מבנין הקל כי הם פועלים עומדים ואישא רחוק שהוא האלף בפתח אין הקל כמו יהל
אעפ"כ שאין בין הקל והכבד. וכן עם הבנים. אעפ"כ הקל האלף בסגול. אשרך בסתר רעים. ואין הכבד בפתח אעלך בה
עלה. אבל יהן שניהם הקל והכבד. ישנך יי' מן הקל. וכן יאמר מן הכבד ישלך. אם כן נאמר כי יחכך ויסתך
יהכן היותו מן הקל או מן הכבד. ובא בשוא החיה כמ"ו וישוחו אחרי אדניהן והדמים לן שכבתן בעור האשון
בשלמים. ועם החיה וההא פעמ"ו יהן בתרך יחיה נחיה. והיה תהיה נהיה. והרבים וכבן הבנן. וכ"ש
ומאתנם שלמים כבל נפשך יחסינן. רחמה יך בל יחזיון ונקליהם בל ישחיון. כהעוב ומים יהמון. וירוין מרשן
ביהך אם הבנין בשן. ונקין ונאנך יהגין. ומהרעש ואל מי הדמיון אל. והעשן בהם נעסקה כבן ישמשון
ישחרן. אזכרה אלהים ואהמיה. היור למר הפעל וההא נעסקה כהא אשתרה דרכי. ובאן פעלים מהם
שבאו השתרים החסירים בדרך אחרה ונפל הסגול מן פא הפעל והפעל מן האותיות העסקות וישב
ושמעא. כי שרשן שבה. וכן ויפה כמהר לבי. וכצרי נירד מישקב. אל ישט אל דרכיה לבך. ויכך עצמן.
וישב מן היין. ובחב י' יונה כי באן מן להריץ המלה אל אשר אחריה כמו נשבא פה מן ישבה בלבבן.
ולרוח בן. מקנתה בארצים. כמ"ש שהזכרתי בשלמים. רעה י' יונה באלה. וכבר כחבתי פה מן אנחתי
השבתן בהם. והנה מצאתי מהם באן בהשקין מן ואין מלה סמוכה אליהם כמ"ו ויבא לן יין וישב. נישא אתה
קולך ויבך. ואולי הלך המעט אחר הרב. ואעפ"כ נמצאו בשלמים כי כפעלים אשר מצאתים כן לא מצא מן אחר
במשקל הראשון לא מצאתי וישב ויבך ולא וירד וישב מן רוה שבה וכפעלים שבאו במשקל הראשון
כמ"ש יכן יכן יקן לא מצאתי אחר מהם בא על משקל השש. ואם הדבר כן כמ"ש שכתבתי י' יונה כי להריץ
המלה אל אשר אחריה באו כן איך לא נמלט אחר מאלה הפעלים לבא במשקל אלה ומאלה לבא במשקל
אלה אך יש לעיין בדבר טעם בפעלים. שאמרתי וישב וישמע. וישב משמע שבי. אם
הייתי אומ' וישב אין וישב יראה מהפעלים שפאיהם יו"ד נחה ואמר ששרשן ישב. אבל ויכן ויקן לא
מצאתי שרש יכן יקן שנפעל לנשוה בו. וכן וירד מישקב הייתי אומ' ויירך יראה ששרשן ירד. אך טעם
האחרים ויפה אל. ישן ויבך. ויטה לא נכרי אפליגו טעמם כראוי. ואמר כי הטעם שלא באן מה
המשקל הפעלים שבאו במשקל הראשון כמ"ו יכן יקן כי לא היכן קריאתם מפני העין. ובחבתי יונה
כי ויחר יחרן הוא מהמשקל וישב וישמע ומפני שהחיה גרשה נסעה והראיה כי הלך ונשה ושואיה.
ונראה כי הטעם מפאיה למר הפעל בקיצורה כמ"ו חסיה נפשי. צור חסין בן. ובביטעים נקבה כשהיה.
ובצוי הזכרים בשן אחין. ובצוני הרשע רלו שוקים מפסח. וכן בשתרים מכים יהמיון. הבשלם. כמ"ש שזכרתי
שאמר כי הראן אתה באלה להוריד ובלבה על למר הפעל כי עסקתה מהם באותם שלא באו בשלמים כמ"ש כבן

חסן כוונה בזה יכון הבנין שלא נראתה בהם הלמד כלעיקר לפיכך הראוי אוהבה במקומות עצמם ט"ן
המשתנים כלם. וכחסיה נפקי הראוי אוהבה בזה להודיע כי עבון להראוהבה בחלוף ההוא בזה כמ"ש בחלוף ההוא
בהן כמ"ש עשיתה בעצה לא שכיב הראוי אוהבה בהן כי קלה קריאתה מקריאתה הוי"ו אבל בבנינו בנין בניהם
בניהן. וכן השאר שנראתה בהם הלמד בזה אן בהאי אעלם שהיא נתה לא משן לעצמה בקריאה ולאחר באחת
המקומות בניהי בניה בניהם וכן שהרי ועליה לעניש בכתובה אעלם שהיא נתה **נפעל** עבה עבוה
עבויה עבן עבותם עבוין ועבלון אלוהים עבוה עבוה כחוק אן בצרי עבאוה ברוב עצמך שוה
אחבך ועבוה עבוין הכועשים עבוה כסוכל חכר לאל הראוה אליך לבוה העבוה לשם ה' ולעבדה
עבוה נקיון אין אבן ראוה וכל נעשה כארחשה עבה נחלה מאד אן נהן עבוה כמ"ש שכא בהן בעלי
האלה כי נשאת נעשלה מלבושין כאן שכא נשלמים עכקדה אן עכקדה ובא בקיון לכר העלה אלוהי.
כי היום יי' נראה אליכם ראוה אתה יי' הבראה אלו מפחלה ויהבן לעי"ש שיהיו כל
אלה פעל עבר ולא בעון ואם כשבור את העלה והאעבוה והי הבראה נאמר כי ההוא בהם במקום אשר
ורליהם כהבנן בזכרון שלש האוהבות ואם כשבור ראוה אתה יי' נראה הוא העשבר ואוא רמז אל הכבוד
נפרשו אתה יי' עבוה עבוה. המקור הכבה בצרי אן בחלם להראוה אל מעת להראוה נשילה ושם הבן
ובוא הראוה בן ובוא העלות העון כהשעות שפור כהעלות עבלות. ש"שהם מקור האחד מקור חסר
מן הבנין והאחר שלם ובא שלם עם ההוא העבלה עבליהי ראוה ראוה מלך ושראל העטרים הצוני לי
הבה בצרי הבע הבע הכעבה. מיהן מבכה ובה הבה עבוה. כפעל ובא הבוה והבוין בצרי על
העקר וכן ימצה אל יסוד המוכחת. וכתב ר' יעקב בן לעזר כי בספר הלל אשר כטולטולה לא האוהבה
חלק בצרי ולא מצאתין אותן בספרים המדוקים. יבנן עור יקע נתם הבנן הבוה והבוין הבנן
הבעבה. ועבריהודה הבוה בפעל וכן כל אשר במשקלן בפעל השוה ראוה ובא הלהן השבוה
בצרי לפיכך אנ אומר כי שרשן שבן ונחסרין שבן אותן אחן יבן הבן עבן ובלם בא הפעל בקיון
ועתי הלמד. הגל עדוכך. ניקד להים פתרנו יי' ואתה. אבל ואל פעם משפט הוא בפתח שהוא
מפעלי הכפל משבן ולות מים. אבל נמצאו מעתי הלמד עם שהעין שלן חיה פתח. ירחו ועבלן בה
בדור אחר ומח שמם. ובא ירחו מלעל שלא כמעהג. ואם בא הפעל ברעה עין בפעל בפתח. שלה
העין. אשר לא נעשה כן. מאד עצלות. נעוכו לן בה. העשוה בעכה. ואת הנחלה לא חזקתם.
או כפעל הנחרים כך. עהיה ונחליה. נחלן ולא יעילן. ובא בחרק נחרן כי. הנה יה כדבר. עהיה
נחיה לשם: והעטרים העטרה בצרי. השבן מסכיב. וכן לא יעשה. עד חצי המלכות ותעש. ויעלן מסכיב
ובא והעלן עלשלה לשון השבן כשוא נפרת. **הפעיל** הלה הלשה הלשיב. עין הפעל בצרי לא כי
שחה עלך אשר העלית. את נחרק אוהב והעם אשר העלית. הקשיה לשאול כי העלית בבתך. הראית
עלך קשה. הבן הלשה בחרק. והקריבם לפם ערים. אן בצרי כי הלשה בעקובים הבוחם
הלשם בעיר הזאת. הלשה הפלאה לעם. ובתן הלורה הא הבקשה ובבל לאל הפעל הראוים הלשה
והרעה את שהרעה. קלוקם. ואם בא הפעל ברשת. הוא בפתח. וכן בא הפעל הלשה לן. וקריאתם
מלרע הטעם בתן הבשה הלשלן. בכלם הא הפעל בחרק אן בפעל. בחרק בא הרבה. אתוה כי הקיש עו

הגליה הגליתי · וכאן כי התלתי מוסב הקמץ החטף אל החיר להקל מפני שהיא ברישה · וכן יאמרי החלה
החליתי · או כמו העלה על המזבח הכתוב · הגלו הגליתם הגליון הגלתה · וכמו המורה האהנקבה ·
ונכול למר הפעל הגלה יהודה כלה · הגלת שלשים והם קמעים · הגלה הגליתן · המקור הגלה בצרי ·
כמו והפרה לא נפרחה · איהן אגלה יגלה הגלה נגלה · גלון הגלו הגלי הגליה · פעל הרגש ·
גלה גליה גליתי · בחרק · אתה יגיה פיקודיך · וגליתי את מרכתי · אם כסיתי כאדם פשעי · אליך כסיתי ·
וחכיתי לוגו · ולא כליתי את בני ישראל · אין בצרי · אני יגיתי למקדשי · מרוע קויתי לעשות שבים · וקויתי לן ·
גליתי את מסתרין · האבלתי כסיתי עליון את התהום · וכסיתי בבגדיך שמים · וריתי נפש הכהנים רשן ·
כתי כליתי · שע הדכים נפנפ טרם · גלון גליתם גליון גלתה גליה גליתן · הכינועים מגלה בסגול ·
וכא בצרי נגיר ומעוה לאמים · וכן מזרה ישראל יקבצנו · למחסה לן · מגליס מגלה מגלות · הפעל מגלה
כסגול · מגליס מגלה מגלת · המקור גלה בצרי · אם עשה הגשה אהן · ונקה לא יעקך · באפק עד כלה ·
וכחלם קוה קויתי וי/ · אן גלות · יום עשות ארם נתשון · בנם ערתן · ואמר חלתי היא · וכא מלעיל מפני
המלה הזעירה אשר בצרי · ויהכן שהוא מפעלי הכפל נשקל חטאה · לכלא הפשע הלך המורה הא · וכחכי
איש גרורים · היור המורה הא העתרים · העוי גלה בצרי · וכא רבה עבאך ועאה · בסגול גלו מלרע ·
וכא מלעיל ערו ערן עד היסוד בה · לאמר הפן · ומשפטם מלרע · כמו כלו מעשיכם לא שבאו כן מפני
ההעמרה · וערו הראשון כא מלעיל מפני השני · וכא שלם כוד נראיתי · לין שקיים מפסח · ולא נרגשה
הלמך · וכבר הכינו בשלמים רבים שערכן להקל · גלי גליה · איהן אגלה · הלך משוא נתפת · וכא הלך
כשוא וסגול · ואהבם אזרה בעים · וכל אפיהן אזרה לכל רוח · והשלישית לכל רוח אזרה · יגלה הגלה נגלה
בסגול · וכן לא הגלה שבא בהפסק הוא בצרי · גלון הגלו הגלי הגליה · וכחסרין גל עיע ואכיטה ·
חל נא אהפני וי/ להיך יוגל את מסך יהודה · ויחל משה · וסנר אחר אל הגל · והבל להשקהן · והקש
כלחמה · יצן וי/ אהך · ויקן למשפט · וכלם פתחין כמשפט · וכא ויהן על רלהת השער קמץ · וכאה מלה
אריך · ומעבי בהראות למר הפעל · והיא הון שהיא האורה ההיא · והיר האורה הוו עין הפעל · והיה ראני
על המנהג לגיור כשוא לא שבא כן לפני הקריאה · והיא מלעיל בשני משפטין · ושלא נמר פעלן
נמנע · גלה גליה גליתי · גלון גליתם גליתן גליה גליה גליתן · והכינועים ממנו גלה בסגול כי אשר
זה בריחה · כן האמר גלה גלים גלה גלות · את סלעותיהן · איהן אגלה יגלה הגלה נגלה יגלון הגלו
הגלי הגליה · ומצאתן בגלי הלמר פועל אשר על ריך המרכבת ושרפותהם שנסיתי · והאמר ממנו כל
הבנן שנסה שנסיתי שנסתה וכן · והכינוע משנסה · והפעל והפעל שנים לכר ה חיר שהפועל בצרי
והפעל בקמץ · והכינוי שנשה · והאיהן אשנסה · וכתב ארע אבי שלא נמר פעלן ממנו כאשר הוזה
מן פעלה · ושור בראבן נשרש יגה · הפעל הגלה הגלית הגלון הגליתם הגליתן
הגליתה הגליות הגליתן · הכינוע מהגלה בסגול · וכא והאיש משכאה בצרי · מהגלים מהגלה
מהגלות · המקור הגלה בצרי · אן הגלות · כי אם בהגלות לבן · ובהפעל עזרא ובהאורתן · העתרים ·
העוי · הגלה בצרי · הגלון הגלי הגליה · אן כחסרון הגל בפתח · ובהפסק בקמץ שכב של
משכך והחל · איהן אגלה יגלה הגלה נגלה · יגלון הגלו הגלה הגלה בגליה · וכבר

גלה גלהו

ע גלה
שחסר
הוא
הרבה

וזה מחנה ישראל עם קרבנותיהם לפי לגלגל

חידוש

והוא עשיהו. ואשר קראו ואו ממש קרי להשיש בין כתי העין עם
ן אחר שלא מצאנו מתי המלך בלא הוא כמה שטוב להמציש בעיהם
נמצ"ש נלך הוא עמנו ונחך ממיל. ובהפסק אכין הוא גלה גם
ן המיר עיבי עשם גלכם גלנו הוא עשנו גלה גלך גלכן גלילנו
או גלילנו. גלילך ואם הוא השועל והפעול גלילים גלילים גלילכם
גלילה. גלילך גלילין גלילכן גלילהו. אשר עשוהו גלנו גלנו גלום
גלנו גלוה גלון גלוכן גלילם גלילהו גלילנו גלילם גלילוט גלילה עו
גלילון. גלילנו גלילך. גלילו גלילם גלילכם גלילנו גלילכן גלילה
גלילו. או גלילו כמו וכלון את עיניו ואתאבנו. גלילך גלילכם גלילהו
גלילה גלילך גלילכן גלילהו בחכור גלוה. גלילם. כחכור גלילם הכיפה
מהו גלך. והכוך והכפס ית עשך. גלילהו הוא. ית רוצה או גלה
הא כבטן ששש. ומו כפתח גדול ראחת קימן קטן במלת אין רוצה.
כמו והעיזים מיבדים. שהיה הוא כמוט ואלך רוצה כפתח מו
כלמים בב גם כיצו. היחיד כמו שכתבנו בכתבי המדברים. ול יופה כלבי
מוי קימן כמותה ומוי מיצאיו בפתח ובדקק בפעלים המלויים ים ומו
אכלמה שכתבנו כי הוא כמותה כי הוא שגגת הסופר. כי במקום אחר
זקוק בזו כמו שיצו. הפעולה כה ומעט עד ואין רוצה. אל שהוא קימן.
בעבור שהוא דקק. אך בשני מקומות כל שהוא קימן. וכן מיצא ב
מקינות ם פעלים מלויים. גלום ומו קימן ראחת קימן גדול קמלת שם
בשתן יעגיר לדם. כמו וכי יעלו עלה ומחה ויצו רוצה. וכן בשלמים
שומרים זוכרים בקמץ. וכן המעלם מים כיצו משתנו מעלם בקמץ.
גלכם גלנו גלה. כה אמר יי עשה. או גלה בלא יוד. ומו אחר מיצאו
הלמ"ד מן הגוש כתב ביוד במקום למ"ד הפעל הנה אנכי מצמיח גלך
גלכם גלכם גלהו גלילך גלו. גלילם גלילכן גלהו גלילך גלילו
גלכם. כמו שמים וגלוהם והוא לשון עלה יחיד בלשון הקוראת גלילכן
גלילנו גלילה גלילך גלילכן גלה גלהם גלילך גלילו גלכם. הוכישה
הודם גלילכם גלילנו גלילה גלילך גלילכן גלילכן גלות גלילו גלילכן.
גלילו. גלילהם גלילכם גלילנו גלילה גלילך גלילכן גלילהן גלילכן.
גלילו גלילו גלילך גלילכן. גלילכן גלילה גלילנו גלילכם גלילכם
גלילה גלילכל גלילכן גלילכן. גלילם גלילך גלילם גלילכם גלילם

גלילו

חידה **זכה**

מסה
קרה
ראה
שאה

ואשר פיאיהם **נזה**

ותאה

נטה

נצה

נשה

יעה

ידה נאום הקל מזה ידו אליה · ואומי העתידי ממט אידה ידה · ובחסרון
איל יד · ואומר גם כן הענוש לידות קרני הנוים · וממט ידו נולד · ו
ומשפטו ידו · נק ויו אק כ · והפעל הכבד ממט הולה הוליד · המקור ומ
שלם עם פי הפעל ובשורק ההוא מיקום חולם על היוד הוא ואחיו · ודגש הי
המגיש היוד ולפעמי קריאתה כי לא היתה קריאתה עבירה על הכיאור אם לא
היוגש העתידי הציווי הולה בפא הזו הזי הזיה · איקן אזה יזה תזי
טלה · יזו תזו ובזו מהם על תו הבנן · ומשירי אהזיט · עלקן עניים · המזק ·
יהזה לתלה · ואומי לעתידי בחסרון יוד תזי טו · יה נאום הקל ממט ·
העתי היונה · מפני חרב היונה · חרון היונה · אומו כלכם ניש · יחז · כ
כפלם ערם · והראוי שמם כיתי · ובחסרון אין ין תין קן · והבמי ממט ·
הוטק · לו תוט איש אזה עניתו · הונה הוטה הוטה · הוט הזכתם הופטט ·
היזי · הונה הוט הוט הוטה · איקן אזה יונה הונה · ובחסרון אין ין תון טן ·
ישה שומי הקל ממט ויעה כרך העתידי · עה יען · איקן אישה · יעה ואול
שומי אותם גם כן בחסרי איע · יע תיע ניע · יפה יה · יפה ומה
עשיה · מה · יפו פעייך העתידי אישה · יפה · ובחסרון אין ין תין טן ·
ויך בנולד · היוד הנח שבין היוד המוש והפא הוא פה הפעל ומשפטו ·
להיות ויך · בהטעה שתי יודין כפלם וישב ממט שני · וקן מיאות בספר ·
ויויק · כי בקריאת בן אשר הוא בהטעה שתי יודין על זה הסדר הראשונה ·
בחרק · והשניה בשמו כמו וישב · אכל · יונה כלכי · בקריאת בן אשר ·
הראשונה בשמו והשניה בחרק · וקן מיאות בחוב הספרים לקריאת בן
אשר · ולקריאת בן נפתלי · בחרק הראשונה והשניה נח · וקן ואיכי בחוב ·
הוטה היוד מהשפטה · ולולי היוד היה פא הפעל חוטב · כמו ותנ · ומשפטי ·
הולה בהשוטה · ואכי כפלם ונגלי · והוא לקריאת בן אשר · ואכי מלעיל ·
כשב פשטין · ולקריאת בן נפתלי מלרע כפשטאה כלבי · ירה יורה
הקל ממט אשר יריתי · והמקור לירות כמו אותו העתיד איה ·
עירה · ובחסרון איר יר · תיר מרי · והכבד הורה להורות · וירו הזורים אנשים
בקשת · אשר הורהו · הירע · והמקור להורות את כפי ישי · וכלא אוא מזה היקל
הורו והוגו · והעתידי אורה יורה · ובחסרון אור יר · ויאור אלישע · יה · יר
והוא מהעניין המשוטן · **ואשר למדיהם אלף** · המעלים מלך
אלה הם · ועלי לאלה
מהערבים עם שלמיהם הוא מטבי הלוי · כי קדובים הם כמו שהראה מלה

חכא הכעל מיט נחמו כי פעל עבד נחמו · הכה הוו נחכו עו על עוד אין
תרש ביניהם או לפי הענין והה נחמוה לברוח · במקום אשר נחכוה
ונחכיהם שוה · תחלף נחמו · ומו על דרך נח · היו ונכחכבהיו · ונחכה נאיולי ·
והמקור נבנה על תשלומו כי נתנו מקור בניין נפעל שוה עם העבר וק להחמו
כשלה חלי בחור · עכתמו בהמו · והיה איש כמחמו רוח נכחב בחלף ונקוים כ
כפעל · היה · בשקל ומחנה · מעשה · ואילו היה כפעל · החלף · היה מחמו כ
בשקל מקחיו · ומפני החלת · יהיה המם סגל כמו מחנה או במחמו כמו מחנה
והכינוי שוה נחמו נחכוים · בקמין או בשמו · נחכונים כמערה · כמו ש
כתבו בשלוים · נחכוה או נחמוה נחמוה · כולם בהשוה לשון הפעל
בקריאה · אבל בנחמוה נחה להקל על החלף · כי היה משפטה בהשוה
נחמוה סלם נשורה · והפעל העוסף החכיאו החמוה החכיאום
החכיאו · החמוה החמוקן · כי החביאה · בעל · ו החביאני · ומוה
חלת העיאהה בשני סימני הנקבה · מו שכתב בהביאהה לחום יוסף
וכן בשמוה ישועהה · עזרהה · ושם מכתב שעם הפעל להקל כי משפטה
בחרק כמנהג בעל · החלף וכקון החלף בפתח כמו שהיה עם הלי בחס
ההיו · חלמי · החכוה חטא חטאת חטאו חטאו חטאה חטאת חטאו
חטאהם חטאו · חטאה חטאת חטא · כן · הביעני חוטא חוטאים ·
חוטאה או חוטאה חוטאות וכמו חוטים ו' כתוב על דרך פעל · החלף וקר
כדרך פעל · היו · כי החלף נחה · ומו ויחטאו · בו · תמורת החלף ולו הפעל
ומו כי וחטאה עיך כמו וחטאה · והוורה ההיו כלו והוזחה החלף · ומו
כמוקל ועשה את הרבואה · וכאן הפעל מוזן ומוסר החטיאה · שחמל
בה הלך · ראיך לא סרו · חסר החלף ולו הפעל · וכן לחטן החטי את יהורה ·
וכן אנכי אחטנה · והפעל הדגוש כפעל · החלף בירי · ברוב · וחטא את הבית
חשר קמא לאפיר.
מלא אותם מלא יגיון · כי נשוא מולכתו ובמו בקמין כדרך פעל · החלף · היו
נשוא שלמה את ארז · הלבנון · נשוא את שלמה בעיר ארזים · נשוא לא · דמו
ארזן חיר · מלא כריסו · ולי יעקב בן לעזיר כל מלא כריסו בירי · ומלומדים
מיאוטהו קמון כל המפרים והמסורת עלו כתרי · לשון אין מלה בתורה
כל היו · ומשא היחיד העובר בירי · או בקמין ושאר השברים לעולם ·
כפעל הדגש בירי · כמו ומשאת בו · וחשאה אותו · וכתוב לך שם · ואת החול
ואת הכתום · חלחה נכתב בחלף ו' חלא אפשר אלא נקוים כפעל · היו · ומו
ממנו שם כב על · החלף · ו' מת כמחלואים · ואת החלואיה · החלוה ·
רעב · וכאן הפעל · ו' חסר דמו החל · נקוים כפעל · החלף וחסרה החלף
מהמוקבל ·

רעה בשרש הזה מלה אחת כתובה בשלף מקום הי והחזות ריעו
ושוב כי
עקרי והריעה וכן ואשחת אותכם נכתב בשלף אבל נקדו בחלי הי שנה
נכתב בשלף שמו הכתם השוב אבל נקדו בחלי הי ושמו את מרי
כאן נכתב בשלף הלה מזה בעיקר זה בחלי השלף והיו חייך תלוים
לך ועמי תלוים למשוכתי אשר תלוים שמה ואלה הפעלים
פעלי הכפל והם שעינן הפעל ולמ"ד הפעל דומות זו לזו
ואלה הפעלים מחלקים בשתי אותיות דומות זו לזו הלו אחת מהן והיא
עין הפעל אע"פ שלמ"ד הפעל נשארה והלו אותה ברוב כמהג העברים להקל
למשוך כמו בזמיהם והפעלים שהם בן כמ"ו וסבב בביתה ושלל שללה ובזו
סה בזזתם והם נגלו עצתו ללל וחרבו ונלל את השכן וזקנם לא חפשו
שבתי זמרתי והחתי את עלם הרעיבו גוים עשו אוכלים ושותים וחוגים
לגוז את ישט בעזוז עיטה תהום לשחר את לשתים ושחרו את כפי קדם יזנחל
לחם אלה הפעלים ורומיהם במשקל מקומותיהם שלמים וכמוהם חסרים
ושמו אלף במקום אות הכפל אשר במזו נהרים יזרי ילקטו בזזים כמ בזזו
מספו וכן אמרו כי הנון מן במקום אות הכפל במלה זסדרי כי לא תשע כמו
תמימו וכן יחפשו עלוה תמע וכן לשחר מעזיה כמו מעזזיה כמו שלמוה
במקום היו העזה מפני שכמ להכיעה עם יוד היחש שמו הכתיה נון ואמרו
מן טה טע ומן שלה שלע ומן גילה גילע וכן מן זעל זועה יתע נהה ויתר
את נתיב לפי שקשה עליהם להכיע היו בן בזין וחסרון אלה הפעלים בכל
ובנפעל ובהפעיל ובהתפעלמו שהתבע בנחי הנון הקל מה היחיד הפעל
ממע לגזרת פעל הם עשק בה יזין חתמיזק על אשר רק לפמי
ורב שלום בזן ובקלקלתם וכן פתחון כי בהעדר נון הפעל שהוא פתח בעקים
תמם חתה רק שארה הטעלה על פי הפעל לפיק הן פתחון זולתי אחד נמצא
קמץ ומן אחין עין לפיק כה ירונה כי הוו מחי הנון וכן על פי קרא הוה קמץ
והמסורות כרקים רב קמץ עם שהוא הואר והקבה הנסתרת הלה בפתח פי
הפעל ומלעיל הפרישו כיעלכן הביעו כמו שזכרנו בנחי הנון וכן מלרע ורבה
עליך חיל השרה מפני הוו והרבי הנסתר תמו בפתח ותעי מלעיל כמו וידי
אשר תמו כמו אמונים תעה לנפש ותירושם רכו ומלרע כמו זכו נדיריה משמן
חתו ואו עין עוד כבו משערות משלו עבוטיהם וקלו מעשרים סופו ושתם

הפעיל

כלי בעלי הכפל

רטפש

פרשז

קרקר

ענף

שנשג כיום טען השגשג. והוא כמו הפא והעין כי שרשו

שעשע שגה. ושעשועיך שרשו שעה. והוא כמו הפא והעין

אין אשעשע. ישעשע. התחוויך ישעשע נפשי. כפתח העין

תעתע והיתי כעיש התעתע. כמו הפא והעין כי שרשו תעה.

יפיפיה והמעל והעלעים כביאור משפטו מהעתעים וכן

טאטא חבני אדם והפא המעל נקרא בקמץ חטף והוא פועל שלש גזרת תעלו

ע ויש שהשין שלו נחה וכפולה. מן וטאטאתיה כמטאטי השמד.

תם טאטאתי טאטאה טאטאו טאטא

מטאטאות. המעל מטאטאים כו העתידים הביטוי. טאטא. אין

אטאטא ישאטא נטאטא. והפא ואין בהיותו לו העתיד כמטאטא

השמד. וכן שהשין שלו נחה וכפולה: **הרמיהמה** כי לו. המיהמין

ויתמיהה. אם יתמיהה חכה לו. תאר בבנין התפעל ואין

ובא ויתמיהה קמוץ המם האחרונה. יופי השלשה כי יש לה משקל

הפעל וכן ושחט ויקח קמוץ מפני השלשה. וי"ש שאחר שלש אותיות

השרש יכלל העי"ן והלמ"ד. **הנחת** הפעל דרך איש וזר. והוא שם

התואר **חמרמר** מן תנו חמרמרו מע בכי: חמרמרו מע

והוא עצה בגזרת פעל שלש עשר. ואינו כל הבנין ממנו

חמרמרת חמרמרתי. אין אחמרמר. חמרמר. **סחרחר** כי

סחרחר. והוא עבוה בגזרת בנין הקל ופא הכפל שלפעל

בעובא. ואינו כל הבנין ממנו. סחרחר סחרחרתי סחרחרתי הביטוי.

סוחרחר סוחרחרים סוחרחרת או סוחרחרת סוחרחרות. אין בו פועל

כי הוא פועל עומד. הביטוי סחרחר סחרחרו סחרחרי סחרחרנה. אין

אסחרחר. סחרחר הסחרחר נסחרחר. סחרחרו הסחרחרו הסחרחרי

הסחרחרי. הסחרחרנה:

המוהפעלים כולם הנה לוהוי עולם

שער השמות

משקל השמות משתנים לכמה פנים ויש שמות

בתוספת אות בתחלה או באחרונה ויש מהם שנפעלו

והאותיות שהם נוספות נימנים לפי מלה ידיך במשקליהם להורות

ומשקלם לפי כולם כשקל פעל כאשר שקלו המשנים כל המעלים כן

בשמות נשקל פעל וכמו שמדרים אנו בספר הזכרון. ואומרים ערש

שער השבעה

שער לבאר המקומות אשר נקבו בשמות

78

פעל

והמסורת בסגול וסימן
השתח חרן ויבו ישע
אלישע ישע וקודים
שובנו ישע כי הלכו שני
בנו מי ישע סמך

בפרט

פעול כשורק או בקמץ
העמודים ואולם הכסאו וכזה המשקל בנגש
חטף מעשה ידי אומן לקח מאוכף והסנה אינו
סולם גמין ומי היולד גומין בוי עם הנגש
על סובלו והנפרד ממט סובל ועם הניו
וכן מזה המשקל עלה אריה מסכן הנפרד סבכו והיה לו לומר סבכו הני
בקמץ חטף שאו שיספיקו בשמו לבדו להקל כמו שאומ מן כתנת וישאום
בכתפם היינו בשמו לבדו ולא קמץ חטף ואיתשר שיהיה הנפרד מן
סבכו תחת סבך תאלה כמומן גול גולן ומן קומין קומיט ונגש הבית לעמוד
פעיל קיימר עיר גדולם שמיר שלש שכיר אוביר כי הסמוך אביר
יעקב נריב מתיל סרים וכדברי רזל מליח שם תואר לרבי ה
המלוח כשר מליח וכן אמ שם התואר למלוח מליח כמומרם מריח ומליח
ונהגו לקרוא מֶלִיחַ היֵּם בציבור כמו מריח לרגֵּ המלוח או להפריש בין השלח
והמולח כולם קמוציי העֵּ ובסמוך היֵּ בשמו סרים פרעה כשכיר שוה
וקן עם הכיטוי וכקבוץ מֵּ העל בשמו חוקמין ופתלין גם שכיריה ב
בקרבה וישאל את סרים פרעה זכו עזיריה וקן טל ומו מהם בקמץ
עם הכיטו שלא כמשקל בר קר שליטה ושלשים על כולו ומכור של
שלשו והיה זה הכיטו להבדיל ביניהם ובין וישלח מלאכים שלשים יום
של שו שהוא תור למספר השלשה ויש במשקל הזה שהוא נגש בקבוץ
ס עמים נחתים חכתים והנגש בהם תמיד הנח ויש עֵּ להמין הזה
פעיל מהיר קציר כפיל אויל יהיר כלול עיל שחין ריזן נביר חסין רכל
אחר בסמוך ובמוכרת ולנקבה ין נביר נבירה אונפרת ויש
פעיל בנגש אביר ומין אויר מטיש שוקט לעיל מפיר בפעיל
ובלשון ארמי סרים על הריש היה הנגש כולם לא ישתנ כ
בסמוך ובכטי וסרים המלך ויקינוך מרעה על שפ סריסיו וקן עזיזן מזו
הנזרה כי לא נשתנה עזיזים ושהלוך שלא אלך שניא כח ולקבה כמו
מן אדיר אדירה או אדרת שליט שלישה או שלשת פעול אזור אזוב
חלול ובכתב היח אשר אחר הידרי כי עזים אנכי ועזים כפה
בגד ואת עזים ועזיה כי עזומים כל לו תאר וקן השם מעזים ובחסר
כל זה המשקל הוא עם אשר הוא בשורק פעול אהוב בעם לא מין
כם אטון מיצרים וחמור אכום בעלו בית המשר כלם שוים
במוכרת לא נפתח אזור חלציו אשר כל אלהם ילין על אביטין איש
מזו הנזרה ואפשר שיהיה מזו הנזרה ושהוה בכיטי לרוב הלטעה

ולא ישמה בסמוך ואפשר כי כן ישמה בקבוץ אבוסים אורים אזובים
וכן אמ בעל השיר איפה אזוב קיר בים נעניו עד חומים ין לא אמין כם
וימסו אסוריו ין אסור ועדום לא נשתנה בקבוץ כי עדומים הם לקיים הש
אולת שאינן יסודי כיאם בחרק שלא תעלה בקבוץ וכבוץ או יהיה ין ה
הנושים כמו שכתבנו פועל במורל ביה חורין פועל ויעבד אל שע
אולשום וכסמיסה היחס מתן השומיה הל
וכלנש ואתאזן שאירה ואפשר ששוא במשקל האחר ין כסדרם כפס או
יהיה מקובץ ין כשיה פועלך עדיקם בקולו ואמ ל יוצה כי תהו ובהו
הכבן בהם תוהיו בוהיו פעלי יהודי ולרכים יהודים וה
והעבון יהודים והקלעתל יוד היחס ברכים פעלי חפשי נכרי
ואלארין החתים חרשי ולרכים עברים חפשים ונעמי מזו הגזר
והקל על העין היקל הקבץ חלף התה העין בקבץ רחב כמשפט
ין בחרק הפי פעלי עברי מיעדי לחתי בפתח מפני החית וב
ובסגול אומ נתן לשפט כיהה וממשקל זה והוא תלוא
לא שוחה האלף וכשמו פעלים עדיריו אדוניו ולרכים
עברי מיערים תמימים עדיקים אין ככלם תל
יוד היחס מהן לתגישת שתי יודין לכבד קדיאתם והיו חמויים יהודיים
מיערים חפשיים עברים תמימים עדיקים אדומיים כמו שמגם ין
לחי העבריים נקרה עליון ותלשתים מכתוב הלא כושיים אתם לי
לחתיים טוביים עם יוד היחס אמ בחתיים שניים נתלה יוד הדגים
והנקבה או אות העבריה רוח המוכיחה או יאמר בחי כתה היוד כמו
בן אשה שולמית נעמה העמונית ולכות הדיבוריות העבריות מוכיו
עמוקות אחוריות עדיוקות חכמות ומם עמונית בקבץ חלף מקום החלם
להקל מתפ אריכות המלה ובן אהרן אחיך הלו מזו הגזרה כי משפטו
בהשלום ומ"ו הפעל לן כתלם עברי או לו כתלם עדיי אדומי כי הקבץ
כשמו והעלו היוד לחי הפעל לכבד קדיאתם כמו שעשו בן כאמרם
לברי משפחת המתי לגוי משפחת הגוי הפתיקן ביוד אחת והפיל
היחידה כי משפטם בשני יודי וכן כשהשם סופו הי נתה תלוה בלא
תמורה פעלה הקל ואמ בן הדיוטה חוקן משה התיעב ומן כדיעה
משפחת הכדיעי ופעמי יחידה בתי ואחרו לתוה משפחת השב ושלה
משפחת השילני מן גילה אחיתופל הגילוני ופעמי ישאירוה עם ההיא
לליוד היחס לתוה משפחת הדעתה משפחת ומן הפילו הנון א

ושוכתין כמין
וכיתי ועגלה
שמע ה״א ה קנה
ולח ה קמרה

פעלה

ויש בשורק פעלה

וכן בסמיכות היחידה. לבנה הספיר, או יאמר לבנה כמו אבדת אחיך כי,
שתהא ממו שהוערכו במשקל שעשקן ומעמקן. ואי אפשר שיהיה לפחות
הספיר המוכיחה ממוט לבנה בקיטן ממו ערכה. ואיכ נשתנה אחל תאנה ואי שם
נשתנה השערה בסמיכות הכי כוונתו השקל כתמיני המכוונת וכרמיכם
ותאניכם. **פְּעוּלָה** מיכל לבנה. תחת אולן ולבנה. כא בסגול עם ה"א. כמוב
עלתה תפ תה. והמוט יחיה יחיו ואחי. ומעני הסמיכות וכן בכל
המשקלהזה וא ישתנה בסמיכות אל מסגול ואחי. וכן אשה וכ בסגול אשה
ריח נחוח לכ בנחי. ואשה בהשלום אשתו וכן יחיה יחיה עלי לבנה.
ובקבון יחל ה"א ויאמר עלמים לבנים אשים. נחים ובסמוך עלמי לבני
נחי אשי וכן עם הכנעים לבני לבנין וכן כולם ה"א בחיר. **פְּעוּלָה**
בגוש כתיב יבשה בקשה חטאה בקיה כבקיה רועה עזרו
פרשה ותשת גדולת והפ קמוצה לתשלום הדגש ויתכן מזה אהבלאש
והן וכברהבאתה עם נחמה בחיה. על דמי הכאלות ויש מפרשין כן
ועתה בחיה בלהות וכן כולם. ובסמיכות הקבון העלן כשכא כי
כי בלהות עלמות והוא קל. ומזה המשקל שא מלבושיך המחר דברה.
והק יבוין דברות. ובסמוך דברות עמי בלהות עלמות. לא שהוא קל ועם
הכינוי דברותיו דברותיך. **פְּעוּלָה** בפתח ובשורק חפורה. בכורה.
מן כתיב הכלות כמו חוק מן וכְּטחות לתרגום קשוכה
מן תהיינה אוזנך קשובות רחוקה. מן ברחוק והי. עבדם כמוה
ושכולה אין בהם ובחיק פא הפעל ככתוב בתאנה גדופה מן וגדופתנו
עמין. ולגדופתיהם אל תחתו. מלואה מן מלואת אבן **פּוּעָלָה** שוקה
הועבה סחרה שוממה. ובשכא עלן הפעל פועלה בוגדה
והק יבוין הועבות שוממות לא שתניה הועלתם. הועבות גדולות. אריות
שוממות ובסמוך. שתניה הועבת. שוממות דוד ודוד. ובכינוי. הועבתו ת
הועבתך הועבותיו. וכו. וראה שוממותיו. וקבון פועלה. הנה הפועלם
באוהעיר וקטן בוגדה. אנשי בוגדות. **פְּעוּלָה** בשורק חגורה אזרה
לאזרה כפ[illegible] לא ישתנו. **פְּעוּלָה** אכילה שת
שניה עניה ומן הענושים והם שנבלעבהם הנחבא
ואניה כלומה שתלה קהלה אחיה השיגו. עניה עליה טביה בת עין
מה אמך לביא. עניה יעביה גדיה שקיה עטיה טריה לא ישתו והקיטן
שכיות החמדה והקטן מן עליה ועליות מרוחים. שכיות עביות גליות ומע
את גדיתין. ואפש שיהיה המשקל מזה. נלכדו הקדיה. אל האחד ממע
קדיה בשמו הקטן

ועתי יאוריס חובה
על חשר בחובה
ולולי הריש היה דגש
וכן מזה המשקל.
שוח

פְּעֻלָּה שבולת בקורת וכשורק פי השעל כתתא והכתי תשתקי אות כתתי
ותשטו אות יסף אות כתתו והקבון בקורת כתתא בחלם או בקמץ
חטף. וכספר אות מיעות בקמץ חטף וקבון שכלה לשון זכרים שבע שכלים
ובלשונות נקבות שבע שכלות **פְּעוּלָה** בקורת בקורת חוץ. כתרת ניסו
ום כן או שלו עצש מפט ה ריש הפא קמוצה לתשלומו אלה
או שתכון והכפורת בקורת ורל אחרו קבון פרוכת פרוכות שחורות
חכרו אוקן בחבור מלכות או תחתיותכמו שיתבאר וכן אחרו **פְּעֻלָּה** מפרכות
פְּעֻלָּה טלו בסגול לפי החותמת ואת היותרת שתרה כותרת תולעת
נתתו ומפי העין והקבון נלות הכותרות: **פְּעוּלָה** דטרה
כתבה כתות נחשת כשות הכלים שכבתין ויין איש ׃ אלה שכבתו
או תתן את שכבתיך מלת שמיר וקטרת ובשרך וחרה נחשתה
הכביר נחשתי יען השקך נחשתך וכן כולם על זה הדרך וכן יחבר לשום
אחזו בתיו טספר בסוף שהוא מלעיל היו רגושה בהתחבר והקבון כמו
שכתבתי וכשהיה המלה הטספרת בה תיו מלרע היתו רתה בה התחברות
פְּעֻלָּה והחטה והכסמת את הבשעה נפתח ומפי העין וקבון כסמת
בלשון זכרים ורוחן וכוסמי אות כן הוא קבון כוסמת כוסמות
והאחת מן כוסמין כוסם ואחרו הם בהוספת תיו מלרע אלה הם: **פְּעֻלוֹת**
שחרות ובהות לחות ירוקות מלבות מחזות אחמנות חיות בחשל
חיות ואחמנות הזה הוא שקל אז שוספה בו עין ומפי זה ישתנה בסמיך
שיאמר בחבית אחמנת אחמנת חיוך וכן נהגו רוב אחמנות ואחשתן
תעלות לו ישתנה ובקבון ארבע מלכות לפי שתעלי רבות היתו תחלת
היתו ומו היתה תחלת כמו שיתבאר בעזרת הבורא וכן גבה והעלו
מדריות וכן כולם וכן אחר בחבורה שלש אחמנות עשרן מלרעי בערבי עמחים
על חיטה ובשרך לפי הפעל כתרם זולת לבני אדם הכתוב בהשלומו זולתה ובחיך
לפי הפעל רחמות שלות שלעות עקשות פה ובגשה הלוף והפעלת הקריאה
כמו שקרבתן ובחלם מושטות ירים אוכלין ומשקלו אחות חמות ושם נכתבין
פְּעֻלוֹת אילות אילות לעזרת חושה וברגש פתיות ובל יעלוה והקבו
בקבון מלעיל **פְּעִילוֹת** ביחוד נפש לשרירות כפילות
עיתות מרירות ושם פעל ׃ תקלות כריתות הרסות ואלין
הרסותין על שלח על שלחם כמו לאכול עם במסתר ובגש ובלימות עלם
ולקבו עם בקבון שלות הפעלים המשקלים שהקדמתי אבל מישעו קבון בריו
בלשון זכרי כריתים ואלין את שם כריתותיה אלה: **פְּעֻלוֹת** וינהגו

פְּעִילוּת חכלות עניים וכן פועלות ואולן אוכלים
חזקיות אבל עין הפעלה כמשקל **פְּעִילָה** וקריה
חזקים הביאת ומשקל זה ומצוי לך בורית התוי בה ד׳ שלמו ב
ואיפשר
בורית. שיהיה מזה המשקל גזית כרגש או שהוקל והיה תמורת הנון ב
והשלמו וזיזית בסלע וקריה וכפתה שו הפעל **פְּעִילָה** אחרית ותוך
וכן מזה המשקל בחרק שו הפעל חוכה הויה חקקות וכן
משכו ועין הפעל כיני **פְּעִילָה** שוריה ומזה המשקל מושית והיה
הוי ראשית אז שוחה **פְּעִילָה** הולך למשפט או יהיה במשקל אחרית
וקבון או שלשה המשקלים כמעלה היה חקוה מחקות אחריות שאיני
מצוי וכן מימין קבון מחקות בתחקות אחרון וכן **פְּעִילִיָּה** תפוחית
בלבש וכן **פְּעִילִיָּה** ומהם חמישית לשרעה וקיבון
חמישיה וכן ׃ כמו רלו וחמישיו יוסף עליו ורבות תמה חמשיות
עלקן אחד והיה הוי חמשיותו בשם קטיל קבון הזכר וקבון הקבות
מהנלו שלשה ׃ מפיקו צוחק כמו שמשל כמשקל **פְּעֵלָה** או יהיה חמישית
ויקובן בלשון זכרי חמיש ׃ מאנו חמש יהו **פְּעֵלָה** וכשל חמש עולה ב
בשלים כנרק וכן עזרה ונפתח ומני העין ׃ ואבר מכבוהו כשעך
שעלה ׃ **פְּעֵלָה** וכלום היחרת וכשיוך הריש פתוחה ׃ ומחרת השמה
וכאר ׃ כמבוהו כשעך **פְּעֵלוֹם** שלשום מתאום עליום
ואפשר טויהיה כמשקל **פְּעֵלוֹם** מוֹ מחיום ׃ **פְּעֵלָם** וכן
בקיבן חטף או כשורק ואת הסלעם ׃ ואתם חזוקם אולם ממקום וכן חיפשר דומים מזה
המשקל הזה חמיות או שהוא מהיגות העין **פְּעֵלוֹן** שקנה שו הפעל בחרק ׃ המשקל אלח שגיעה
וקטנה והפעה שמשון שלטון זכרין ׃ עקלון מעמין אחרין ׃ פרין העין
עלין חבקין חשבון אכין ׃ וחשון מזה מגזרה ׃ או שהוא הלף וכן סלון ממיר ׃ הוא הוה
הזוי סלון וכן רמון ׃ הגוש לחסרון הם רמונין ׃ או יהיה מגזר רמון הקום וכן
חלון הזוי חלונן ׃ כמו בחיבון חמיר ׃ וכן חרבון מן וחרבוב דין ׃ ואיפשר שו
יהיה אדמון מזה המשקל שהוא הולך מן שורש והקבון מחמיעה כמו זכרות
אלו אדמוניות הרד ׃ ואלה אדמוניות הם ׃ כי לא ישמעה זה המשקל והיה
ואלו הקבון הרד ׃ **פְּעֵלָן** כשיקן חרין כבשן ׃
כמו וישאום בכלונתם וחולט מן החוטם ׃ גוה השן והם קמוכים
אלמן אבל קשן בשן רשן ביקן ואלמן
ובפלה הם סמוכים וכמוך עלמין ׃ ולא יהיה בה כי בשן קשן משקל שלם

סוף הזכרונות. וחיפשו שהוא
מיקובץ מחברון הקל שהקדימו.
פַּעֲלֹן חברון ועל הגן
משאול וחברו
וחירק

פַּעֲלוּל ניחוח וניעזן כי היו בהם עשן המעל **פַּעֲלוּל** בעלו סגריר
ועם יוֹ היחש חפלו. **פַּעֲלוּל** ובחר חור ובחוריב
כי שרשו חרה. וכן ושכן חריים בחירי בקמין **פַּעֲפַל** בחולם
ובעני בלחם הקלקל **פַּעֲפַל** כולו מתח נמתל אוחו אוחלים ירוץ
ירוי. חסחת שחשון וכן בהפסק שיהיו כולו מתח **פַּעֲפַל**
ויכב כרכם **פַּעֲפַל** דרך **פַּעֲפַל** ובעלו לגים ואשו
פּוֹ המעל בחרק והימי השניה במתח וכתבית
קעקע כולו מתח **פַּעֲפַיל** ירש ה בעלו מתח בסוף פסוק או הוא מעמעל **פַּעֲפַל** זוזיך חרן.
פַּעֲפֻלָה ענינה: קשקשת או משקלם מעמלות **פַּעֲלַע**
על רעתך. יהוה הוא משקל בשן קטן כי עֵשׂן
כתיב
המעל שהוא הטן בפלם בהם וכך כתבנו אותם שהטן בהם עם סוף **פַּעֲלוּלְיָה**
פַּעֲלוּלְיָה שעוריה **פַּעֲלַע** יקרך מתח או אוחים קטן שעוריה
ובנה אחותה: עקלקל אקחוה עקלקלות חלקלק
בחלקלקות באולה הפכפך איש ז **פַּעֲלַעַל** כשורק או בחולף והוא
והאפעפים אשר בקרבו **פַּעֲלַעַת**: שחרחר אל החוט ש
או שחחרת עקש ופתל: תל פקדקוח מזה המשקל ואעלה
שהוא כלשונו מלות כי עניני עטן מלה אחת **פַּעֲלָלָה** חיציריה חל
חיצי נחות כטן **וּמַחֲשָׁמוֹת** אשר עם ד: פה בהם אוח
בחוש **מִפְעָל** וכל משכים הלך יק אוח המבני
לוז משכל והוי נהפך על המשחית ועם הוא הנקבה
מעינה. או מעינקם. ובחרק הוא. יש קטן אחת חיצריה. ומשה זני.
והמחרת **מִפְעָל** מקטר משקן משקל מהלך משפט מכחר משקן
קמוצים: ד: ובהפוכם פתחים. ובוא בפחיחה בקמץ ומשקל
הכסף והזהב והכלים. מטן אדם ירחיבו מבטח לקנני ארץ מבטח
בוא ביום ערה. אחל כירושה: כתח. ובוא כתחי מלחי הפחי סחיפסף
אחר יהיה לכם. מזרק אחד. ומקטם חלק ושחוטו מרחם ויה: המלחי
וקן איך כאחתה ויאור רכאל אל המלחי ובוא מחבת אף באחתה וכל עשה
מרחשת ועל מחבת ובספר ירושלמי מזרק אחד קטן ואטר למד. קן
אלף יהיו גם קן בפחיחה מפני העין היה השוקן. מקרא קודש ובוא ר
מִבְצָרָה בית און ומרכבה משוך הבית בפתח אעלה שאחריה פ בשוקן
לפי שהם פחוחי ובפתוח במשקל שקדמו ובפתוח מזרקשמים לפחי
מפני הפחיחה שלא כרקן חביריו כי פתח הריש היה מורה הפחיחה

שלא ישתה מפני החיות וכן בקבון מיקהלים אחרון אחרון ואפשר להיות מזה
הגזרה את מקדשו ממש ואפשר כי השני המשקלים הללו שזכרנו מעל ומעל
היה חצרם אחד אולם הכל בחד ביניהם וכי גאל איש ומעשרו היה ראוי
העין בשפא אל שנפתחה מפני שהיא נחושת **מפעל** ומהעבנו ומכשלו
עשו האחד ממון מכשל ומזה המשקל ושם מראשותיו האחד
ומינו מראשה כלם מכשלה מזרחה מקטרת מזרקות ואת כל המקטרות
הסירו ומאטר לוי שלהם נחה ממנו על גזרתו וכן ומכסה עתיק שהוא
כמו מכסה ימין המקדה ויהיו מזו הגזרה ומלו מקדשיהם ואחר
האחד ממנו מקדש והרבים מקדשיהם והוקל זה כמו רבים מהגוש
וק יאר מקה ועם הוא הנקבו מקיה ומגש היו מקיותיו ובתוספתן
מפעלות מסדרין ובוא אהוד המסרונה ובתוספתא היו **מפעלות**
אשר לא בימכנות **מפעל** מזוך ולעני
מנחור במשקל עשרים שקל משלוש חרשים במשעל
הכרוים במקטוע החיצ מזרח ישועה ובפתח הים מכוב מטמין
ושקוף מרגע כולם לא ישתו ומקטוע קובין גם בלשון נקבות לשני
המקנעה יהיו וכן בסמוך מוכבע מקטוע החיצ אבל ומקיטעה ה
המשכן אינו מזה המשקל ואת האחד ממנו מקטוע
מערום בחולם כמוהן עדום עמומים ואתבור טיהיה האחד ומטמע ר
מסדרים משמן כשורק ומזה המשקל הראוי מ"ק מקטן הראוי
מיטק או מקטוק וכן הראוי ומפעל וקמחלש והקבון מחולקים רבים
מפעלה מכשלה משענה מחרשה מזמרה מהעבה ובקבון
ובכתי ובסמוך לא ישתו לא שתשוב הוא ולא רבה
מפעלה את קרחתו ומחרשתו כמהבכת סרום סמוך אל המעל
הקרח והחרק והסגול שוים בזה המשקל ממשולה
ומלכה מוכבה מלחמה מלחמה משפרה ומלאכה מזו הר
המשקל לא שנחה בו האלף והראוי מלאכה מזה המשקל ר"ל מראשות
כלם מוכלכים מראשה ממלה ומזה המשקל עוד לא שהוא הגוש
הללו חזו מהתלות האחד מהתלה ובסמוך מלחמת ממלכה והיה כיום
מלחמה אשר שהוא חסר השמך או יהיה מזו והוא העקר כי מלחמה
אחר בסמוך ובמוכרת וחברו יוכיח מלחמתו ובן משחרת
משחרתי וק מחשלה ומחשלות בלילה ובן למשפחות לבני דהת ובן
ממלכת אחד בסמוך ובמוכרת ואולי היה כח החבור מן ממלכה ומלחמה

העל

ונקבה בראשית ושמו וישאול כי היתה שורש והיו שם מקום וכמלאכי
ישים תלה. ומפני ההיו טהיו ורועה נקרו היתה בקמץ רחב והסבו הקמץ
תחת אל היתה סשפט. וכן ממשקל זה כי משנה היו מבקש מלשונים והם
הקמץ לחולם להריב על חולף וכן עשו כמלה ובלה ועמה. שראל כי היתה
זַעֲמָה. הקדה האנה תאנה על חולף היתה היתה בחרק כמו תנוה
ותנורה. כן האולכן להם. תאנתה מי ישיבנה. הַפַּעֲלָה והיתה ונקבה ואת
היום אשר בתעלה. רבאות העלה אין לך תלוה. וכמוך תלוה. תעלת
הבירה. ובקבץ (העלות תלוות ואת העלויה שלחה. מַהַפַּעֲלָה. והיתה
ונקבה היה מתלוה. הַפַּעֲלַת. והיו והיתה עמעת כמו שחרת והשוו ה
הפעלת תלת הבירה. והקבוץ התלוה תבשת וכן אמרו במשנה תעלת
סיר העשוי כיון. הַפַּעֲלַת ורבות אנשים חטאים. החטה ובחלום תחן
אל מקום פלוני אלמוני החטתי. והתיו והיו בהם עשרות סו ת מלפת יוד
שרירות והשוו בתשלומו תרביות. והקמץ תרביות וכן קמץ התחת ה
התעלות אולם שהעתיק בחולם. או הקבוץ ביוד תזעקים תרבות ומצ
את תזעקין. מַפַּעֲלַת ואבן משכית וכל מרבה בייתך. ומרבית לו תתן
אכלן. היו והיתה עמעת. והשוו מרבית. והקבוץ מרבות משפות ואת
כל תלוי. מעוכותם. מַפַּעֲנַת משת היתה מקשת אנש. מיעוך. ומשקו
בלבני. רזו מלקות מַפַּעֲלָה והיא לוז הפעל מקנה מבנה משנה מקנה
ואם לא היתה ורועה הים בשתו. מעבה מעשה מקנה מלאה
ויש בתרח גם כלו אות ורועה. מחוה מלוה משקה. ומרבה המשרה
על כולו מרבה. כולם כמוכרה עין הפעל מהם בשנוי ובהשמם בינוי.
והעבין ויחזה קבב. ומשקה עמוק. מרעה עדרים. מחוה כפל יו. כמקוה
הכפל. וכה אוז ל כי מקרה בני האדם. ומקרה הבהמה. ומקרה מחד
להם שלשתם בשנוי. והם מוכרה. וכן מיעוט בספרים מדוייקים ופי כי
מקרה בני האדם. ומקרה הבהמה. ומקרה אחד להם בשלהם. ובאו יקחו
מקרה ממוכר בינוי. וכן היוצאים על משקל זה. ואעפ שאינה מן השורש
היה הוא בשנוי. כי ערוך מאחמול תמרה. אשה ל"ג. יכה ואלפים כאלפים
בסיון בינוי. אשה ריח עיחה ל"ג. והמון עיחה יכוה. ואריה לעולם עיני
על העיקרי לפי שלא יבוא כן בשמיעתכי. אם בחסרון היה. אבי מעפ"י
יאמר כן אבי במוכרה. והכתי מקפ. מחפ מעשי. משלי. וכל מקרן תזכי
משנה. פרכם שבכם. וכן פרכן שביכם. וכן מעשהו מעשה מרשה
מקרה ואול שהו גם כן ממוכרה. מקרו מקרה. ואם לא מצאנו כי ה

דגה כחרב. יש שלין בגלעה חלון והדומים להם בשמל וחס

ן שמי שביתים שחיתים בריתים וכן מישע לבון שביה ושבקת לשבילן
בשכחה וכן יהיה לבון שפת ערות ראות. או יהיה הבוזים כלבון גליות
חשת בהראות ואו הפעל ביוד פָּעַה הפ"א בקמץ. וגלות ירושלם והחסות
בעל מערים. חזות קשה. וכן מכתי. וזל שעה חטה טעם אחד בשמן ובמוסת
לגלות המלך. והוכן. וגלות ירושלם והגוה לבי הבוטה. וכן עם הכיתי. וגלות
משלה. וחזוקם את שאול. ויהיו בכירות משה. ומלאת הגיות רמוק. והיה
זה שלא נשתנה בשמיטה ובכיתי. להורות כי הם ימשקל מלבות כי כן יהיה
בשלמו גליות. ובקבון תשוב הפ"א שמיית. ואיזה ואו הפעל מן שמיעון
ואל החטה שהוא קמץ מן חטה. כן מוג גליות שעיות חסויות. כמו שמוד
מן מלבות ארבע מלכיות. אונק שמלכות לא נשתנה הטעמה. ובחטה נשתנה
היה שהם מלכיות בהטעמה קטנה. וחית חטיות היה בהטעמה גדולה אם לא
היה שהם. לעיכן שבה החית לשמו לחב הטעמה. וגם כי. חטה ובקבון
מן חטה בשמו כי. לא שיהיו מקומו חטה בשקל חטות טובות ראות. אבל מן
גלות. אחר גליות בקמץ חטף הפ"א גם. וכן שהיו גלות חטה. ובפתח ואו שע
שזכרו במלה מלכות משקל. וכן פָּעַה הפ"א כיתי. וכן עלי אחבזר
אחר הטעמה. גאות לבש. והחמר והקמץ כמו גלות כי היו בהשוות עיות.
גליות ואיות עם סכות. פָּעַה ועם שאול עשיתן חוזה. כי לעשות ל
חוזה. שנו בחוזה. ורה ומלקוש. שוחה מן השיבה נפש. ושוחיהם
האחר שוחה והרבים שוחים. ועם הכיתי. שוחין שוחיהם עכשם.
פּוֹעָה ולחבר על כי תועה. שוחה ושוחה. והפ"א לנקבה. ואין הפעל הבא בכה
מלה. וקבוצו וכתיבו יחוד. פָּעֵה כלו בפתח. והפ"א לזה הפעל הבא בכה
והגוה מלבו יחוד. כבשו לזה בכפתו לזה חגיגו. וכן ואין קריה לזוכבותיו. וכן
ואשפה שהוא כמו קן מן קינן. והפ"א מלרע. פָּעֵה מלרע שם הפעל
כיתי. ושם הפעל בפתח נאה ורם. רעה חזי. אשה אכה. אבל רעה חזי הפ"א
חזה העין בירי. לפי שהוא הפעל הבא בכה. אז שמיתו בפתיים כן. וכן רעה המלך.
וחזה נא חזה. משפט מן נאה ורם. ומלה הפ"א כמו רע. מן רעה המלך. והכתי
והקמץ בשני המשקלים הלו. רעו רעך כי. כמו כמן בכים נאים הנפעים
כשים רעים אכיו נאיו כפיו רעיו בירי. והרבים בשמו כפיהם אכיהם רעיהם
בירי. כמו מיתי. וישתו את שני רעיהם וכן בכלם. ואול בא רעיהם שלש
מחנות על השדה ואול. מוג אותם שהם מלעיל בקמץ עם מן תשורת הפ"א.
כמו נגה נר שן. פָּעֵה והפ"א לזה הפעל קינה שיה קנה חזה עלה. והפ"א
כלה רוה רוה מלה רוה והקבה כלה רוה רוה. ובהשוות לזה הפעל פעם רוה.

והקנין שקיבל קבלת שקלוך והסמיך קבלת שקלוך וכן בשקלוך המים איש
מזה המשקל פרעה והיתה אשר על מאזנו אמות חמש וכן יהיו בין שקל
שקלות המים שאלה שני המשקלים אעפ"ט הלעיגו אין היו דגושה כי
כהתחבר עם הכיתים ולא תפל בקנין ומי המשקלים שהקדימו בשלומים
כי אותם אין הלוי כהם שרש ואלה היו בהם טרש מקום לוי המעל לפיכך
הלוי רפה בהתחבר אל הכיתים ולא תפל בקנין וכתי עפת נתנו עמיתיהם
המעל בחרק או בפתח מקום משקל אדון וכן כלם וכן כתי שקל והקטן
שקלות נתנו לכן הכתי שקלותיו וכן כלם ואשר טיהיה שקל
המים בין שקה כלם טפה אחד שקלות כלם שפה שפתות ובסמיך
ושפתות כפיל תגלעד פרעזה אחות לו וכן חמות וכתי ובשרון את
הנזר ואת העזות ובסמוך אחות אביך וכן עם הכיתי אחותי מתי נעמי
חמותה ומן אחר הלך בפתח לאחיו ולאחותו ואפשר שיהיה זה השם
כשש לעם רפה ורגוש כמו שמיאיש בזולתם מן השמות כמו שכתב והיה
היה ולאחותו הכשלה מן הרפה ויהיה לאחיו ולאחותו מן הדגוש לפיכך
או נשתנה הטעמו לפיכך הלך פתוחה משפטה על החית הראוי להדגש
ואלך אחות קמוצה לפי שהוא רפה בעקרו וזה הוא על פתח היוחסים
מאו למלחמה ואוחיכם בני ישראל איש באחיו ובפתח אחי אחיך הרפים
וסגול אלך אחי אחי כי הם מהדגושים וזה הטעם על לאכן נאמן לפי הלוי
שהקדימו והטעמים שכתבנו ואומר כי היו באחות ובמות לוי המעל והתי
נקבה ובהשלומי אחיות חמיות בפתח מאשפות ירים אביון שהוא שם
לחידה לפי דעתי והיה ראוי הקנין אשפלות או שקלהם להיות הוא
כדגש ואולחבקו אשפלות והמקובץ מן אחות חמות אחיות חמיות
ובסמוך אחיות חמיות והסמוך היה לוי המעל והיו סיפין הדבות בלבד כיעקבן אחזת
ובסיפין ריבו הזכרי לבד ואחותן סרום ובטהיה ולאחותי כם רוחלה:
פרע שהיפין שלו יור נחה אף בני טריח עב ששרשו רוה ומן
ונשאו עליון בניהם קינה כי אדיר אך לא בני ישחי קיצם והגיעו
וכן כי הוא יפי ששרשו כוה לרעה קינה היתה שים וכן לא שׁ
שתנה מחבירין כי זה במוכרה שה ובסמוך פי וחבריו בקנין עיים
עיים בהראוה היו"ל וכן בכיתי וזה נרשה בקיפין הפירה פים וכן
נרשה ועים ליד כתים וכן בכתי תיו יוו פיהו כך פי וזו"ל פי יוד הכיתי
ויו"ל השורש נרשה והראוי פי וכן פיופיך וכיתי הרפים פיהם פעם

ומחסרי הפ"א ונחי הל"ד מעה משה מכה. וכן בדברי לוע
מפה. כולם חסרי. ע"ן הפ"א הפעל
מניעה מנחה בפעם מרוחה מחוזה משרה. ובהשלומים כולם בשם הפעל
והה"א לנקבה מורחת בי"ד מכפיה מנביה מניעיה. בפעם ומלכה משחרת.
וכסימן מכת אויבי. למשה נקיים. לעג. וכשהשל"ך שלהן אלף משוא קשין
וכן בסימן גם כן קשין משוא דבר. כ. משוא פנים. פָּעֲלָה והשם השל"ך
הפעל מטה מכה וקבוץ מטה מטים נקבת במטיו. או מטות וקבוץ
מכה מן המכים אשר יכוהו אדוניו. ומשפטם עם פ"א הפעל מנטה
מנחה. בפעם מרוחה מקנה. ומעיים וקבוציהם ושמיכותם כמוהם.
פַּיעֲלָה מיענה מושפו מיעוך. נחי הלק עיוה תועֲלָה כחלם או
כשורק. הוה תורה בחולם וכשורק. תוגה והם על דרך השלמות
במשקל תפוחיה. והחשוק יו"ד מיקום ל"ד הפעל מושיה. הנעלין
תולין והקבוץ הופיעם. ובסימן הופיע מערת פתים שרשו אעה.
והלכה השל"ך בתועה הוי"ו הישרוקה. ואועל שואינה נפתחת והוא
שהי קיעותי. ושהשל"ך שלו אלף מוחיו חוזו כבר כתבנו בנחי הע"ו כ
במשקל פָּעֲלָה פעלי הכפל פַּעְפֵּל מעוז. מחוז. ומחול שתעה בר
מחול ומשחקים בסמיכות. וכן בקבוץ לו כרגש וירש את העגל ומחולת
וכן עם ת"ו הנקבה במחולת המחנים. והיו מוים מחלה כרגש לא ש
כו בהם תשורת הכפל להבדיל ביניהם ובין ומחילות עמי. ואי אפשר ש
יהיה מחול מחולות מנחי העי"ן. ומעוז לו עשתה בסמיכות ובכתי
אולי תאו מן הפיעלים. או עמדו היה תאורת הכפל העולה אועל שרוש
גם כן הדין בכיתי. במעוז פרעה עבי. מעזי ומעוזי. לשמיר מעזה
על הדין והעין עוסקת או היו מקום. ובא שם בזה המשקל בשבא שלא כ
בסמיכות אין בו מהום. אין מהום בכשרי. שרשו המם. פַּעֲלָה מן
לא עשתה בסמיכות ובכתי. כי עמדו היה תאורת אות הכפל
העולה מן שואל מוגט ראה להם. מַפָּל שער המן קשין וכמוך
פתח לא הפעל. ואת מסך הפתח. מוֹפָל פתח מוסב קלתורש מוער
בְּמַפְעֵל כמו מחל והפתי מקום הישני. מַפָּל וי"ו המם ומחר לולתו
וכן מֻשָׁק בי"ת. משפטם מכסם מורד משקן כפעם משקל מוֹפָל
והבאתי מורך. כמעל יו"ד בפתח מעט העי"ן משפטם מרגן מעלה
כפעם משחת. מוֹפָל מעשה מוד בחולם מסך השבת כשורק
בְּמַפָּל משק. כמשק וכים מעט הסמיכות הראוי בהשלומו משקן

סח מַפּוֹל

כח מַפָּל

נתלם משקל ואעפ"כ שהוקש הפ"ו הפעל הוא סימן לחסרון הכפל כמו אקוב
שמשפטו וקכוב כמו שכתבנו פְּקֵלָה מגילה מגינה מחיקה בעלייתה הר
בעלייתה הַיְקָרָה ולולי הי"ש היה רגש וכמו כיעני הקוף תשלום הרגש כמו
שכתבנו וכמו אחר מוקל מזה המשקל במלעסת נפשות היאוו מכאת כתלם
מוצק כ פְּקֻלָה תהלה תפלה והוקל אף לו ישים תפלה שהיה כאוו
תפלה מן ונתן בתלמים ונשתנה הכלי לכיט ובין תפלה ותשה ומן הוקל
וכמוכיו ישים תפלה האוו תהלה מן התלות וסבלות או מן יהלו אורם
ונשתנה להכלל כיט ובין תהלה לוד פְּקֻל תפל עשו כמו שכלול תמים
תלוקו פְּקֻלַת היום מן כקדוח וש הַמַּשִּׂים כרגש פְּקֻלָּה לקול המולה
גדולה שרשו מלל כמו מלל פְּקֻלָּה ביעה גזה גדה רכה זמה חתה להים
תפלה ויתכן מזה המשקל וזה ואפשר להיות ממשקל זה כהה פחה שאו
שיותר נכון שיהיו מתי תפלה יהיו קלים או רגושים ואל פחה הואוין הי
הרגושים וסגול הפ"ו יורה עליו כי שכל ואולי היה מן הקלים היה הלוי
ביעני ואפשר להיות משקל זה חטה שו שובו אחריו חנטין היותר ימה
חשון פְּלֵלָה שמה חלה ואין כסות בקרה פְּלוּלָה כרום זלות וכבר זכתי
בשקל מעלות פְּלוּלָה סוכה וגלה חוקה תומה קובה חופה ובקמין חטף
אדמת יהוה ואעיים לחגו לב יודע מרת נפשו והוא סמוך ובמוכרה
מרה כי יעמש כסוכו האוו סוכתו כי הנפרד ממט סוכה או יהיה העפ
מיט סוך פְּלַל עוז הום קור חום עלכום בהלחכרם עם הכיטיים רגושי
תומו עוזו קרו חומו עלו וכן מלם פ"ו הפעל בשורק או בקמין חטף וכן
מזה המשקל והיה מקלזהה ופי מקלות וכן מזו הגזרה כל ובמקף
שוב החולם לקמין חטף חוץ משלשים שיקשו כלו מקף בקמין רחב כל
עמוד כלאחי רש פוחו וכל שאלת כל קמוצה היא חטופה במקף
כן כלאות קמוצה כוחרית המלה וכיעה אות נחה נחית ובמקף היא חטופ
ועולם כי זכר מו כוחר הם כי תחזרו הה נרף לו כן נשבעתי יקרץ עליך
ומגער בן אם חטופה היה הפעל בו חוץ משה מלות ים עם כלים כעת
ים המלח וכן העם הזה וזולתו כי הם קמוצים והם במקף ונקמצים בקמין
רחב וכן מהסוכם אל תלה אחרת סיכות עניין וכן כלים זולתי ים סוף
פְּלַל קלעז הם והוים להם מן התורים להיות קמוצים פולם כמו חכם
רשע או שוכיטם מקיעתם פעוחים ומזו כי הטעם שהם בעלי הם
בתשלום ממשקל וכן שהן פתוחין ואשר הם קמוצים הם ממשקלחם
רשע או ממשקל עשר סתר שהמו שהן קמוץ קטן ואשר קמוצים ואשר

וכחכן הע המורה הדגש כי היה ראוי המסים כרגש

פתוחין אנחנו סומכין על פי המסורת וכן השמות שאינם תואמים ויש
ויהן קיומין ופתוחין יוצאים על פי המסורת יהיו כשרים או נחים או שניהם
דלי"ג פתחין כשמו וכל ואמרין כותיה זה לחמו חס קמץ ליה כותיה
וכל שום בר שו כותיה שמן זית זך שכים קיומים אום יך וישר אהבה
פתח וכן כל שאר יך חס וישר קמץ ושאר פתחין לך כרך פתחין הך
פתח ההר להי בהר קמץ חי החי פתח אום ואויה בשתא וסוף פסוק ס
ועל כל הארץ ישעמו טל וכן קמץ ממגד שמים מטל שרשו שלא טל
טף הטף פתח לחם ולפי הטף קמץ בסוף פסוק סף הסף בסף פתח וכן
הים אשר בסף קמץ בשתא ויה יה על הסף פתח וסוף פסוק וכן שומר
הסף סל הסל בסלתחין קף פתח וכהפסק קמץ וכו בזקף קמץ ויכו
קף ויאמרו יחי המלך חג פתח החג בחג קמץ רך וטוב קיומין יך ויחיה
יך ומשוח פתח יאח ואדום ושח עיפים פתח יר פתח היער שעם קמוץ
כי לפני היום כי נוכרים בער הרחבתי קמץ טר פתח וכ קמוצין אין
מלך ואין שור לעגיר ושור השור פתחין השר שואל מיכל השר שמה
ביזח וכוונה השר רם קמץ והסמיכו פתח רם הפר רם נקי קמץ רם
הנקי פתח רם נקיים פתח ולו כתבתיו כזה השער אז והורה על מקומו
כאלו לע בו שאינה שו יהיה מן הכתובים והקדוש לה יותו מן השמים וכבר
כתבתיו בשער פל ובשער פע פר פתח פי וכלך קמוצין וכלהפר לפי קמוץ
מוסף כל קמוץ והחסור ליה קמץ וכל ושאל כותיה קמץ פה פתוח
פתח משנב לזך יתום ויך יך נגלם פתח כלשך קמוצים חגורי שק ל
לבושי שק או עור או שק פתחין והעלית עליך שק וכל השק בשק סוגר
ומוך פסוק כותיה קמוצין חלו קש פתח באתנח ויוכלוהו כקש פתר
וסוף פסוק וכל להיה כרך קמץ באתנח ומלן לכ פתח וכל שאר מ
קמץ וסוף פסוק שהיא עש גג הגג קמץ על גג המלך קמץ בסוף
על גג המגדל אל גג השער פתח בסמוך והקיבוץ בלשון נקבות יגש
כי עליה כלך לגוה וכן בפיעל את גגותיו גג על הגג בקמץ
כזרע גג אשר בתוך הנחל גר פתח ויש מפרים הגר קמץ גם לחם דומם
פתח באתנח וסוף פסוק לחם מרעהו קמץ שהוא עש מר המר פתח
בל פתח ועשה להם מכנסי בד קמץ בזקף והמסורת עליו ליה כותיה
קמץ בד בבד פתח: בי המסורה כל ואלה שמות ותרי עשר קמץ כלשאר
קריאה פתח כי מן חי כלאשר עוק בלשון מן המים וכל אתנח וסוף פסוק

ארנבת

שבשמים וכמישרים ויפשר שלא תהלוך התורה מפני החזיר. וכן יש
בשווה. ומילים שהם לשון רבים לעולם בסמיכות הכתיים. וכן פעמיים כ
בסמיכות בלא כתי. כמו אחרי. ועם הכתי אחרי. אחרין אחריך אחריה אחריו
אחריהם אחריכם. לעולם לא יסיק אחר אלהכת"ם בלשון יחיד. וכן אשרי
האיש. אשריך אשרי אשריה אשריהן אשריהם אשריכם. לעולם
לא יסיק הכתי בלשון יחיד. וגם נפרד לא יסיק בלשון יחיד. וכן עמם עמי לא
יסיק בלשון יחיד. אשרין אין שולטן בן חורין אעלה שהקדימה היא בלשון
יחיד. לשון רבים היו. שיש הרמי כתובה בו. וכן לא נמצאו אשרי אחרי בלא
סמיכות. לפי שאין ענין המלות האלה בלא קשר מלהאחריהם. וכן אלעלמו
סמיכות אלהכתי. אז בלשון רבים. אליך אלין אלה. אליכם אליהם. עליו עלי
עליך עליה עלינו עליכם עליהם. וכן פעמי בסמיכות בלא כתי. כמו אליהם
בעזה עלי נהר. וזולתם. ועוד יש שמות. שיסיקו לעולם לשון רבים. זקוקים
נעוריהם בחלום כחורים עליהם. ויש שמות מספר. אחד לזכר היולף כ
בפנול והיא בקיין. וכפיין כולן פתוח. אחד העם את אשכן. וכן פתח
כלן שלא בסמיכות. לאחר קשות. טעם ולאחר קשות. חוכלים. ואולי עדיין
העמין. כלומר היקלות. וכן בפתחי נתתי לך שכם אחד. על אחד לזו עשרה
וזבח על אחד. וכן מחצה למחציתם או אלאחרי מכאן. כאחד משתו ועשרה
טוב. כי אין עליהם היום סמיכות. אחת לנקבה כולן פתוח. ואם בחתנה וסוף
פסוק. היולף בפנול והיא קשינה. וכן ויכבו חמש וישעה אחת אלאחת.
וכן כו במקן בתיבת מקושרת אחת. וזקפן פתחין. וסיפין עניעת.
ויפלו אה העיר. ויאחזו איש אלרוב. ויחלק לכל העם. ויאחז היולף גזרו והיה
ככל שפרת. ולחלקה מלה שהיא פתחין. כי אין לנקי. יהיה לנים שנה אחת.
ולא אחנה וסוף פסוק ויקף דגושין קשינין. ואיפשל שהם שתי לשון או
יהיה מלה אחת חסרה לה. ומשמעה אחרת. ומעמי. של היולף אין אחד. וכבי
חר אלאחת. ועשה אח איחת מלה. חסר לה הוכי. או תיו הנקבה. ולא נתחבר
עם הכתיים. ולפי דעתי שהלכאחת נזירה בפני עצמה. ולא עזרה מלה אחר
כיאם מלהאחת. ולאחת אח לזכר ואחת לנקבה. אבל אמרה אחר לא מחו מחנן
לנקבה. כי נקל עליהם לומ אחת מלומ אחרת כי כבר לומ שהיא לרבות
ממומ אחת. וקבון אחד. ושם אחרים. וכי כעל קלאחזן. אל תחל בכורי.
והקפעל האחרי היחיד. שנים לזכר. שהם לנקבה. ומשתו שתים
לא שמעל השן להקל. ונקח אותו משקל שתים. ושאירה היולף נגשה נגש
קלמו שהיה בשתים. לאות ולסיפין כי בן משפטה. כי לוי זה היה היולף

אבל הוא בקמץ ושלישים על עלה ומכאן שלישין והיה זה הפרש ביט ובין
שעם שלישים שיש ביניהם הפרש מעט בין העין ומעין שלש שלשים
ומעין כתמול שלשום ולא היום השלישי לאחור וכו מעל כבר ממש ושלשה
הרי מאד ושם לחלק מחלקי השלשה שלישית השקל ארבעה זכרים
וארבע נקבות וחלף נספה ולא שתיה ארבע בסוף וארבעה בסוף וכנגד
רבעו והכל שלשם ארבעים והכבשים והאלים האלה ארבעתם והמאה על
רבעים האחד ממש רבעי ומעין רביע ושם לחלק מחלקי השובעה רביעי
הין ומא רבע היין ומא רובע ישר והשעל הקל רבוע יהיה ובין
הגוש וראבאמה באמה מרובעת חמשה זכרים וחמש נקבות
וחמשה בסוף חמשה המם בית ונקבות חמש בסוף חמש כשנא
ופתח וכנגדן חמשה חמישיות חמישיתם וקן סלם והמאר חמשי
בנח בין המם והשין תמורת הנגש והעל הקל ממש וחמטים עלו או
הוא תאר ולא יבוא ממש קל עבר ועתיד אחר שמישון בין הגוש וחמשיות
ארץ מיצרים והחלק מן החמשה לפרעה החומש ומא ומהם חמישית
לפרעה בנח בין המם והשין וחמישיתן יתף עליו ובקנין חמישיהו
היה משקלן חמישיהו בשוע סימע רבו כמשקל והסלק מאחר או
היה הקנין בלשון זכרים חמשים ומאת חמישי הו חמשה זכרים
ובסוף ששה יתר ותעל ובסוף לחלה זעירה או לחלה שהיא מעשר ל
בסגול שש היה שפו יי והמאר שתי והשעל הגוש ממש ושמיהם
את האילה והוא חלק ששית שבעה זכרים ובסוף שבעה והפעל
שבעתם והכל ימלו שבעתם והוא מא כמן שבעה היה אומ שבעתם
מי מן שמה שתחתם ומא בתוספת נון שבעה בעם ומהו בשכה
אפרים יקח שהוא כמו בשה ויש לומר כי התוספת ריבוי ונקבות שבע
בסגול ובסוף שבע עשרה שבעתאות ובא שבעה לנקבות ומעלות ש
שבעה עליהן ואפשר שיהיה מעלות או עשרה קבון זכרים ומעשהו
בוו תיו והמאר שביע והחלק שביעית ולא נמצא מעל ממש שמנה בקמץ
לזכרים ושמונה כסגול ונקבות ובסוף שמנת המאר שמיני והחלק שמינית
ולא נמצא מעל ממש תשעה זכרים תשע נקבות כיני ובסוף תשעה
ותשע ובסוף בשפא תשע עשרה תשע מאות והמאר תשיעי והחלק
תשיעית ולא נמצא מעל ממש עשרה זכרים ובהדבק מספר אחר עשר
עשר שנים עשר שלשה עשר ארבעה עשר חמשה עשר שתה עשר
שבעה עשר שמנה עשר תשעה עשר ועשרה בסוף עשרק בסגול ונקבה

עשר ובהדבק מספר אחד עליו עשרה הרי"ש בערי והנלכדים עליו כולם מלך
הסמיכות אחת עשרה שהיס עשרה שלש עשרה וקן כולם ובה ענק עליהם הוי
הי"ו"ד כאשר הוא סמיכות המחבר על המספר הוי הי"ו"ד על הנספר כמו שני
האשים שלשה הנפת שני העמר חמש הי"ו"ד עשרה הרבים להשועה ה
המאה לשבעה הימים וקן כלו סמיך המספר וקן להשועה המטות וחיי המטה
לשבעה הימים ומו כלו סמיך המספר שובע מרוה שובע קשבולים וקן הוא
סמיכות המספר על מספר חברו הבוא הוי הי"ו"ד על המספר השני וקרא
יהושע אל שני העשר איש והוא בשנים העשר או על המספר הראשון כמו
ובשנה האחת עשרה לירח בול ויבוא גם על הנספר עם שני הנספרים כמו ואת
שתי האבנים האלה וקן מעשרים ומעלה הבוא גם קן ההוראה על המספר
כמו עשרים הקרשים ארבעים היום שלשים הכסף ויבוא על המספר שנת
החמשים שנה ויבוא על תאר הנספר מאת ככר הכסף וכאשר יסיף מספר
על מספר הבוא על הראשון שלך יום האחד ועשרים אלה החמשים ומאתים
ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים והבוא על המספרים ואת מאתי
השלשה ושבעים והמאתים והתאר כוה המספר עשרי ולנקבה עשריה
או עשירית ומו עשור ולנקבה עשורה ולעשור בעל עשרה ירדים והחלק
עשירית או עשרון ובסמיך ובקמיץ בשבו עֶשְׂרֹנִים כמו יִזְבַּח
זִבְחוֹ והפעל הקל יאוכם עשר לקח המעשר והדגוש עשר העשר
לקח המעשר והפעל הנסף ממט כי תכלה לעשר משפטו לַהַעֲשֵׂר על
כה הוא המספר וממנו ומעלה סמכו את עשרה אֶחָד עָשָׂר או עשתי עֲשָׂרֵה
עשתי עשרה ועשתי הוא במקום אחד או אחת ולא עמדנו על טעם המלה הזאת
וכתב החכם ר' יונה כי כ' על שתים עשרה ולא יתכן זה בעבור כי מיתור ה'
המלה במספר הזכרים מכבי עשתי עשרה ל"ש ב עשתי עשר עשתי
עשר עשרה ואם כלבדו ה' לא היה במספר הזכרים עשתי והחכם רבי
אברהם כתב כי המלה מן עשתונותיו שעיורש מחשבותיו ובעבור כי עשו
ראש חשבון שיבוא אחריו כאילו הוא מחשבת העשרה ותולותיו וגם זה
הפירוש איננו נכון ולא נתעהמת שנים עשר שתים עשרה שלשה עשר
שלש עשרה וקן כולם עד עשרים והם שתי עשרות ולא אמר עֶשְׂרִים כמהג
המלה שהיא במספר לבדו מפני שאין לטעות בו שיהיו יותר משתי עשרות
שלכל מספר שמעלה הימיב שלו שם בפני עצמו כי נאמר לשלש עשרות
ארבעים וארבע עשרות וקן כולם עד מאה וקן ממאה עד אלף אבל אין ר
מספרם אחד כי אם בשתי מלות שלש מאות ארבע מאות וקן כולם עד אלף

וקן מאלף וכו

וכן מאלף עד רבוא וכולם שוים לזכר ולנקבה ואו נמנינו בהם מספר ע
עשרה ולמעלה לא תאר ולא חלק וכשנרצה לומר תאר מהם יאמר המספר
עצמו כמו ושלש עשרה שנה מדבר לשנה שלש עשרה שנה החמשים
שנה ויש פעלים מאלף ורבבה עצמו מאלפות מרובבות והוא מאה ל
נקבה והוא מקובץ בלשון נקבות מאות והכתוב מאתים וכן רבבה רבבות
בסמוך רבבות אלפי ישראל ופעמים תמול הבית בכתובה ושלשת רבו
ומאלף ארבע רבוא וכתוב המספר רבותים אלפי שמן וקבון רבוא בלשון
נקבות לרבותם שתי רבות ועם האלף והלאה לרבותם שש רבוא
ואלף וקבון אלף עשרה אלפים והכתוב אלפים ופעמים אלף שם כולל לאלפים
רבים כמו איש שור וכן כמו שכתבנו ששה עשר אלף עשרה אלף עד
הנה בשלמו משקלי השמות וקבוקם ואם לא כתבתים לך כולם מאשר
כתבתי לך תכין לכל אשר תמצא כמו שאתה כן לחכם ויחכם עוד הורע
לעריק ויוסף לקח ואול ישמע חכם ויוסף לקח ובין תחבולות ינהו׃

שער המלים

המלים הם מלות לבד שאינם שם לבד רבר
הם משמשות בשמות ובפעלים כמו שתמצא
באובן הרג שמעון לא שרע מי הורג והרוג וכשתמצא באובן הרגת שמע
הנה מלת את עלה על הפעל וטרם כי שמעון הוא הֵהָרֵג לפיכך בזכר
שהוא מבואר מי הפועל והפעל לא הוציאו למלת את ואמרו לאן היום
אשור כמו להים אתם על האורן ואעפ[ר]כרו להים את השמים ואת הארץ
ויברא להים את האדם הוא הוספת כאשור או לבעל רעת המים ואמרו ה
הנו איש הרג בכור ונפש וכשאתה הרגו לאבר היו מפקין בלא למ לא
שהנו הוסף כאשור במקומות וכן כשהפעל לבדו לא הוציאו למלת את
לא שפעמ אול כן עם הפעל לבדו לא הוציאו למלת את הוספת כאשור
ולא ימם את לבבותיו כלבבו חלק את הארץ ומת את האיש הזה הוקם
את דברי יהורב וכרוב הקריבו הפעל לפעל וכשהלבר מבואר הפקיו
בלא זכר את ובלא הקרבת פועל לפעל ואמרו לכן מטל קש לשון אש וחשש
להכה ירפה אכלים שחקו מים מים תכעה אוש וכן שאר המלים משמשו
כלאחת ואחת לת מקומה כמו שאנו עתידים לבאר בחלק העשן בעל הש
ושמוש את בשש פעם האחר שמורה על עצם הפעל והשש במקום
עם והתחברו עם הכינויים על זה הדרך אתה בעדי ובמקף בסגול
ובאדני עם מקף את בלגביה יאה וזולת מקף בא בסגול כשלשה מקומו
את גאון יעקב אשר אהב סלה כי את אשר אהב יוכיח בהעזבו את

109

Códice nº 19
del Catálogo de
Villa - Amil

118 Z 22
21

Nº 19

R. D.
KIMCHI
MICHLO
MHR
19